

J a k o b L o r b e r

POJASNILA
SVETOZAPISNIH BESEDIL
(Pojasnila svetopisemskih besedil)

Besedila iz Svetih zapisov in njihov skriti pomen

Po notranjem razodetju sprejel in zapisal

Jakob Lorber

1. slovenska izdaja
1995

dSM-Izdelki d.z o.j.
Ljubljana

SLOVENIJA

Sepulij, Sargon, Ciaksarej - kaj veste o teh nekdanj mogočnih, vplivnih, celo nasilnih vladarjih? In pokojni komunistični maršal Tito, dosmrtni predsednik SFRJ, čigar beseda je bila zakon, Jugoslovani so ga ubogali na migljaj, premnogi so ga naravnost malikovali! In danes, samo 15 let po njegovi smrti?

Adam in Eva, Henoh, Jared, Noe, Mojzes, David, Salomon, preroki Izaija, Jeremija, Daniel, itd. - in predvsem Jezus; mar niso ohranila ta imena v ušesih in srcih več kot milijarde ljudi svoj razburljivo spoštljivi zven?

Kateri Slovenec bi si drznil samo potihem misliti, da je med temi Božjimi poslanci, vidci in preroki tudi naše gore list, Slovenec Jakob Lorber, doma iz Slovenskih Goric? Po tem blagem ponižnem človeku je Sveti Oče Jezus razodel človeštvu več kot doslej po vseh prerokih skupaj in poleg tega znova dal človeštvu nekatere Svete zapise, o katerih sicer cerkvena zgodovina ve, da so obstojali, vendar so se izgubili v sivini časa.

J. Lorber je pričel zapisovati 15. marca 1840, ob šestih zjutraj, torej praznujemo letos 155-letnico njegovega delovanja. Vest o njegovih delih se je širila po svetu počasi in je nas Slovence, Lorberjeve rojake, dosegla šele po 150 letih, to je leta 1990, ko smo dobili Slovenci prvo Lorberjevo knjigo v domačem jeziku in to prav "Jezusovo mladost". Čeprav pozno, smo začeli dobro in na pravem mestu. Človeštvo je začelo šele v 20.

stoletju postopoma odkrivati pomen zapisov J. Lorberja in se zavedati njihove komaj predstavljuje vseobsežnosti. Cerkev, ki je še v 19. stoletju odklanjala znanost, je seveda k temu prispevala svoje; ljudje naj verujejo in ne spoznavajoče razmišljajo. Vendar je to za 19. stoletje razumljivo. Takratnik, ki bi hotel v zapisih J. Lorberja razumeti n.pr. dele, ki odkrivajo znanost in njeno izhajanje iz Boga, še ni imel na razpolago spoznanj, ki so danes običajna in zaradi katerih današnji ljudje razumejo delovanje stvarstva, predvsem pa imajo lažji dostop do ved uma - čeprav je še več tistega, česar še ne vemo, kot pa tega, kar že vemo. Toda človeški um je vse glasneje spraševal: Od kod? Kam? Zakaj? In vse je stavil na čim globlji prodor v skrivnosti stvarstva. Vendar vse ni teklo gladko, mnogo je bilo in je težav z bistenjem človekovega zrenja.

J. Lorber je zevajoči prepad med vero in znanostjo (ta je žal povzročil Cerкви neznansko škodo) izpolnil kot "hlapec - pisar Božji" že v času svojega zapisovanja. Vendar je svet to takrat prezrl, z izjemo redkih svobodomislecev. Takšno je stanje v glavnem še danes. Marsikateri utiralec poti resnici bo danes, na pragu novega tisočletja, čutil pripadnost duhovni zakladnici J. Lorberja.

Drevo spoznanja, s katerega smo v minulih desetletjih jedli v preobilici, se je zaradi pohlepa sveta podivjano razbohotilo. Vedno bolj duši drevo življenja, katerega je človeštvo že sicer zgrešilo. Težav, katere povzročajo zmotne predstave, usmerjene izključno v malikovanje, kopičenje bogastva in sle po oblasti ter prekašanja drugih, ni več mogoče skriti. Zgodovina, ki jo menda pišejo "zmagovalci", pa se utegne kaj kmalu pred očmi vsega človeštva sprevreči v samo nasprotje tistega, kar je "zmagovalcem" lebdelo pred njihovimi pijanimi očmi: V sramotna bahanja zločincev, iztirnencev, ponarejevalcev, klečeplazcev, lažnivcev in tatov, skratka, v Božjem jeziku, najmračnejših poganov. Tu so v resnici tiste "mračne sile", o katerih so sicer naši bivše-sedanji oblastniki z naklonjenostjo govorili in pisarili. Zato nam je J. Lorber toliko dražji, saj s pravo mero ljubezni gradi mostove med svetovi, ki so navidez tako zelo daleč vsak sebi in tako zelo različni. Nikar se ne varajmo: Vedno smo potrebovali Boga in brez Njega smo nič, vsi skupaj in vsak zase, in povrh vsega bi bilo življenje sploh nemogoče. Zato nas izpolnjuje hvaležnost za sijajne zapise, ki nam jih je zapustil J. Lorber. In tako vidimo v njem pravo orodje glavnega graditelja mostov med ljudmi, med duhom in stvarjo, med vero in znanostjo, med preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo ter med bitji vseh vrst.

Uvod

Knjigo, ki jo imate v rokah, bi označili z nekaj besedami kot zapis o ljubezni Stvarnika do svojih stvaritev. V njej izraža Stvarnik svojo ljubezen in skrb odkrito, brez prisposodob in ugank. Je mogočno pričevanje o edinem resničnem življenju v vsem Stvarstvu, ki je v svetem Očetu Jezusu. Šele z njo boste razumeli, da so nekatera nasprotja v Svetih zapisih¹ nujna, resnična in tudi morajo biti takšna! Z njo so pred nami nova, za veliko večino ljubih Slovencev popolnoma neznana razodetja, ki jih je narekoval notranji glas v pero izbrancu Jakobu Lorberju, v davnih letih 1843 in 1844, kot darilo in dodatek k Duhovnemu soncu, knjigi, ki še ni izšla v slovenščini.

Opazili boste, da smo uporabljali slovenske besede namesto tujk (nekaj smo jih tudi vpeljali), tudi za doslej nedotakljivo grško-novolatinskega Kristusa (=Maziljenca), saj je od časov vrlega Slovenca Primoža Trubarja (=Prvega Trobentača, pomenljivo ime, komajda naključno!) preteklo že toliko stoletij, da smo si zaslužili naslednji velik korak k notranje zaupnemu razmerju do Stvarnika, česar ne smejo motiti tujke ali napačna pojmovanja. Tako na primer angel pride iz grškega "angelos" (slov. "sel"). V povezavi z Bogom in Nebesi je angel torej božji, nebeški sel; novolat. evangelij pride iz grškega "euangelion" (slov. "razveseljiva poslanica, novica"), torej = blagovest; grško: Jezus iz hebr. Jehošua (Jozua), na kratko Ješua, v galilejskem narečju Ješu (vse slov. "Bog, Odrešenik pomaga"), poslovenjeno morda ...? Grško Marija iz hebr. Mirjam: obstaja več kot 60 razlag. Možen pomen: ki jo Jahve ljubi, Moj sedež v cvetu pomladi. Ker se je v prejšnjem življenju, v Hanohu, za časa kralja Lameha, imenovala "Pura" (morda Biserka) je možna tudi razlaga: biser, ki sije kot zvezda v morju posvetnosti. Nadalje: Mojzes, iz grškega "Moyses", hebr. "Moše" iz staroegiptovskega "Moi ie sez", kar pomeni "Jaz sem segla po njem" (ko je plaval v košari po Nilu). Torej bi bilo smiselno slovensko ime "Mojsez" ali "Mojseg".

Nadaljnji primer: Janez, Slovencem in Nemcem najbližje grško: Johannes, hebr.: J(eh)ohanan (=Jahve je milostljiv); pri naših prednikih - staroselcih je bilo ime Janus domače (etruščansko in venetsko, od njih so ga privzeli tudi Rimljani), zato se je ime Janez hitro prijelo prav v tej obliki. Krstnik? Ime ni posrečeno, po pomenu je celo zavajajoče. V večini jezikov (n.pr. v aramejskem, hebrejskem, grškem, angleškem, nemškem, italijanskem, itd.) je "Potopitelj", saj gre pri potopitvi celega telesa z glavo vred v (ne vedno) bistro vodo Jordana za prilikno očiščenje mesa in duše. Ime Krstnik je skoraj gotovo nasledilo ime Krésnika, katerega je tako Cerkev v davnini pri naših prednikih zvito nadomestila, ne pa tudi zbrisala iz spomina (znana je indijska oblika Krišna). Besedi "Krstnik" in "krstiti" sta škodljivi in zavajajoči tudi zaradi tega, ker zamegljujeta nespodbitno dejstvo, da Bog že sam naloži vsakemu od nas svoj križ, ki ga moramo hočeš-nočeš nositi do smrti, pa naj smo ajdi ali maziljenovci. Ne sme nas pri tem motiti očitno dejstvo, da nekateri posamezniki, pretežno hudodelci, kljub izkazani nečlovečnosti in pokvarjenosti, na tem svetu udobno živijo in dosejajo deloma celo visoko starost. To je pa tudi vse plačilo, ki jim ga je Bog v večnosti odmeril. Zato dajemo prednost izrazu "očiščenje s potopitvijo", ali, če bolj marate, "potunkanje".

Sodni dan, poslednja sodba: J.Lorber ju je dosledno zapisoval kot "najmlajši dan", "najmlajša sodba", saj gre za dogodek, povezan s preporodom duše in s časom preporoda, ki je pri nekaterih svetih ljudeh nastopil že za časa njihovega delovanja na Zemlji in torej ni nujno povezan s koncem sveta in z veliko, za grešnika strašno, Poslednjo sodbo, ki bo veljala za večno! Torej je tudi izraz "poslednja sodba" zavajajoč.

Marta pomeni v aramejščini "Gospa, Gospodarica"!

V vseh dobah so živeli in obstali čisti, Bogu predani ljudje, katerim se je Bog razodel v srcu. Vsi maziljenovci² poznamo številne vrstice v Stari zavezi, kjer prerok pove: "In prišla mi je beseda Gospodova!" Tudi v Novi zavezi najdemo mesta, ki se imajo zahvaliti za svoj nastanek notranjemu razodetju, tako npr. Janezovo razodetje, pa vse tja do skrivnih³ zapisov, ki se nanašajo na Staro in Novo zavezo. Tem zapisovalcem se je v novejšem času pridružil posvečenec, videc in prerok, Slovenec Jakob Lorber, doma iz Kaniže v Slovenskih Goricah.

Prvorojenec se je rodil 22.7. 1800 v štajerski viničarski družini. Obiskoval je Vaško šolo v Jarenini, nato šolo za osnovnošolske učitelje in gimnazijo v Mariboru. Nadaljevanje šolanja in glasbeno udejstvovanje sta ga pripeljali v Gradec (današnja Avstrija), kjer je ostal do konca življenja, ko je dne 24. avgusta 1864, zjutraj preminil. Tam je tudi pokopan.

¹ Sveti zapisi: doslej Sveto pismo, saj ne gre za pismo ali pismenke (črke).

² kristjan: iz grško Hristos (Maziljeni), iz izraelsko Mesija (Maziljeni, Maziljenec) in zato: kristjan maziljenovec.

³ apokrifnih, za tiste, ki bolj poznajo tujko

Božja beseda se mu je zgodila dne 15. marca 1840 zjutraj, ko se je ravno pripravljal za na pot v Trst, kjer naj bi nastopil novo službo kot dirigent. Pustil je mikavno in obetavno delo in do smrti služil Gospodu kot njegov "hlapec in Božji pisar". V tem je ostal neomajen in zvest.

Z "notranjo besedo", kakor ta pojav imenuje verska zgodovina, je spisal v 24 letih 25 knjig, velikansko delo, ki ga danes imenujemo "Nova razodetja". Gre za vseobsegajoče Svete zapise, ki razodevajo in pojasnjujejo Božjo voljo in Njegov večni stvarstveni načrt, končni namen s človeštvom in s posameznikom in Njegovo vseobsegajočo vedo o edinem resničnem življenju v Stvarstvu - o ljubezni!

Marsikdo se bo začudil, odkod Slovincem naenkrat tako velik videc in prerok, saj na prvi bežni pogled pred njim nismo imeli nikogar. Če pa sprejmemo prepričanje - in marsikaj govori za to, da ne gre zgolj za prepričanje -, da smo Slovenci na naši zemlji staroselci Veneti, Noričani ali Tavri (= Turci), Iliri - o tem glej pomemben Božji namig v dodatku k "Božjemu hiševanju" !- potem nas pojav velikega J. Lorberja nič več ne preseneča. Zakaj? Poglejmo!

V Ogleju (danes poitalijančeno Akvileja), mestecu blizu izliva reke Soče v Jadransko morje, je nastala *prva* maziljenovska občina v Srednji Evropi. Izročila, pričevanja in zgodovina, tudi cerkvena, povejo, da je maziljenovstvo v Ogleju ustanovil in razvil sam blagovestnik Marko v *prvem* stoletju po Jezusovem rojstvu. Njegov učenec in prvi oglejski škof je bil Venet Mohor, po katerem se imenuje tudi naj starej ša slovenska knjižna založba, Mohorjeva družba. Mohor je skupaj s Fortunatom (Srečkom) obenem tudi prvi zavetnik Ljubljanske nadškofije.

Oglej je bil prva tri stoletja svetovno središče (staro)maziljenovstva in se ponaša s *prvo* (staro)maziljenovsko baziliko⁴ na *svetu!*

Rim je šele leta 313 priznal maziljenovstvo za državno vero, dosihmal so se morali rimski maziljenovci v glavnem skrivati po jamah in votlinah pred pogostimi, zelo okrutnimi preganjanji.

Naštejmo nekatere duhovne tovariše J. Lorberja, ki so izhajali iz vrst staroselcev na naših tleh:

- 1. stol.: blagovestnika Marko, sv. Mohor (moja, tudi mohočna hora (=gora), Andrej, Andronik (oboje v pomenu možatež, dedec),
- 3. in 4. stol.: škof sv. Valentin (Zdravko) iz Ogleja,
- 4. stol.: sv. Martin (Davorin) iz Monoštra, sv. Ambrož, sv. Viktorin (Zmagoslav) Ptujski, iz Ptuja, brata sv. Kancijan in sv. Kancij, njuna sestra Kancijanila ter njihov učitelj in vodja sv. Prot (grško: prvi), doma iz Konca (ime po kraju Konec kot n.pr. Ukanc), med Oglejem in Gradežem; zadnji štirje že več stoletij zavetniki župne cerkve sv. Kancijana in tovarišev, v Kranju,
- 4. in 5. stol.: sv. Hieronim (Jernej) s Krasa oz. Dalmacije,
- 8. stol.: sv. Domicijan (Domislav), tudi karantanski knez,
- 10. in 11. stol.: sv. Hema (Ema) iz Koroške, itd.

Po vsej verjetnosti sta slovenskega rodu tudi Panonca sv. Krescentin (Rastko, Rastislav) in njegov sin sv. Donat (Darko). Tudi sv. Benedikt (Venet, morda prebivalec Sveta kot n.pr. Svet ob Soči), znan po uporabnem izreku "Ora et labora" ("moli in delaj") ter sv. Severin (prebivalec s severa) znan kot blagovestnik Norika. Slovenci poznamo imena in priimke kot so: Sever, Jug, Poldan, Jutran⁵ - česar Rimljani niso poznali.

Dalje sv. Kvirin (Karnijec = Gornjec, Gornik, Goran; lat. Quirinus), ki je znan na svojem območju kot sv. Krn. Tu imamo še sv. Florijana (Cveto, Cvetko), in še bi jih mogli najti, vse kot potomce staroselcev!

Od dvanajstih blagovestnikov so bili izkazano vsaj štirje na našem ozemlju. Znani srednjeveški zdravnik, svobodomislec, skrivnostnik in videc Paracelsus je živel dalj časa v naših krajih in se celo osebno poznal s Primožem Trubarjem. Osebi, ki močno izstopata v novejšem času, sta škof Anton Martin Slomšek, Lorberjev in Prešernov letnik (vsi rojeni 1. 1 800), ter Martin Kojc.

Bog je neskončno, za nas nedojemljivo in nedoumljivo bitje; takšni so tudi Sveti zapisi, neskončni in v svojem notranjem pomenu dojemljivi samo z Njegovo pomočjo - zaenkrat! Ta skromna knjiga, ki je, kot spredaj omenjeno, ena sama ljubezen, vam bo dala pravo predstavo o tem. Uporabite jo v vaše lastno dobro in v dobro vaših bratov in sestrá!

⁴ bazilika: cerkev v staroveškem slogu

⁵ in ne Iztok, kakor nam je hej-slovansko s polno vednostjo podtaknil F.S. Finžgar; mimogrede: zdaj namje tudi jasno, čemu g. Hudournik, kadarje prihajal v čiste gorenjske gore!

Eric Tomas

V Ljubljani, dne 23. grudna 1995

1. poglavje

Koristen napotek za branje Stare in Nove zaveze

Dne 20. decembra 1843, zvečer

1 “Moji ljubi otroci! S pričujočim zapisom spominjanj⁶ vam želim dati dokaj važno in koristno pravilo, brez katerega vam bo bore malo koristilo branje dobrih duhovnih knjig, kate-rih koli že. Svete zapise, kakor tudi to Nova besedo⁷ utegneta prebrati tisočkrat zapovrstjo in vendar boste brez tega napotka vedno znova menciali na enem in istem mestu.

2 “Z mnogo branja ste svoj spomin, recimo tako, prav do vrha zapolnili, vprašajte pa svojega duha, kaj je s tem pridobil. Njegov otopél odgovor se bo glasil takole:

3 “Brez vsakega reda me obdajajo gradiva vseh vrst, kakor gora se eno čez drugo kopičita kamenje in tramovje; toda iz vsega tega doslej še ni nastala niti slaba koč, v kateri bi mogel prosto bivati. Vi sicer nenehno kopičite gradiva - pred menoj ležijo v nametanem kupu sami dragulji in najlepša cedrovina - jaz pa tega ne zmorem urediti. Komaj pričnem tu in tam malo urejati, že mi znova privlečete veliko novih gradiv, zato ni čudno, da se pri delu nujno utrudim. Ob pogledu na veliko količino neurejenega gradiva se zgrozim in z otožnostjo premišlujem, kdaj bo nastalo iz njega neko bivališče.”

4 “Vidite, takšen je temeljit odgovor duha in vsak človek, ki je mnogo prebral, bo pri samem sebi našel potrdilo zanj.

5 “In če je kdo v svojem življenju prebral nekaj tisoč knjig, kakšna končna zmeda zavlada v njegovem spominu! In če ima srečo, bo po tako veliki načitanosti s skrajnim trudom ugotovil le to, da šele sedaj razume, da ne ve ničesar.

6 “Kaj pa pomeni takšno priznanje? Nič drugega kakor znano otožno priznanje duha, s katerim pove, da mu kljub gromozanski količini gradiv niso zgradili niti najslabše koč za spokojno bivanje!

7 “In tako žive ljudje, ki od besede do besede na pamet obvladajo Staro in Novo zavezo; vendar jih je potrebno samo vprašati po notranjem pomenu ene same vrstice in o njem bojo vedeli ravno toliko kot oni, ki ne znajo niti ene vrstice na pamet, ja, pogosto komaj vejo, da obstajajo nekakšni Sveti zapisi. Kaj jim torej koristijo ta čudovita gradiva?

8 “Duh biva samo v duhovnem: Ako mu v notranjem duhu resnice iz tega gradiva ne zmorete sezidati niti najbolj zanikrne koč, kje pa naj potem stanuje, obračunava in od katere točke dalje naj prične urejati gradivo?

9 “Mar ni potem bolje imeti *manj* gradiva in z njim duhu brez oklevanja zgraditi majhno a dostojno stanovanje, v katerem bo imel čvrsto in prosto bivališče, od koder bo mogel načrtovati naslednje poteze in v skladu z njimi uporabljati na novo prihajajoče gradivo?

10 Kako bo izgledala njiva, pa čeprav iz najboljših prsti, ako posejete vanjo istočasno tisočera semena, pomešana med seboj v največjem neredu? Semena bodo pravilno vzklila; ampak kakšno korist bo imel od tega sejalec? Resnično, s pridelkom z njive bo komaj enkrat borno nakrmil živino. Močnejše rastline bodo dušile šibkejše, plevel se bo bohotil in pšenično zrno bo vzklilo poredkoma, le tu in tam, in še tedaj precej zakrnelo in ožgano.

11 “Iz tega sledi zaključek, da je neki red potreben povsod tam, od koder si radi obetamo korist. Brez njega boste gojili le trnovje, osat, med seboj brez reda pomešani repo in zelje, kar vam pač ne bo v korist.

12 “V čem pa je takšna urejenost?

13 “Ko imate prebrana pšenična zrna, jih posejte na čisto in kakovostno njivo in poželi boste čist in dober pridelek.

14 “Ne čakaj, kdor ima dobro gradbeno zemljišče in tudi za gradnjo potrebna gradiva, da se nabere gora odvečnih gradiv preden se lotiš gradnje; kajti z velikim kupom gradiva si na koncu zabašeš celo gradbišče.

15 “In kakšen bo odgovor, ko bo prišel gradbenik in vprašal: “Prijatelj, kje naj pričnemo z gradnjo hiše?” Prav gotovo nič drugačen kakor: “Prav tamle, prijatelj, kjer leži največji kup gradiv!”

16 “In gradbenik poreče: “Zakaj si dovolil nakopičiti gradiva na gradbišče, preden smo izdelali načrt in izkopali temelje? Če želiš imeti hišo na tem mestu, moraš najprej odstraniti gradiva in prostor popolnoma očistiti. Šele potem bom prišel, premeril prostor, izdelal načrt, nato pa dal izkopati temelje. In čisto na koncu bom pregledal gradiva ali so zares primerna za gradnjo tvoje hiše.”

17 “Vidite, iz te primerjave lahko že precej jasno povzamete, kako malo koristi človeku velika načitanost, ako z njo ne napreduje v pravilni urej enosti.

⁶ spominjanj, povezanih z zapisi J. Lorberja v knjigi “Duhovno sonce”

⁷ Nova beseda: Nova razodetja, narekovana J.Lorberju v pero.

18 “V čem pa je ta resnična urejenost? Ta je čisto enostavno v tem, da prične vsakdo takoj vgrajevati v stanovanjsko zgradbo vsako novo pošiljko ali dodelitev gradiv in ne poseže po naslednji pošiljki prej, preden je uporabil prejšnjo. Tako bo s svojo gradnjo hitro napredoval in okoli nje bo vedno dovolj prostora, na katerem bo mogel lepo urejeno zlagati zadostne količine na novo prispelih gradiv.

19 “Po domače in popolnoma razumljivo povedano pa je urejenost v tem, da začne *vsakdo takoj delovati in si urejati življenje v skladu s prebranim*. Tako mu bo berilo koristilo, v nasprotnem pa škodilo; kajti nihče ne bodi zgolj poslušalec besede, ampak postani njen udejanjevalec!

20 “Prihodnjic še več nadaljnjih spominjanj!

2. poglavje

Ugovor in zavrnitev ugovora

Dne 21. decembra 1843, zvečer

1 “Nekdo bo ob tem sicer dejal: “Popolnoma pravilno je, da samo z branjem, ki mu sledijo dejanja, požanemo resnične sadove branja; vendar pa, kadar ima kdo preveč beriva, ga more v prid dejanj dati nekaj vkraj in ga nato brati samo toliko, kolikor je prepričan, da ga bo mogel vključiti v svojo dejavnost.

2 “Pomislite samo na veliko količino, ki je dana v Svetih zapisih Stare in Nove zaveze, poleg prekipevajoče množice knjig z resnično duhovno razlago! Če bi vse to brali samo v skladu s stopnjo dejavnosti, potem bi se najbrž zgodilo, da bi vam v vsem življenju uspelo prebrati v najboljšem primeru komaj par poglavij.

3 “Jaz pa vam povem: Ta, ki je ugovarjal, ima seveda prav, ako opazuje zadevo s tega zornega kota; kajti če bi se namenili brati samo toliko, kolikor ste prepričani, da boste v skladu z okoliščinami v resnici udejanili in nič več, potem bi bilo seveda tudi teh par poglavij preveč! Če pa gledamo na zadevo z drugega stališča, pa danega gradiva ni nikoli preveč in bralec more takoj udejaniti vsega, kar je prebral.

4 “Kajti smeli bi reči: Če tvori velik del posesti nekega podeželana njiva s kakovostno prstjo, ki mu rodi stokratno žetev, zakaj ne bi posejal cele njive? Le desetina mu že rodi toliko, kolikor potrebuje zase.

5 “Vprašam pa: Če bi ta podeželan posejal vso njivo s kakovostnim zrnjem in njiva bi mu rodila stokratno žetev, od katere bi desetina zadostovala za njegovo preživljanje, mu bo preostalih devet desetin zato mar v škodo? Oh, prav zanesljivo ne! Kajti polovico izobilja more razdeliti med tiste, ki trpijo pomanjkanje in ti mu bodo zaradi tega hvaležni, drugo polovico pa ponudi trgu. In ker je to kakovostna žitarica, bo našel številne kupce, ki jo bodo odkupili po dobri ceni in s pridobljenim denarjem bo preskrboval svoje ostalo gospodinjstvo ter s tem postal ugleden in bogat podeželan.

6 “Glejte sedaj, kaj jasno sledi iz tega primera: če ima nekdo v sebi dobro njivo in istočasno obilo dobrega semena, potem naj ne varčuje z njim ob setvi. Kajti kdor obilno seje, obilno žanje; kdor pa varčno seje, ta skromno žanje! Ko pa je že enkrat zemlja na njivi dobro pripravljena, potem morete na njej posejati še tako veliko količino zdravega zrnja, pa se v dobri prsti ne bo spridilo nobeno zmo, temveč bo iz vsakega pognal bogat klas.

7 “Enako je s to obravnavo, ki zadeva duhovno setev besede, pridobljene prav z branjem.

8 “Človek za obdelavo duhovne podlage ne potrebuje več, kakor dve zapovedi ljubezni; z njima zlahka obdeluje svojo duhovno njivo. Ko pa jo je obdelal, more v njeno prst sejati, kar sploh zmora in mara; ali pa more od tega, kolikor obstoja, brati toliko dobrega, kolikor si sploh zmora priskrbeti v primerni količini - celotne Svete zapise in vsa pojasnila, ki se nanašajo nanje - in ne bo vsrkal vase ničesar, kar mu ne bi prineslo bogate žetve.

9 “Kajti obstaja razlika med plodnim in neplodnim branjem:

10 “Ako bi se rad kdo obudil in oblikoval samo z branjem, potem bi bil ta njegov namen podoben početu tistega, ki bi želel sejati na neobdelani, nepognojeni in nezorani njivi. Mar ne bodo iz vseh strani hitro priletele ptice in pozobale seme? In, ali ne bo manjšo količino semen, ki pade pod njivski plevel, le-ta kmalu zadušil? In v času žetve ne bo sejalec ugledal na njivi niti enega samega zrna, iz katerega je bila pognala bilka?

11 “In, ker sejalec ali bralec ne žanje sadov svojih naporov, mar se ne ozlovolji in nazadnje prekolne njivo in vse zasejano zrnje, ki ni dozorelo v žetev?”

12 “Po domače povedano: takšni ljudje postanejo neverni, odpadejo od celotne dobre stvari. Na koncu vidijo v njej čisto prevaro.

13 “Prav nasprotno je, če nekdo že pred tem iz čiste ljubezni do Mene in do bližnjega oživi ali mnogo bolje, z Mojo pomočjo sprosti svojega duha in prav s tem pošteno pognoji in zorje svojo njivo; ta ne prebira Zapisov Moje milosti in usmiljenja, ki bi šele iz njega naredili dobro njivo, temveč jih bere zato, da bi Mene, ki sem obudil v njem duha, ker Me

ljubi, stalno gledal iz lica v lice, bolj in dalj in da bi zaradi tega - po možnosti - tudi rasel vedno bolj in močneje v ljubezni do Mene in iz nje, do bližnjega.

14 "Mar ne bo zanj živa in večno resnična vsaka Moja beseda, če jo je že poprej oživel sam v sebi? Če sam v sebi ni oživel že prej, mar ne bo v njem ubita živa beseda?"

15 "Vrzite zlatnike v smrdljivo mlako in groba žveplena sol v mlaki jih bo razkrojila in prekvasila v sebi enako umazano grez. Vrzite, nasprotno, neplemenite kovine v pristno zlato mešanico in na koncu bodo videti vse kot plemenito zlato.

16 "Vidite, ravno tako je tukaj! Z branjem Moje besede zmore vsak človek pridobiti zase in za svoje brate neizmeren dobiček, če je pred tem z upoštevanjem obeh zakonov preoblikoval samega sebe v zlato zmes. Če pa mlaka ostane, pa je zanesljivo še tako številni vanj odvrženi zlatniki (mlako namreč) ne bojo spremenili v zlato mešanico.

17 "In tako se tudi glasi: "Kdor ima, mu bo pridano, da bo imel v izobilju; kdor pa nima, mu bo odvzeto še tisto, kar ima!"⁸ Z "imeti" tukaj razumemo: biti v posesti dobre, pognojene in zorane njive, oziroma biti sam v sebi popolna posoda, polna pristne zlate mešanice, ki je prost živ duh. Z "ne imeti" pa razumemo: razsipavati seme na neobdelano polje, zaradi česar sejalec, ne samo ne more računati na žetev, temveč je še ob seme, katerega je raztrosil. Drugače povedano: "Ne imeti" pomeni biti v sebi mlaka, polna grobe žveplene soli, ki ne samo, da je ni možno prekvasiti z vanjo vrženim zlatom, temveč je zaradi tega izgubljeno tudi zlato.

18 "Menim, da mora biti to dovolj razumljivo! Tistega, ki v luči te bakle ne ugleda resnice, bo težko sploh kdaj ozdraviti njegove očesne mreže. Ker pa, kot že rečeno, slepcu ni luči, v tako povečani luči, nikdar dovolj, bom obenem z darilom tega sonca končno združil najmočnejši svetlobi vseh osrednjih sonc v eno točko, da se bo tem lažje ugotovilo, kdo je zares popolnoma slep! - Prihodnjič zato več takšnih nadaljnjih spominov

3. poglavje

Prilika o pametnem in nespametnem lastniku gradnje in nje razlaga (Matej 7, 24-27)

Dne 22. decembra 1843, zvečer

1 "V Novi zavezi preberite priliko o pametnem in tudi o nespametnem lastniku gradnje, z naslednjo vsebino: Prvi je sezidal svojo hišo na skali in drugi na rahli mivki. In prišel je vihar in utrgal se je oblak. Hiša na skali je kljubovala obema; toda hišo na mivki sta uničila.

2 "Kdor opazuje to primerjavo, čeprav le od daleč, mora ugledati takoj, na prvi pogled dvoje osrednjih sonc.

3 "Komu je enak pametni lastnik gradnje? - Prav zanesljivo tistim, ki so si položili trdne temelje že prej, s pomočjo obeh znanih zapovedi. In ko potem pridejo nevihte in mogočni nalivi, ne morejo prizadeti lastnika gradnje, marveč še celo okrepijo njegovo hišo na skali; kajti vetrovi temeljito posušijo zidove hiše, ki zato hlepe po vlagi. Ko pride dež, ga vsesajo suhe stene hiše. Tu in tam raztopi v regah delčke, ti postanejo lepljivi in povežejo pri pogostejših ponovitvah zidovje vedno močneje in trše med seboj.

4 "V naravi naletite na takšne primere v vsaki stari grajski ruševini, ki pogosto kljubuje stoletjem; in če jo je potrebno na primer porušiti, je lažje podirati svež kamnit zid, kakor takšno zidovje. Vzrok za to je dež, ki prekvasi s svojo topilno močjo določene dele kamenja v nekakšno apneno - lepljivo zmes in s tem poveže sčasoma vse zidovje v celoto.

5 "In vidite, enako je z človekom, ki ga prebudita zakona ljubezni! On je zgradba na skali. Vetrovi, ki pridrvijo in butajo ob zgradbo, zgradbo posušijo in užejajo, so plemenita poželenja spoznati povzročitelja vseh stvari bolj in bližje, da bi iz tega spoznanja rasli v ljubezni do Njega. Za njimi prihajajoče plohe so dela, katera dobi žejni v branje. Kar požrešno jih vsrkava vase in se potem vsakič znova zave, kako se z njihovim vplivom sčasoma zapolnijo še prazne, nepovezane rege v njem, ena za drugo in postanejo trdne. Več nalivov kot se zlije na to stavbo, bolj očvrsti zgradba po vsakem nalivu.

6 "Toda kako popolnoma drugače učinkujejo vetrovi in nalivi na stavbo, ki so jo tam doli v dolini zgradili na rahli mivki! Ko pridejo vetrovi in butajo ob rahlo stoječo stavbo in jo stresajo in nato sledijo vodovja, ki jih izlijejo nalivi, je s poslopjem že pri koncu. Kajti vetrovi zdrobijo pogosto že razpokano zidovje, čigar ugrez in razpoke je povzročila slaba podlaga. In ko potem pride vodovje, le-to z majhnim naporom poruši stavbo in jo spere v neki bližnji tok pogube.

7 "Menim, da je tudi to jasno kot osrednje sonce. Kajti človek, ki nima niti najmanjše predstave o duhovni pripravi, mora očitno poginiti, ko pokliče nadse duhovne vetrove in nalive z namenom, da bi iz njega ustvarili trdno gradnjo ali pa pokončnega, duhovno modrega človeka.

8 "Samo potisnite Svete zapise v roke nekemu popolnoma - ali vsaj na pol - posvetnemu človeku in mu recite: "Prijetelj! Tole marljivo beri in našel boš tisto, kar ti manjka: skriti zaklad, ki je iz zlata, srebra in draguljev, po katerem si vedno

⁸ (Sveti zapisi, Matej 13,12)

spraševal, ki je popolno življenje tvoje duše”, - in prijatelj se bo po tem nasvetu takoj polastil nekaj Svetih zapisov in jih bral z veliko pozornostjo.

9 “Vendar kolikor bolj poželjivo in pozomo jih bere, na toliko več nasprotij naleti in kmalu obvesti svojega prijatelja: “Prijatelj, najmanj šest- ali sedemkrat sem doslej prebral knjigo, ki si mi jo priporočil; ampak kolikor pogosteje in pozorneje jo prebiram, na toliko več nasprotij, ja nesmislov naletim. Kaj naj počnem s to pisano nabreklostjo, kaj s temi skrivnostnimi prerokovanji, ki imajo med seboj, kakor izgleda, ravno toliko skupnega kot Chimborazo v Ameriki s himalajskim gorovjem v Aziji?”

10 “To, da ti dve gori nedvomno stojita na eni in isti Zemlji, je jasno; enako so podobna prerokovanja v eni in isti knjigi, kar je ravno tako jasno. Ampak, kako so takšna preroška poglavja med seboj povezana, ali kako je v skrajnem primeru Chimborazo skozi vso zemeljsko sredico povezan s Himalajo v Aziji, takšna ugotovitev pa bo uspela naravoslovcu na Zemlji le s težavo, vse dokler se še boji ognja in za svojo zmerno žejo ugotavlja, da je veliko morsko vodovje zanj le premočna odžejalna naprava.

11 “Lahko ti povem, moj ljubi prijatelj in brat, ko sem to knjigo prvič prebral, se mi je čisto zares zazdelo, da je v njej neki skrit, moder pomen; toda kolikor pogosteje sem jo nato ponovno prebiral, toliko bolj je v meni raslo prepričanje, da vsa ta knjiga ni nič drugega, kakor zakladnica najbolj kričečega nesmisla, ki si ga zmoremo predstavljati. Če odštejem nekaj uporabnih starih, modrih izrekov, rine en nesmisel drugega in če odštejemo teh nekaj rekov, ki pa tudi niso iz suhega zlata, je ta knjiga zaradi svoje skrivnostniške pojave popolnoma primema za zabavo človeške neumnosti skozi stoletj a.

12 “Iz takšnega umovanja morete povzeti v zadostni meri, kaj so povzročili vetrovi in nalivi iz Svetih zapisov pri našem posvetnem, na mivki zgrajenem poslopju. Ko pa je takšno človeško posvetno poslopje enkrat porušeno, naj ga zopet sestavi kdor hoče; kajti Zame in za Moje angele je tovrstno delo eno najtežjih in laže pride desetisoč ljudi z vseh ulic in cest na veliko gostijo življenja, kakor pa en sam človek, ki je mislil, da bo s prebiranjem Svetih zapisov že kupil vola.

13 “Kakor je primer s Svetimi zapisi, popolnoma enako se dogaja z branjem vseh njegovih notranjih razlag. Ob tem poreče vsakdo: “Ako je to njihov smisel, čemu potem niso ustrezno spisani?”

14 “In če mu še tako razumljivo razložite vzrok za njihovo prilikno zgradbo, se vam bo smejal v obraz in porekel: “Potem, ko se je dogodek enkrat zgodil je lahko prerokovati! Kajti vsak nesmisel moreš sukati in obračati kot testo in oblikuješ iz njega, kar te je volja; kajti zmešnjava je osnova vseh stvari. Iz nje zmoreš oblikovati sčasoma vse. Zakaj pa ne bi povedali neko prerokovanje tako, kot se bo v resnici zgodilo? Vzrok je: ker tega ni mogoče vedeti vnaprej, zato mu dajo nekakšen skrivnosten smisel, iz katerega je mogoče oblikovati vsako dejanje, ki se bo zgodilo v bodočnosti.

15 “To pa je že tudi končna sodba, ki je ne more več izničiti niti osvetlilna moč svetlobe osrednjega sonca. - Menim, da je tudi to jasno; toda ne glede na to bomo pritegnili sem še več osrednjih sonc. Zato prihodnjič dodatno osrednje sonce!

4. poglavje

*“Jaz sem pot, resnica in življenje; nihče ne bo prišel k Očetu razen z Menoj!”
(Janez, 14, 6)*

Dne 27. decembra 1843, zvečer

1 “Bo mar težko ukazati še enemu osrednjemu soncu, naj pride semkaj? Oh ne, niti najmanj! Kajti semle Mi je potrebno postaviti samo katero koli naslednje, nekoliko pripravnejše besedilo iz knjige Nove zaveze in že je pred vami novo osrednje sonce, z isto pralučjo in z enako silo in učinkom. Na primer: “Jaz sem pot, resnica in življenje; nihče ne bo prišel k Očetu - razen z Menoj.”

2 “Glejte in že je tu osrednje sonce! Kdor zmore v sebi ugledati njegovo luč, ta bo v njegovi svetlobi zanesljivo razumel, da je samo z branjem storjeno za pridobitev večnega življenja prav tako malo kot nič.

3 “Oče je Večna Ljubezen v Meni, kakor sem Jaz v vsem Mojem Božjem bitju že od večnosti v Njej. Kajti Jaz in Oče sva eno, ali Jaz in Moja Večna Ljubezen sva eno ali kakor večno živo biva Ljubezen v svoji Modrosti, prav tako biva tudi Modrost v Ljubezni, iz katere izhaja, večno.

4 “Oče ali Ljubezen je osnovno življenje vsega življenja; kdor se ne vrne k temu živemu praviru vsega življenja, ostane mrtev in si ne more pridobiti življenja nikjer drugje.

5 “Kje pa so dveri k očetu? In kdo so te dveri? Mar so to mnoge knjige in spisi, ki jih nekdo prebira ali sem to Jaz?

6 “Ja, tisti boljši bodo takoj pritegnili in dejali: “Ja resnično, ako Jezusov nauk natančno pregledamo, potem ne moremo biti zlahka drugačnega mnenja kot edino tega, da se more doseči večno življenje za duha in dušo le z življenjem po njegovem nauku. In v tem pogledu je popolnoma pravilno, kar je Maziljenec izrekel o Sebi, namreč, da je On edina pot, resnica in obenem življenje samo!”

7 “Resnično vam povem: Tisoči in tisoči so, ki izpovedujejo takšno priznanje in to iz dna svojega dobrega vpogleda; in kljub temu povem: Mrtvi so in niso našli poti, resnice in dveri ter življenja.

8 "Ob tem porečete: "To nam zveni surovo in kruto! Kako more kaj takega izreči najvišja Božja ljubezen? Kaj more storiti človek več, kakor dospeti z marljivostjo svojega proučevanja do popolnega razumevanja velike resnice in božanstva velikega učitelja? Kaj bolj vzvišenega zmora sploh storiti človek, kakor se očitno truditi spoznati resnično, najvišje, sveto dostojanstvo Božje besede; in da jo tudi resnično spozna s pomočjo svoje marljivosti?"

9 "Povem vam: To je sicer po eni strani res, - zanesljivo je boljše storiti tako, kakor pa vse skupaj zavreči in nato služiti posvetni nečimrnosti; vendar zapisano je v Zapisih: Ko bo prišel ta čas, bodo Meni mnogi govorili: "Gospod, Gospod!" in kljub temu je zapisano, da jim bom odvrnil: "Proč od Mene; kajti še nikoli vas nisem spoznal!"

10 "To je osnova tistega, vam gotovo znanega mesta v Novi zavezi. Z izrekom "Gospod, Gospod!" je prikazano njihovo dobro spoznanje, da je Maziljeni pot, resnica in življenje. Ampak kakšna je korist od tega spoznanja, ako nihče noče hoditi po poti in ne mara dejavno zgrabiti resnice, da bi prišel z njo do življenja?

11 "Igralec prav gotovo nisem, da bi se zadovoljil s praznim pritrjevalnim ploskanjem, marveč je Moja stvar polna večne resnobe in zato tudi zahtevam resno delovanje in ne le prazno pritrjevanje!

12 "Kakšen obraz neki bi naredil bogat ženin, ako bi mu razne neveste pritrjevale na vsa usta ter ga hvalile in slavile; ko pa bi maral prijeti eno ali drugo, bi ta zbežala proč od njega in bi ga v svojem srcu povrh vsega še ozmerjala zaradi takšne predrznosti?

13 "Povejte: bi ženin morda oženil katero izmed takšnih trapastih nevest? Resnično, šel bo ven, se ozrl po kaki vlačugi in ji bo dejal: "Vem, da si vlačuga, vendar ti povem: Opusti svoje početje in vzeti te bom za ženo!"

14 "In vlačuga bo prenehala, ker jo bo k temu prisilila njena resnična, nova prebujena ljubezen in bo postala ženinu zelo ljubljena žena - in bo kakor Magdalena, ki je bila poprej na zadnjem mestu med vsemi ženami Izraela; ko pa jo je poklical pravi ženin, je postala prva med vsemi ženami, ki je slavila skupaj s samim ženinom veliko vstajenje k večnemu življenju!

15 "Resnično, njen posel ni bilo branje knjig; ko je prepoznala pravega, je prenehala s svojim posvetnim početjem in zgrabila jo je močna, neuničljiva ljubezen do Njega, katerega je spoznala kot pravega, *in Mu je iz svoje velike ljubezni žrtvovala vse, kar je imela na tem svetu.*

16 "Glejte, za takšno nevesto sem bil v zaresnem, živem delovanju pot, resnica in življenje!

17 "Bilo pa jih je takrat kar mnogo, ki so Me kot takšnega spoznali, ampak o delovanju niso hoteli vedeti ničesar, zato jim tudi pripada besedilo: "Tako bodo prvi zadnji in zadnji bodo prvi!"

18 "Ali so po tem pot, resnica in življenje v dejanjih res tako težavni? Mar se ne glasi: "Moj jarem je nežen in Moje breme lahko!"? - Ja, čisto zares tako tudi je! *Celotna pot, resnica in življenje ter nežen jarem in lahko breme tičijo v dveh zapovedih ljubezni.*

19 "Ali je res tako zelo težko ljubiti Njega, ki je Sam Večna Ljubezen in ali je mar težko ljubiti lastnega brata? Oh, prav zares! nič lažjega kot to, - *samo izženite posvetnost, to staro kugo duha iz vaših prsi in ugotovili boste, kako sladko in lahko je ljubiti Večno Ljubezen in svojega brata!*

20 "Seveda pa je težko ljubiti Večno Ljubezen in brata, kadar je srce polno posvetnosti, polno posvetnih računov, polno denarja, polno tveganih trgovskih poslov in polno peklenkega računarstva, ki zna do dlačice natančno izračunati, koliko odstotkov dobička mora z oderuštvom prinesiti en stotin na leto.

21 "Ja, prav zares, kjer je srce izpolnjeno s tovrstno umetnostjo, tam "Gospod, Gospod" ne bo dosti pomagalo in pot, resnica in življenje se bodo izkazali tako ozki in trnovi, da jo bodo le stežka prehodili.

22 "Čemu koristi branje tisočev in tisočev, naj si še tako z resnico napolnjenih knjig? Bodo obudile v življenje nekoga, ki ga vsak dan skrbi, kako bo, bolj in bolj, dan za dnem neprestano, natlačil svoje srce z vsemi mogočimi posvetnimi smetmi?

23 "Povejte, kdo izmed vas bi zmozel spočeti otroka z nekim kipom? Ali bi neko zmo, še tako umetelno naslikano, vzkliko, ako ga posadite v zemljo? Zanesljivo ne, niti eno niti drugo! *Živo more zopet spočenjati življenje samo z živim; in tako more živa beseda samo v živem srcu zopet roditi sadeže.*

24 "Za mrtvega v duhu pa tudi živa beseda ni nič drugega kakor naslikano seme; in najsi siplje vase nešteta takšna semena, nikoli ne bo vzgojil nobenega sadeža. Ker besede ne oživi, tudi beseda v njem ne bo živa.

25 "Kdor morda samo nekaj malega čuje in ukrepa v skladu s tem, ta je uresničevalec besede in res išče Božje kraljestvo in vse ostalo mu bo dodano. Menim, da je tudi to jasno; vendar prihodnjič še več osrednjih sonc!

5. poglavje

*"Žeja Me!" - "Izpolnjeno je!"
(Janez 19, 28 in 30)*

Dne 28. decembra 1843, zvečer

1 "Da ne bi na koncu morda ugovarjali, da ni vsako besedilo kakor neko celo osrednje sonce, ampak da je takšno najbrž samo tisto, katerega vam predstavim tukaj Jaz, si sami izberite neko besedilo, katero se vam le poljubi in videli bomo ali ne bo pred duhovnimi očmi v celoti nadvse jarko osvetlilo en in isti temelj, kot neko osrednje sonce. In tako torej storite!

2 "Izbrali ste obe kratki besedili: "Žeja Me! in "Izpolnjeno je!"

3 "Preden preidemo k jasni osvetlitvi, vam moram najprej zagotoviti, da sem vam prepustil popolnoma prosto izbiro, kajti drugače na koncu še porečete, da sem vam prišepnil ravno tisto, kar se mi prilega.

4 In šele sedaj preidimo h glavnemu!

5 "Žeja Me!" Po čem? Po življenju, kar sem večno Jaz sam in katerega sem porabljal v tako izdatnem obilju od prazračetka sem, za večno nepreštevljiva bitja!

6 "Torej po tem življenju Me žeja! Neskončno mnogokratno je to življenje prešlo v smrt. Zato Me je v trenutku velike odrešitve kar zelo žejalo po zapravljenem življenju; ampak smrt je tako zelo prevladala, da ga večno živa kri ljubezni ni zmogla obuditi!

7 "Ko sem zahteval piti življenje, Mi kljub temu niso dali življenja, marveč so Mi dali piti smrt! Kis in žolč sta bili pijači; kis kot prisposoda skrčujočega in strjujočega se in žolč kot prisposoda sovraštva, jeze in razjarjenosti.

8 "Ta opis je jasen in pregleden, nadaljevanje pa bo pokazalo, koliko je primeren za našo stvar.

9 "Glejte, kakor vam, tako kličem neprestano tudi vsemu svetu: "Žeja Me!", ali kar je eno in isto: "Ljubite Me, dajte Mi piti vašo ljubezen! Ljubite Boga nadvse in vašega bližnjega kot same sebe! To je voda življenja, po kateri Me žeja v vas."

10 "Vprašanje: Ali Mi mar podajate takšno vodo? Ali Mi ne podajate pravzaprav tudi kisa in žolča?

11 "Tisto malo, kar zahtevam od vas, nista nič drugega kakor ljubezen in dejanje v skladu z njo. Ako pa namesto resničnega, živega dejanja iz ljubezni le berete in pri tem nestorite ničesar, razen tistega, kar ustreza vašemu smislu za posvetnost tako ali drugače, - vas vprašam: Ali nista to, s čimer Mi postrežete, kis in žolč namesto žive vode? Ja, povem vam: kolikor več ste prebrali in ob tem nič storili, razen kar razveseljuje vaš smisel za posvetnost, toliko je kis močnejši in žolč bolj trpek.

12 "Seveda se po tem glasi: "Izpolnjeno je! Toda kaj? - Moj lastni boj za vas; kajti Jaz kot vaš Stvarnik, Bog in Gospod in Večno življenje, ne morem storiti več, kakor vzeti Nase vašo smrt!

13 "Da pa Mene ni mogoče ubiti v Mojem večnem duhu, Mi ni treba dalje razlagati. Samo boj za vaše življenje morem gnati do neskončno najvišje stopnje. Toda, ker ste sami končni, mora imeti zato tudi ta boj nekakšen najvišji dosegljivi namen. Ko je enkrat ta namen dosežen, potem je boj izpolnjen, gledano z Mojega stališča, - toda kljub temu morda tudi pri vas, ki Meni, borcu, dopolnjujočemu boj za vaše življenje, podajate iz gole hvaležnosti kis in žolč namesto žive vode ljubezni.

14 "Seveda je izpolnjeno; ampak ne za vas, marveč na žalost samo Zame, ali: vse sem storil za vas, kar je sploh v Božji moči: zato sem izpolnil Moje delo za vas. Toda, ali se tudi vi ravnete po tem, da bi bilo to delo v vas izpolnjeno?

15 "Oh ja - pridno berete, tudi marljivo pišete, in se tudi radi pogovarjate o Meni; toda ko vam rečem: "Posvetite Mi namesto kakih vaših posvetnih misli in raznolikih posvetnih razvedril le eno polno uro dnevno; posvetite jo za to, da se med njo v vaših srcih ne boste ukvarjali z ničemer drugim razen samo z Menoj!" - oh, ob tem bi iz ene naredili sto ovir in okoli ene edine duhovne misli bi se vrtinčilo stotine posvetnih kakor neki viharni vrtinec!

16 "Vse možne posvetne obzire bi privlekli na dan; in če bi se nekdo hotel odločiti za eno takšno uro, se je prav zanesljivo ne bo preveč veselil, ampak bo občutil majbno neugodno bojazen in bo med njo marljivo štel minute na številčnici svoje ure in neredko z nestrpnostjo pričakoval konec Meni posvečene urice.

17 "In če bi se vmešal kateri koli že nepomemben posvetni popravek, se urica pač črta ali pa vsaj prestavi v tisti del dneva, v katerem se nad smrtnika že spusti dobrodelni spanec in ko posebno pri ženskem spolu ni več pričakovati prijetnih obiskov in niso več možni razkazovanju namenjeni sprehodi, ki krepijo živce.

18 "Glejte, vse to sta kis in žolč! In s tem v vas ni izpolnjeno, ko se jaz, iz Moje neskončne ljubezni, trudim na vse kriplje, da bi vas spravil na pravo življensko pot. Kajti za izpolnitev v vas se mora vsak sam zatajiti, iz resnične ljubezni do Mene ter vzeti nase svoj križ in Mi zvesto slediti.

19 "Kdo pa že to stori? Ženski spol zmore, kadar gre vse dobro, ves dan spenjati in šivati za telo in se krasiti in se neredko nadvse veseliti nekega obiska, toda: Če želim k temu pripomniti: "Ostanite doma v vaši sobici in mislite Name v vašem srcu! tedaj postanejo otožne, obrazi se jim prav čedno podaljšajo in godrnjajo: "Ampak nič dobrega ni za nas na tem svetu!"

20 "Vprašanje: Mar nista to kis in žolč, v pravem pomenu besede? Mar nimajo takšne ženske v svojih srcih neko prazno posvetno razvedrilo za pomembnejše kakor sem Jaz? So takšne ženske tudi izpolnile v sebi, kar sem izpolnil v velikem boju na križu?

21 "Dajte jim prijetne knjižice z najrazličnejšimi zgodbicami, ki se morejo - zaradi Mene - ukvarjati z Menoj; prav rade jih bodo prebirale, posebno kadar je v njih sem ter tja govora o zasanjani poroki ali kadar se najdejo čudovite pravljice. Dajte pa jim le neko malo resneje zastavljeno knjigo; to bodo brale z ravno takšnim tekom, kakor žre pes, navajen na dobre jedi, pomoljeno mu suho kruhovo sredico, ki jo komaj povoha in jo kmalu zapusti s povešenim repom in bingljajočimi ušesi.

22 "Ker pa je dejanje vedno nekaj resnejšega kakor samo golo branje, čeprav celo najresnejše knjige, se samo po sebi pojasni, s kakšnimi težavami se bo moralo delovanje spopadati.

- 23 "Mnogi so, ki radi poslušajo dobro glasbo, ki jo igrajo umetniki; toda, kako malo jih je med njimi, ki bi se tako zatajili, da bi z napornim učenjem sami postali umetniki.
- 24 "Poslušati je enostavno, brati ni težko in gledati je lahko; toda storiti enako njim, pa nima za vsakogar kake posebne privlačnosti. Kaj koristi nekomu znanje, če ga ne uporablja?
- 25 "Glejte, vse to je kis z žolčem in ne doseže dokončne izpolnitve! V Meni pač, ker dam zato vsakomur vse, kar si morete misliti, - ampak ne v človeku, ki tega noče uporabiti tako in za to, kakor in za kar mu dajem.
- 26 "Zato ne bodite zgolj poslušalci, temveč postanite udejanjevalci besede! Kajti samo kot udejanjevalci gasite Mojo žejo z živo vodo ljubezni, drugače pa Mi podajate vedno kis in žolč.
- 27 "Menim, da je tudi to jasno; toda prihodnjič kljub temu več osrednjih sone!

6. poglavje

"In ko so Ga zagledah so Ga molili; nekateri pa so dvomili."

(Matej 28, 17)

Dne 29. decembra 1843, zvečer

- 1 "Tudi sedaj imate prosto izbiro besedila; zato ga odberite in videli bomo, ali bo tudi to, kakor neko osrednje sonce, osvetlilo našo obravnavo.
- 2 "In ko so Ga zagledali, so Ga molili; nekateri pa so dvomili."
- 3 "Določili ste besedilo in z njim ste ponovno zadeli žebelj na glavico. Resnično, to besedilo nam more svetiti kot neko glavno osrednje sonce!
- 4 "Ko so Ga zagledali, so Ga molili! Koga so torej ugledali in s čim so Ga ugledali in kako so Ga molili?
- 5 "Zagledali so Mene, Gospoda. S čim pa? S svojimi očmi. In kako so Me molili? S svojimi usti. Čemu pa so Me torej molili? Ker so po čudežu vedeli, kdo sem; vedeli so namreč, da sem Jaz Gospod. Od kod pa so to vedeli? To so vedeli iz Mojega nauka in Mojih dejanj in zaradi čudeža Mojega vstajenja.
- 6 "Sedaj pa pogledimo ali vi morda delate enako!
- 7 "Sicer Me ne vidite z vašimi očmi, *toda toliko bolj Me vidite z vašimi ušesi in z očmi duše*, ki so Vaše dobro pojmovanje. Kajti, še najmanj pomembno je gledati z očmi, ker so podobe, ki padajo vanje, zelo bežne in se ne ustalijo. Star pregovor pravi: "Proč od oči, ven iz srca!"
- 8 "Toda, kar zaznate z ušesi, je že trajnejše; kajti besedo, ki ste jo zvedeli, zmorete povedati kadarkoli tako zvesto, kakor ste jo izvedeli. Pa poskusite storiti isto z nekim predmetom, ki ga gledate. Celo nekemu zelo spretnemu kiparju ali upodobarju ne uspe zlahka opisati opazovanega predmeta tako zvesto, kakor ga je videl.
- 9 "Toda predmeti, podobe in pojmi, ki jih je posnelo uho, se vtisnejo v spomin in to nadvse zvesto. Zaradi te zvestobe posnetka zmorete govoriti in to celo v različnih jezikih. Tisto, kar ste enkrat slišali in prebrali, ja, celo kar ste gledali, zmorete tako zvesto opisati, kakor ste to slišali, prebrali in opazovali. In to še po daljših časovnih obdobjih, brez najmanjše zabrisanosti vtisa, - medtem ko zaradi luči oči ne zmorete prerisati niti pred vami ležeče podobe tako, kakor jo vidite.
- 10 "Iz tega pa jasno izhaja, da je gledanje z ušesom neprimerno pomembnejše kakor pa gledanje z očesom. Tako je zato tudi mnogo bolj važno, razločno slišati zvok besede, kakor pa opazovati zunanji videz neke podobe.
- 11 "Slepec je prav lahko modrec, - toda mutcu to ne bo zlahka uspelo; kajti mutavost je običajno posledica gluhosti. In vendar imajo mutasti običajno mnogo ostrejšo oko kot tisti, ki slišijo in zato niso mutasti.
- 12 "Iz tega zopet sledi, da je gledanje z ušesom precej pomembnejše, kakor pa gledanje z očesom. Gledanje z očesom pač zmore nekoga očarati in presenetiti, zlasti kadar se prikažejo stvari, ki so izredno redke; vendar samo uho posname nauk.
- 13 "Iz povedanega jasno sledi, da je bolje poslušati, kakor gledati. Kajti, kar vstopi skozi uho, to razsvetli in uredi razum; kar pa vstopa skozi oko, pa pogosto le-to prav mogočno zmede.
- 14 "Če bi, na primer, ženski spol slišal za kakšno novo modo oblačenja samo takole od daleč in mu o njej nikoli ne bi prišlo kar koli pred oči, bi njihov um ostal urejen in ženska ne bi zlahka dovolila, da bi ji kar obesili neko novo modo na telo; ko pa o njej dobi pred oči slike, ji le-te zmedejo dober, enostaven um in naredijo iz nje kaj kmalu nečimrno gizdavko, ki me jezi bolj kakor desetisoč norcev.
- 15 "In to ponovno potrjuje, kako je poslušanje v vsakem pogledu mnogo boljše kot gledanje.
- 16 "*In tako Me tudi vsakodnevno vidite in to z ušesom vašega telesa, ko prebirate Mojo besedo* in z ušesom vaše duše, ki je boljši del vašega razumevanja; *in ker Me tako vidite, kako pri vas ponovno vstajam, Me kar dobro spoznavate in Me molite* in to z vašim razumevanjem in nato z vašimi usti.
- 17 "Sedaj pa vprašam: Ali je bilo to s strani tistih, ki so Me videli po vstajenju in Me molili, že dovolj, da bi si s tem pridobili večno življenje?

18 “Vprašanje, ki sem ga trikrat zapovrstjo zastavil Petru, ali Me ljubi, pokaže torej več kot dovolj, da le gledanje in molitev ne zadoščata, da bi zasedli Moje kraljestvo in z njim večno življenje, - kakor tudi ni dovolj reči le: “Gospod, Gospod!”

19 “Enako pa Me gledate tudi vi, kadar prebirate Mojo besedo in Me tudi molite z razumevanjem in s pozornostjo, s katero berete Mojo besedo. Prav tako bi mogli tudi vi povedati: “Vidimo Te in Te molimo!”

20 “Toda Jaz se vam ponovno prikažem in vas, Petre, sprašujem ne samo trikrat, marveč še večkrat: “Me ljubite?” - Tedaj porečejo vaša usta: “Ja!” - Vendar, če pogledam prav natančno v vaše srce, se Mi pogosto prikaže kakor turoben jesenski dan, odet v najrazličnejše umazane posvetne megle in zaradi samih megel ne zmorem spoznati, ali je ta “Ja” zares zapisan v dna vaših src z žarečo pisavo. Morda je res tam notri zapisano; toda čemu toliko megle, ki pogosto omrači srce, tako da tega živega napisa ljubezni do Mene ni moč ugledati?!

21 “Torej proč s temi meglami! Stran s samim gledanjem in z golim oboževanjem, da bo ta napis, ki je izdelek dejavnosti v skladu z besedo, popolnoma živo viden - in Jaz bom končno v vašem srcu, zaradi vedno svetlejši luči tega posvečenega, živega napisa!

22 “Kaj pomaga še toliko branja in pojmovanja, katerima pa ne sledi dejanje? Kaj koristita zrenje in molitev, pri čemer vas je potrebno kar naprej spraševati: “Peter, Me ljubiš?”

23 “Tudi Magdalena Me je videla; vendar je nisem vprašal: “Magdalena, Me ljubiš?” Ker je bila polna ljubezni, sem jo moral zadrževati; kajti njena ljubezen do Mene se je premočno prebudila že ob prvem pogledu Name. “Ne dotakni se Me!”, sem ji moral reči, njej, katere srce je že ob prvem pogledu Name zagorelo z najsvetlejšimi zublji.

24 “Tomažu pa sem moral reči: “Vtakni tvoje roke v Moje rane!” in Petra sem moral spraševati, ali Me ljubi. Tukajle stavek “Ne dotakni se Me!” ne bi bil na pravem mestu; kajti niti v Petru ali v Tomažu Mi ni plalo nasproti takšno srce kot v Magdaleni.

25 “In tako Mi tudi vam ni potrebno reči: “Ne dotaknite se Me!”, temveč vam povem še več, kakor sem Tomažu: Vtaknite vaše roke ne samo v Moje rane, ampak hkrati v vse Moje stvarstvo, v vsa Moja nebesa in v vse čudeže večnega življenja, katere sem vam razkril, vtaknite vanje tudi vaše oči, ušesa, roke in noge in potem verjemite, da sem Jaz tisti, ki vam vse to daje! In za to ne zahtevam ničesar drugega, kakor da Me ljubite!”

26 “Ampak kljub temu še vedno vidim v vas Petra na obrežju morja, ki se pusti venomer spraševati: “Peter, Me ljubiš?”. Kajti Petri ste pač po svojem verovanju, še dolgo pa niste ne Magdalene in ne Janezi, katerega tudi nisem vprašal, ali Me ljubi; kajti prav dobro sem vedel, zakaj Mi je sledil, čeprav Mu nisem dejal kakor Petru: “*Sledi Mi!*”

27 “Peter Mi je sledil, ker sem mu tako zapovedal; Janez pa Mi je sledil, ker ga je k temu gnalo srce. Kaj od tegaje tu boljše?

28 “Peter je postal ljubosumen na Janeza, ker ga je imel za nižjega od sebe; Jaz pa sem Janeza branil in mu hkrati zagotovil “*Ostani*” in to je več kakor “*Pojdi z Menoj!*” Kajti boljše je tistemu, kateremu povem: “*Ostani, kakršen si!*”, kakor pa da Mu ukažem, naj Mi sledi.

29 “In prav tako je resnična, dejavna ljubezen boljša kakor so vera, gledanje in molitev in je boljša kakor mnogo branja o Meni, mnogo razumevanja, zato pa toliko manj ljubezni!

30 “Menim, da tudi to razumete; kljub temu pa prihodnjiki še več osrednjih sonc!

7. poglavje

“Ta je odšel k Pilatu in zaprosil za Jezusovo truplo.”

(Luka 23, 52)

Dne 2. januarja 1844, zvečer

1 “Zopet vam prepuščam prosto izbiro in navedite neko osrednje sonce iz knjige življenja; in tako izberite besedilo!

2 “Ta je odšel k Pilatu in zaprosil za Jezusovo truplo.”

3 “Besedilo ste izbrali; Jaz pa ne morem nič za to, ako izberete ravno takšno besedilo, ki se natančno prilega k naši stvari.

4 “Jožef iz Arimateje je odšel k Pilatu in zaprosil za Gospodovo truplo, ki mu ga je Pilat tudi dal. 5 “Ta Jožef iz Arimateje je bil Nikodemov prijatelj in je to delo naredil bolj v imenu svojega dobrega prijatelja kakor v lastnem. Kajti Nikodem je bil velik, tajni Maziljenčev oboževalec, se pa tega dela ni upal storiti javno, iz nekega strahu pred velikimi svečeniki in farizeji; zato ga je preložil na svojega prijatelja, ki je bil prav tako velik Maziljenčev privrženec, vendar čisto na skrivaj. To kratko pojasnilo je potrebno, da boste bolje razumeli, kar sledi.

6 “Kako se torej prilega k naši stvari to besedilo in sploh ta majhni dogodek?

7 “Predstavljajte si pod “Nikodemom” skrito ljubezen do Gospoda; pod “Jožefom iz Arimateje” pa predstavljajte vero v Gospoda.

8 "Kaj pa je vera v razmerju do ljubezni? Ona je strežnica slednje. Tako je bil torej tudi Jožef iz Arimateje priročni Nikodemov pomočnik, ki je na skrivaj ljubil Gospoda.

9 "Kaj je zahtevala vera od Pilata? Zahtevala je Gospodovo truplo, ga zavila v belo platno, potem ko ga je snela s križa, poprej še mazilila truplo z izbranimi dišavami in ga končno na lastnem vrtu položila v nov grob, izklesan v skali, v katerem poprej še ni ležal nihče.

10 "Kaj označuje vse to? - Vse to označuje zadovoljevanje vedoželjnosti vere. Ta, sama po sebi plemenita vedoželjnost poišče vse, kar si more domisliti, da bi našla živo zadovoljitev.

11 "Gre k Pilatu in si izprosi dovoljenje; kar pomeni toliko kot: Ta vedoželjnost gre k posvetnosti in poišče v njej vse, kar bi ji moglo služiti za potrditev resnice.

12 "Ko je enkrat sprejela od sveta vse, kar je iskala, se obrne h Križanemu. Toda kako? Trudi se postaviti vse besede in pojasnila v pravo luč, jih s tem osvoboditi vseh na videz skrivnostnih nasprotij, ki jih najdemo v Svetih zapisih.

13 "To ji tudi uspe; pravilno je sprostila telo s križa, ki prav v svoji sami podobi predstavlja navzkrižje. Vendar, kaj ima ta plemenita vedoželjnost sedaj pred seboj? Vidite, mrtvo truplo, v katerem sedaj ni življenja!

14 "Plemenita vedoželjnost to sedaj tudi dojame; vendar je kljub temu sama v sebi vesela zaradi srečne sprostitev s križa. - Truplo mazili z izbranimi dišavami, ga zavije v belo platno in ga nato položi v nov grob, v katerem poprej ni še nihče ležal.

15 "Kaj naj to pomeni? S takšnim temeljitim pojasnilom besede v Svetih zapisih je Božji izvor iste nedvomno razviden in kot takšen tudi spoštovan in zelo čaščen. To je maziljenje. Kajti neredko se nekdo izraža z prevzvišenimi izrazi o dostojanstvu in Božji vzvišenosti Svetih zapisov, vendar je vse to maziljenje trupla.

16 "Človek s to plemenito vedoželjnostjo ovije tako spoznano resnico z najvišjim in najčistejšim spoštovanjem, - ja, vztrepeto pred veličino modrosti v tej knjigi; in to ni nič drugega kakor povijanje trupla v bela platna. Kakor so ta bela platna polna nedolžnosti in so čista, takšno je tudi blago ponižno spoznanje; toda truplo, mazilo, kakor tudi platna, niso živa in tudi ne dajejo življenja.

17 "Tedaj položi truplo v nov grob. Kaj pa pomeni zdaj to? - Spoznanja, ki si jih je človek pridobil s svojo plemenito vedoželjnostjo, mu ne dajo življenja, nobenega živega prepričanja; zato jih zbere skupaj in jih položi v grob svojega globljega razumevanja. Nanj zavali kamen, kar pomeni toliko kot: na vse resnice, ki jih je spoznal kot čiste, položi prav težak dvom; kajti reče si: "Vse te rešitve tajnih skrivnosti v Svetih zapisih zvenijo nadvse lepo; toda kljub temu niso nazorno prepričljive."

18 "In pogledjte, dobessedno takšno je stanje vsakega knjižnega molja! Prebrano more razumeti še tako dobro po naravnem pomenu, pa vse tja do notranjega duhovnega pomena. Ko pa hoče v resnici preizkusiti vse, s čimer se je dobro seznanil, potem izkusi, da se njegovi volji ne ukloni niti najmanjši praheč v žarku sončne svetlobe. In ko hoče opazovati življenje duha, namesto njega srečuje le temo groba, v katerega je položil truplo; ali drugače povedano: o onostranstvu ne zazna v sebi nikakršne nazorne gotovosti, temveč vse v njem je ena sama nedokazana trditev in s tem vseskozi čisto nič več, kakor neko truplo v grobu.

19 "Kaj mu je to pomagalo? Naj je še toliko prebral, s prebranim ne more priti do živega prepričanja, stalno je enak onemu Jožefu iz Arimateje, ki je sicer res snel truplo s križa, ga namazilil in povil v bela platna, - toda truplo ostane truplo, ki ga vedno odnesejo v grob.

20 "Opazujmo raje našo Magdaleno! Tudi ona je bila ob tem dejanju zraven; toda ona ni povila trupla ali besede v platno in jo položila v grob, temveč v svoje od ljubezni žareče srce; in ko je potem prišla k grobu, je moč ljubezni odvalila kamen dvoma. Platna so ležala lepo zložena v grobu, kar pove toliko kot: njena ljubezen je uredila Božjo besedo v njej. Nič več ni našla trupla, zato pa Živega, ki je vstal iz groba.

21 "Kaj je potem zares bolje: položiti truplo v grob ali pa najti Živega nad grobom? - Menim, da je slednje očitno boljše.

22 "Zakaj pa je našla Magdalena, česar Jožef iz Arimateje ni našel? Ker je malo brala, pač pa veliko ljubila, Jožef iz Arimateje pa je veliko bral - kakor Nikodem - pa malo ljubil. Zato je tudi imel opraviti z mrtvecem, - Marija (Magdalena) pa z Živim!

23 "Menim, da je jasno tudi to; toda prihodnjič bomo kljub temu zopet vzeli eno osrednje sonce.

8. poglavje

*"In On, Jezus, je bil, ko je začel, star približno trideset let; imeli so Ga za Jožefovega sina.
(Luka 3, 23)*

Dne 3. januarja 1844, zvečer

1 "Pričnite torej takoj zopet z besedilom, ki ste ga izbrali in videli bomo, ali vsebuje kako luč, primerno za našo stvar.

2 "In On, Jezus, je bil, ko je začel, star približno trideset let; imeli so Ga za Jožefovega sina."

3 “Besedilo je dano in z njim res bleščeča luč! Resnično, pri tem besedilu bi morali še celo vi na prvi pogled videti do dna stvari, ki tukaj ustreza namenu. Poizkusimo, morda boste po krajšem uvodu sami ugledali luč.

4 “Bil je star približno trideset let, ko je pričel poučevati in imeli so Ga za telesnega sina tesarja Jožefa.

5 “Kdo je “On” ? - To je sam Gospod, ki je od večnosti in bo večno isti Gospod!”

6 “Kako je bil potem trideset let star, On, ki je večen? *Večni je ustvaril samega sebe prvič in zadnjič kot človeka* in kot človek je tudi On štel na sebi čas, ki je bil iz Njega od večnosti.

7 “Imel je blizu trideset let. Kaj naj to pove? Ali je mogel On kot Bog človek, šteti trideset let? Prav gotovo ne, kajti bil je večen; to je mogel samo kot človek.

8 “Pričel je poučevati. Kako pa? Kot Bog ali kot človek? S pristavkom: “In imeli so Ga za telesnega sina tesarja Jožefa” je dovolj jasno izpričano, da je komaj tridesetletni “*On*” *pričel poučevati le kot človek* in ne kot Bog; kajti Bog v Njem se je proti komaj tridesetletnemu tesarjevemu sinu obnašal, kakor se proti vsakemu človeku obnaša njegov notranji duh. Tega je potrebno najprej prebuditi z ustrežno zunanjo dejavnostjo, ki izhaja iz ljubezni, vse dokler ne prične delovati iz lastne moči, kot samodejavno bitje.

9 “Ta komaj tridesetletni, navzven sin tesarja Jožefa, *je pričel poučevati popolnoma kot človek in nikakor ne kot Bog*. Božanstvo je delovalo v Njem samo ob priložnostih v tolikšni meri, v kolikoršni jo je osvobodil; *vendar se brez dejanj Božanstvo ni pojavilo*.

10 “Vprašanje: Kako je zmožni pričeti učiti ta, komaj tridesetletni človek, za kar je potrebna velika učenost, ki zahteva mnogo učenja in neko veliko načitanost? Od kod Njemu ta velika modrost?

11 Kajti poznamo Ga; tesarjev sin je delal je v poklicu svojega očeta dovolj pogosto pred našimi očmi. Vemo, da ni nikoli obiskoval šol; tudi se ne moremo spomniti, da bi ob kaki priložnosti vzel knjigo v roke in jo prebiral. Bil je navaden rokodelc, skoraj do tega trenutka in glejte, sedaj je učitelj in Njegov nauk je poln maziljenja in globoke modrosti, čeravno izgleda ves kot tesar. Kako dolgo je tega, ko je skupaj s svojimi brati pri nas gradil hlev za osle? Samo oglejte si Njegove, prav po tesarsko žuljave roke in vidite, učitelj je in še prerok povrhu, ne da bi okusil preroške esenske šole od znotraj. Kako naj si to razlagamo?

12 “Glejte, dobesedno takšno je v resnici spričevalo, ki so ga dali tesarjevemu sinu v Kafarnaumu⁹! Iz tega spričevala jasno izhaja, da iz komaj tridesetletnega tesarja res ni moglo gledati kaj prida Božanstva, kajti drugače bi ga morali počastiti z nekim drugim spričevalom.

13 “Od kod je vzel ta, zgolj človek, tolikšno sposobnost poučevanja, ko pa ni ne študiral ne kaj dosti bral? Ta človek se je moral za svojo sposobnost poučevanja zahvaliti samo svoji dejavnosti.

14 “Njegova dejavnost pa je izhajala samo iz Njegove nenehne velike ljubezni do Božanstva in prav tako tudi iz ljubezni do bližnjega. *Vsako dejanje je žrtvoval Bogu* in ga je vselej storil tako, da ni imel nikoli pred očmi lastne koristi, temveč samo korist svojega bližnjega. Poleg tega je ta človek vsakodnevno porabil tri ure za splošen počitek v Bogu.

15 “*S tem je v sebi dremajoče Božanstvo prebujal vse bolj, v vsem njegovem izobilju* in si Ga zadolžil k dajatvam v skladu s Svojo dejavnostjo. In ko je, kot omenjeno, dosegel komaj trideseto leto, se je Božanstvo v Njem prebudilo že do tolikšne mere, da je po njegovem duhu modrosti prejel tiste vzvišene sposobnosti, s katerimi je mogel pričeti s poučevanjem, za kar je bil poklican.

16 “Po tem uvodu vas sprašujem, ali ste že zagledali nadvse močno svetlečo luč v tem besedilu? Ja, že ste jo zagledali in vidite tudi, kaj imam v mislih, zato se bomo v zaključku čisto na kratko izrazili, da zadeva ne bi zadobila odvečne razvlečenosti.

17 “Kako naj se potemtakem glasi zaključek? Vidite, čisto na kratko, takole: “Pojdite in storite enako!”

18 “Nikar ne mislite, da morete Božjega duha v sebi prebuditi samo z veliko branja in proučevanja; s tem Ga prej ubijete in odnesete kot truplo v grob. Delujte, namesto tega, v skladu z osnovnimi pravili življenja, pa bo vaš duh oživel in našel v sebi vse, česar drugače po branju tisočernih knjig zanesljivo ne bi našli!

19 “Če pa je duh živ, pa kar berite in z branjem ali s poslušanjem Moje besede boste zbirali sadeže, ki imajo živo jedro ali dno. Brez poprejšnje obuditve duha pa žanjete samo prazne lupine pridelka, v katerih ni živega jedra; živo jedro pa je notranje, živo duhovno razumevanje.

20 “Od kod pa naj bi to drugače prišlo, ako duhu ne damo najprej svobodne dejavnosti in ga ne oživimo? Telo je zunanja lupina, ki odpade in strohni; duša pa je hrana in telo duha. Kaj naj dam vašemu duhu, ako berete le zato, da bi obogatili samo vaše, zunanji naravi ustrežajoče spoznanje? Vaš duh, ki še ni oživel in ni v pravi meri dejaven za življenje, ne sprejme vsake prebrane besede takoj, s svojim živim spoznanjem. Besede od zunaj, ki je prebrana še kot zalupljena, duh ne more izpolniti s svojim živim jedrom, s čimer bi jo oživil in šele s tem naredil učinkovito.

21 “Zaradi tega vedno velja staro osnovno pravilo: Ne bodite le prazni poslušalci, temveč udejanjevalci besede. Šele tedaj boste v sebi živo občutili božanskost njenega izvora!

22 “Menim, da bo tudi to menda jasno; toda ker človeku, kakor sem že večkrat poudaril, ni luči nikdar dovolj, bomo prihodnjič stopili do nekega osrednjega sonca po vaši izbiri.”

⁹ J.Lorber: Kapharnaum

9.poglavje

Ko se je tedaj zvečerilo, je prišel On z dvanajsterimi. (Marko 14, 17)

Dne 4. januarja 1844, zvečer

1 "Zato pričnite zopet z besedilom in videli bomo, kako se prilega k naši stvari!

2 "Ko se je tedaj zvečerilo, je prišel On z dvanajsterimi".

3 "Tako, besedilo je pred nami in ponoviti moram staro pripombo, da še vedno ne zmorete najti besedila, ki se ne bi malodane še prenatanko prilegalo k naši stvari. Izbrano besedilo na zunaj nima kaj dosti skupnega z našo stvarjo; toda s tem sploh ni tako, marveč nasprotno, z našo zadevo ima kar največ skupnega. In če ga ne bi bili izbrali vi, bi ga izbral Jaz!

4 "Ko se je zvečerilo, je prišel On z dvanajsterimi."

5 "Kdo je prišel? Prišel je Gospod večnosti.

6 "Kdaj pa? Zvečer.

7 "In kam je torej prišel? - V jedilnico, ki so jo pripravili Njegovi učenci.

8 "S kom? - S svojimi dvanajstimi izbranimi blagovestniki.

9 "Kaj pa je delal v jedilnici? - Priredil je večerjo, na kateri so se nekateri nasitili in se drugi jezili; obenem je isti večer med večerjo pokazal na izdajalca.

10 "S tem je sedaj pred vami popolna slika in tisto, kar pripoveduje, je otipljivo z rokama.

11 "Kaj pa je večer? To je polsvetli del dneva, pri katerem luč neprenehoma gine tako dolgo, dokler končno sploh ni več moč zaznati še kakega učinka sončnih žarkov.

12 "Kdaj pa je pri človeku takšen večer? - Gledano v duhovnem smislu, gotovo tedaj, ko je že zelo mnogo prebral in proučil, pri čemer je mnogo branja in proučevanja enako sijaju sončnih žarkov v teku dneva. Enako kakor sončni žarki so po svoji pojavnosti naravne zvrsti tudi žarki branja in proučevanja. Konec dneva pa sonce zaide in kmalu zatem se zvečeri in končno znoči. 13 "Prav tako je tudi z lučjo branja in proučevanja; bralec, obenem proučevalec, se končno utruji in vznejevolji, ker z vsem svojim branjem in proučevanjem ne zmore pomnožiti svoje notranje luči, enako kakor ni mogoče kakor koli pomnožiti sončne luči, ki je stalna v svojem enakomernem razmerju. Poleti je močnejša in pozimi šibkejša, in to v enakomerno rastočem in pojemajočem razmerju. Prav tako je tudi jutranja svetloba šibkejša; vse do poldneva narašča in proti večeru ravno tako opeša.

14 "Enako se dogaja tudi s človeško zunanjo bralno in proučevalno omiko. Ko prične v neki dobro rejeni knjižnici brati in proučevati, je pri njem bralno in proučevalno *jutro*.

15 "Ko ima po poteku več let oči že ranjene od branja in je že mnenja, da je pospravil z žlico Salomonovo modrost, tedaj je pri njem *poldne* ali tudi poletje.

16 "Nadaljuje z branjem in proučevanjem, vendar ne najde nič novega več, ampak naleteva na same njemu že znane misli. Zato se utruji, prvič, ker ne uspe najti nikakršne poživljajoče hrane več in drugič, pri vseh nadaljnjih bralnih in proučevalnih obdobjih ne najde nikjer potrdil za svoje podmene, katere je vsrkal vase, ampak pogosto celo mogočna zavračanja vsega, česar se je naučil s tako veliko vnemo in trudom.

17 "Neredko se njegovo zlato, domnevno pristno, spremeni v svinec in ko enkrat v sebi spozna to manjvredno kovino namesto zlata, postane sam pri sebi čemer in zlovoljen, pod nogami mu zmanjkuje tal in na koncu stoji pred nami kakor pohodnik na gori, ko ga ovije gosta megla.

18 "Glejte, to stanje je pri človeku večer, običajno se reče: "Kadar človeku počijo vse vrvi, tedaj se splazi h križu!" - kar bi seveda lepše izrazili takole: "Križ se splazi nadenj."

19 "Ko je človek takole v stiski, prične premišljevat, ali je kaj na Maziljenčevem nauku in ta misel je podobna temule besedilu: "In On, namreč Gospod, je prišel z dvanajsterimi zvečer tja." Kajti z "Gospodom" razume ta, ki je v stiski, ustanovitelj nauka, in dvanajstere kot nauk sam.

20 "Kam pa pride On z dvanajsterimi? - V dvorano, kjer sta pripravljena hrana in pijača!

21 "Kaj paje ta dvorana? Sam človek v svojem večeru. Kajti v sebi ima mnogo jedače in pijače. Ker pa ni Njega, za katerega je takšna jed pripravljena, stoji ta hrana potem toliko časa, dokler ne pride tisti, ki naj jed blagoslovi in zaužije, saj jed brez jedca nima smisla in je brez vrednosti.

22 "In tako sta vsa znanost in načitanost brez vrednosti in človek je z njima zaman opremil svojo duhovno jedilnico in pogrmil svojo duhovno mizo, ako se ne pojavi On, ki bi to jed blagoslovil, jo zatem zaužil in spremenil v sok, ki poživlja duha.

23 "Toda Gospod ali ustanovitelj s svojim naukom pride zvečer z dvanajsterimi, stopi v dvorano, se usede za mizo, blagoslovi in poje jed. Ker pa je jed naravne sestave, je njen učinek enak učinku *tiste večerje, pri kateri uporabi Gospod*

resnično živo večerjo v delih ljubezni - zaradi česar se številni učenci jezijo in govorijo: "Kako krut nauk je to! Kdo zmore vanj verovati in mu slediti? Po tem učenci odidejo in kmalu se pokaže na izdajalca.

24 "Kdo so potem ti učenci, ki se ujezijo in odidejo? To so zmotne utemeljitve iz vsega prebranega in proučenega. Te imajo za protislovne s temeljnimi stavki Maziljenčevega nauka, nakar nastane splošno ugovarjanje, ki zveni takole: "Izključen je Božji izvor nauka, ki je tako poln posameznih nasprotij; torej je to samo plitek, začasen izdelek znanstveno neukih in zato nujno tudi nedosledno razmišljajočih ljudi, ki so nekoč v surovi davnini iz modroslovnih nauk kar spicali nekaj skupaj, da bi s pomočjo tega vlekli iz ubogega človeštva dajatve in obresti."

25 "S tem izlijejo iz banjice otroka s kopalno vodo vred, kakor se imate navado izraziti, ali se pokaže na izdajalca, ta kmalu odide in stori tisto, zaradi česar so ga označili kot izdajalca. Kar je živo, izroči smrti in pri tem sam pogine in to je *noč*, ki sledi večeru, ali sedaj je v človeku vse mrtvo.

26 "In v resnici natančno tako pridem zvečer z dvanajsterimi k vsakemu in najdem jedilnico in mizo obloženi, vendar izključno z naravnimi jedmi. Čeprav jih pojem ali jih sprejem s pogojem, da naj se te jedi pretvorijo v dejavne jedi ljubezni in ko povem, da naj se tako ravna v Moj spomin ali v Mojem imenu in ne v lastnem, ki je sebičnost, samovšečnost in - hvala, se pričnejo učenci jeziti in odpadejo od Mene; in Judež sedi tam kmalu razgaljen in sploh ne traja več dolgo, ko Mi po poti izdaje sporočijo smrtno obsodbo.

27 "Zato ne odlašajte do večera, temveč Me pokličite raje takoj zjutraj, ko ste pri polni moči in dojemljivi, in Jaz bom prišel k vam in vam bom dejal: Ne hodite se preveč nastavljat sončnim žarkom, ki vas bodo utrudili in vam vzeli veselje do dela, marveč se krepčajte v hladni senci drevesa življenja, tako da boste ostali dejavni ves dan. In ko bom prišel zvečer k vam, Me boste zlahka prepoznali; in ko vas vprašam: "Kako je založena vaša jedilnica, ali morda nimate kaj jesti, ste lačni?", Mi boste premogli pokazati le majhno in borno zalogo jedi, vendar jo bom blagoslovil in skupaj z vami sedel za mizo, ob kateri ne bo Name prežal izdajalec ali: Maloštevno znanje, katerega imate, bom povečal do velikosti osrednjih sonc, da boste dobili luči v neizmernem preobilju.

28 "Menim, daje besedilo: "In On je prišel zvečer tja z dvanajsterimi.... najbrž vsakomur izdatno jasno pred očmi in je zadeva popolnoma pojasnjena. Vendar, brez ozira na to, ne bom omejil Moje radodarnosti."

10. poglavje

"Prišel je v Svojo lastnino, a Njegovi Ga niso sprejeli."

(Janez 1, 11)

"Pilata je odvrnil: "Kar sem napisal, sem napisal!"

(Janez 19, 22)

Dne 8. januarja 1844, zvečer

1 "Izberite neko poljubno besedilo, kakor zadnjič; torej storite to prosto!

2 "Prišel je v Svojo lastnino, a Njegovi Ga niso sprejeli." - Pilata je odvrnil: "Kar sem napisal, sem napisal!"

3 "Besedilo sta izbrani dobro in pravilno ter označujeta zadevo na las natančno že na prvi pogled, kakor se imate navado izraziti.

4 "Kdo je prišel v Svojo lastnino in Ga Njegovi niso sprejeli? Kdo je ta "On", je upam znano; Njegova lastnina so ljudje, kakršni naj bi bili v redu, katerega sem ustvaril iz sebe, namreč dejavni in ljubezni do svojih bratov in polni ljubeznine resnobe proti Bogu, njihovemu Stvamiku.

5 "Toda Njegovi Ga niso sprejeli." - Njegovi so tisti, katere je vzgajal od samega začetka dalje v glavnem zase, jim vedno pošiljal učitelje in preroke ter jih čudežno usmerjal in vodil.

6 "Zakaj Ga potem niso sprejeli? - Ker je učil o pravih poteh dejavne ljubezni k večnemu življenju; Njegovi pa so bili prijatelji lenobe, prijatelji udobja in prijatelji vladanja ter veličastja, kar se ne ujema z naukom o blagi ponižnosti in dejavni ljubezni.

7 "Govorili so: "Saj imamo Mojzesa in preroke, ki jih prebiramo; kaj še potrebujemo poleg njih? Kaj nam je treba Tebe, ki oskrunjaš soboto in zaničuješ Mojzesa in preroke, ker se ne ravnaš po njihovih pravilih? Mar še ni dovolj, ako beremo Zapise, jih proučujemo in pišemo o njih metrske razlage? Katero drugo Boga bolj dostojno dejavnost hočeš od nas?"

8 "Mar ni Bog duh, čigar bitja si ne smemo predstavljati s podobo? Kako Ga naj spodobneje častimo in slavimo, kakor da Njegovo besedo, katero je govoril ob sodelovanju srednika Mojzesa in prerokov, neprestano beremo od začetka do konca in jo razlagamo sami sebi in drugim, da bi mi vsi vedno jasneje in čisteje razumeli Boga v Njegovem hotenju?"

9 "Kaj bi rad naredil iz sebe? Abraham je naš oče in imamo Mojzesa in preroke; si mar Ti več kot oni? Kaj nas hočeš učiti, česar nas ne bi bili učili že oni?"

10 "Kaj je dejanje človeške ljubezni v očeh Boga? Nič drugega kot prazna misel. Človek ne more storiti ničesar; kajti samo v Bogu biva vsa moč dejavnosti. Torej si goljufiv učitelj in si krivi prerok ter hujskač ljudstva!

11 "Od A do Ž imamo Zاپise v naših glavah; mar ni to dovolj dejavnosti? Ali pa naj ne bi proučevali Zاپisov in s tem zaničevali sveti dar, ki nam ga je odredil Gospod Bog Sabaot po Mojzesu in prerokih?

12 "Ti si nekdo, ki nasprotuje Božji volji, vendar se kljub temu izdajaš za Božjega učitelja in preroka! Mar ni zapisano, da je treba vsakega krivega preroka in čarovnika kaznovati s smrtjo v ognju?

13 "Ta prostaški tesarjev sin, ki komaj ume brati in pisati in ni sposoben napisati niti svojega imena, si dovoljuje nam, starim zapisoúkom¹⁰, nalagati nauk, ki je usmerjen povsem nasprotno Mojzesevemu duhu!

14 "Vidite, to je množica odgovorov, zaradi katerih Njega, ki je prišel v svojo lastnino, Njegovi niso sprejeli.

15 "Zakaj? Ker Ga Njegovi, kakor je tudi zapisano, niso spoznali!

16 "Zakaj pa Ga niso spoznali? Ker so bili zgolj bralci in piflarji¹¹, toda nikoli udejanjevalci Božje besede.

17 "Enako prihajam sedaj neprestano v Mojo lastnino; vendar Me Moji učenci nočejo sprejeti in nočejo spoznati, da sem to Jaz!

18 "Zakaj pa tega nočejo? Ker sta jim, celo v najboljšem primeru, branje in poslušanje Mojih del ljubša, enako tudi buljenje vanje, kakor pa majhna dejavnost po Moji besedi. Zato duh v Moji lastnini, ki je srce, tudi ne oživi in Me ne spozna, ker Me Moja lastnina noče živo dejavno sprejeti.

19 "Toda povem vam: Vsi ti zapisoúki bodo nekoč govorili: "Gospod, Gospod! Saj smo vendar v Tvojem imenu iz Tvoje besede vedeževali, pridigali in učili!"

20 "Jaz pa jim bom povedal: "Proč od Mene; še nikdar vas nisem spoznal! K tistemu pojdite, ki vas je novačil za učitelje in modrece in od njega prejmite plačilo." Res sem prišel k vam in sem pri vas trkal na vrata Moje lastnine; toda nihče med vami ni spregovoril: "*Vstopi in poživi našega duha, da postanemo dejavni po Tvoji besedi in da bomo močni!* Zadovoljili ste se z zakladi vaše glave; toda Moji skednji v vašem srcu so prazni in v sebi ste izgubili vso Mojo lastnino. Zato sedaj kar vpijte "Gospod, Gospod!" kolikor marate, pa vas kljub temu nočem spoznati!"

21 "Tudi Pilat se je izpovedal tako o Meni; pritrnil je spričevalo svoje izpovedi nad sramotno ubitim, čeprav je dal živega pred tem bičati in pribiti na križ. Njegova izpoved je tudi zapisana in sicer nad glavo Križanega kot spričevalo vsem, ki so se v glavah pač opredelili za Boga, ne pa v srcu. Nad njihovimi čeli stoji zapisano: JEZUS NAZARENUS, REX JUDAEORUM¹² in oni tudi vztrajajo pri tem napisu, ki pove toliko kolikor: "Gospod! Gospod!"; toda v srcu nimajo napisa, ki bi recimo povedal: "Oh, Gospod, bodi milostljiv in usmiljen z menoj, ubogim grešnikom!" "Oče naš" je v glavi; toda: "Dragi Oče", tega ni v srcu.

22 "Pilata je vztrajal pri svojem napisu in ni hotel napisati nobenega drugega; kajti sam je dejal: "Kar je napisano, je napisano!" Zakaj pa ni poprej izkazal časti živemu, kakor jo je nato mrtvemu?

23 "Vzrok je v dejstvu, zaradi katerega tudi vsi učenjaki raje vztrajajo pri svojih utemeljitvah iz glave in zato tudi pri iz njih izvirajočem mrtvem čaščenju, kakor pa da bi storili vsaj najmanjše živo dejanje resnične ljubezni. Kajti oni so mračnjaki, ki verujejo, oziroma so predvsem mnenja: "Ako je na tej zadevi kaj resnice, ji z našim izrekanjem nočemo zapreti poti; ako pa na stvari ni ničesar, pa tako ali drugače s tem ničesar ne izgubimo. Kajti, ako izkažemo čast tistemu, ki naj bi nekaj bil, pridobimo, če je, a ne izgubimo ničesar, ako to ni.

24 "Ravno tako si je umišljal tudi Pilat: "Če je Križani neko višje bitje, sem mu izkazal mojo čast; če pa ni, sem prav tako opravičen; kajti v takšnem primeru služi moj napis kot uradna zasmehljivka, iz katere more vsakdo razbrati, zaradi česa je bil tale tu križan."

25 "Menite, da bo pri Meni obveljal prvi vzrok, ko pa vemo, kako je mišljen drugi? - Povem vam: "Predvsem od tega bo odvisno, da tistih, ki Me tako kličejo: "Gospod! Gospod!" prav gotovo ne bom uslišal, spoznal in sprejel. Kajti izrekanje glave ne bo nikdar nikogar niti za las približalo k večnemu življenju, kajti: *Kdor hoče k Meni, Me mora najprej sprejeti vase z živo ljubeznijo in njegova lastna ljubezen do Mene mu bo izpričala, da sem Jaz in da prihajam k njemu in mu dajem večno življenje.*

26 "Nihče pa ne premore ljubiti nekaj, česar ni; sicer si more v svoji glavi res zlahka o vsem neobstoječem pričarati razne prikazni in tako med njimi tudi Mene osebno. Toda Mene tam ni in tam Me tudi nikoli ne bo nihče našel, kajti tam visim mrtev pod Pilatovim napisom; in nikoli ne bo prispel do živega prepričanja o Meni in o večnem življenju.

27 "Le kdor bo udejanjevalec Moje besede, ta bo ob Mojem grobu, kjer je iskal mrtvega, našel s plamenom svojega srca Njega, ki je vstal od mrtvih in je večno živ!

28 "Menim, da je tudi to jasno; kljub temu gremo prihodnjič za eno osrednje sonce naprej."

11. poglavje

¹⁰ zapisoúki: ustrežnejši izraz za pismouke (glej tudi pojasnila v Uvodu)

¹¹ piflarji: ki se učijo na pamet

¹² latinsko: Jezus Nazareneec, kralj Judov

*“Tedaj je odvrigel svoje ogrinjalo, skočil pokonci in prišel k Njemu.”
(Marko 10, 50)*

Dne 9. januarja 1844, zvečer

1 “Čim se odločite, hitro napišite izbrano besedilo.

2 “Tedaj je (Bartimej) odvrigel svoje ogrinjalo, skočil pokonci in prišel k Njemu.”

3 “Izbrali ste nadvse prikladno besedilo; to besedilo naj služi kot mogočen napotek vsem, ki so na tem svetu slepi, storiti kakor je storil ta slepec, da bi sprejeli resnično luč duhovnih oči.

4 “Zakaj je slepec odvrigel ogrinjalo? Saj bi mogel tudi v ogrinjalu pohiteti k Gospodu, ko ga je slednji poklical. Slepec je bil pameten, vedel je in dobro izračunal, da bi ga težko povrhne ogrinjalo oviralo pri hitenju po poti h Gospodu. Zato je urno odvrigel težko pregrinjalo in se s tem znebil ovire, zaradi katere bi bila njegova hoja okorna, - in pridobitek je bil: toliko hitreje je zato prispel h Gospodu in od Njega sprejel zopet luč svojih oči.

5 “Kdo pa je pravzaprav ta slepec? Ta slepec je posvetni učenjak, *ki pa ima v sebi to dobro, da se zaveda svoje slepote in ima dodatno v dobrem še zavest o tem, kdo bi jo zmogel pozdraviti.*

6 “Prav mnogi takšni slepci sedijo ob poteh in kar številni tipajo po vseh ogljih naokoli. Toda tisti, ki sedijo ob poti, zaspijo popolnoma opijanjeni od opojne pijače svoje učenosti in se jim potem sanja tako, kakor da bi premogli gledati. Ti v omotičnosti svojega učenega spanca ne zaznajo, kdaj gre Gospod na Svoji poti mimo njih; zato tudi ne vzklikajo: “Sin Davidov, pomagaj mi!”

7 “Drugi pa, ki tipajo po vseh ogljih in s polovičarskim srcem iščejo Njega, čigar pomoč bi jim mogla odpreti oči vsaj na pol, se oddaljijo od poti. In Davidov sin pride mimo medtem, ko jih ni. Tako s svojim nespametnim iskanjem zamudijo trenutek, ko potuje Davidov sin po poti v Jeriho; zato tudi ne vzklikajo in obtičijo v svoji slepoti.

8 “Kaj pa je ta pot? Ta “pot” je steza preizkušeni skozi svet; in “Jericho” je končno odlagališče za tiste, ki so prepotovali to pot ali, z drugimi besedami: najprej je to svet duhov.

9 “Naš slepec se ni ustrašil učencev, ki so mu grozili, kajti prav dobro je vedel, *da je Gospod mogočnejši in bolj usmiljen kot Njegovi učenci*, ki so mu grozili; zato ga je Gospod uslišal. In ko ga je On poklical, je odvrigel še poslednjo oviro, svojo suknjo, da bi le čim hitreje in tako zanesljivo, kolikor sploh mogoče, prispel k Njemu, ki ga je poklical.

10 “Ta slepec je pravi vzornik in povem vam: Posnemajte ga, ki ste prav tako kot on slepci ob poti! Čakajte na Gospoda ob poti in ko bo prišel mimo, se ne ustrašite sveta, ampak Ga kličite v vašem srcu, da se vas bo usmilil in vam podelil luč večnega življenja. *In resnično, usmilil se vas bo in vam bo dal, za kar boste vzklikali!*

11 “Slepec je odvrigel svoje ogrinjalo. Kaj pa pomeni to ogrinjalo? To je svet, kakor tudi vsa načitanost in učenost zunanjega razuma. Odvrzite ju, da vas ne bosta ovirali na poti k Meni, ko vas vendar vsak dan kličem!

12 “Ali bi slepec ravnal pametno, ako bi si nadel ob priložnosti, ko sem ga pozval, še več pregrinjal? Resnično, na koncu bi ga še tako obremenila, da se ne bi mogel dvigniti s tal in še manj bi mogel z urnimi koraki pohiteti k Njemu, ki ga je poklical.

13 “Ko pa vas vsakodnevno kličem, enako kakor sem poklical slepca, mar bi bilo pri tem smiselno, ako bi si vi res oblekli še vse možne suknje in ogrinjala posvetne učenosti? Zanesljivo bi bila to kar največja neumnost! Raje odvrzite vse in hitite v vašem srcu k Meni in *Jaz vam bom odprl oči, da boste živo spregledali v vašem duhu* in boste z enim samim pogledom zajeli več, kakor če bi v vaši slepoti morali tipati naokoli tisoč let!

14 “Kaj koristi slepcu v sanjah luč oči njegove domišljije? Ko se prebudi, je prav tako slep kot poprej ali pa še bolj.

15 “Kaj koristi nekomu pregrinjalo še tako globoke in težko učene modrosti? Obremenjuje ga, da se nič več ne premore dvigniti, ko je poklican sprejeti živo luč.

16 “*Človeški duh ima že brez tega vse v sebi; ničesar drugega ne potrebuje, kakor odpreti oči, da bi gledal neskončno polnost čudežev življenja v samem sebi.*

17 “Kaj pa pridobi duh s tem, ako polni človek svoj spomin in um s samimi mrtvimi lupinami in sencami? Ničesar, marveč ob tem še izgublja, zmes zunanje skorje, lupin in najrazličnejših senc pa gradi okrog njega oklep, tako da ja ne pride zlahka do prostosti in še manj do sprejema žive luči za svoje oči.

18 “Mislite si, da bi znali cele Svete zapise na pamet; nekdo drug pa se je naučil samo par vrstic, vendar je uredil svoje življenje strogo v skladu z njima. Pri njem ti dve vrstici oživita in osvobodita njegovega duha; pri vas pa so vsi vskladiščeni Sveti zapisi mrtvi in ne razumete živo niti ene vrstice.

19 “Kaj je sedaj boljše: ti dve življensko dejavni vrstici ali pa vsa gora črk Svetih zapisov, iz katerih ne prevzamete v življenje niti ene vrstice? Zanesljivo sta boljši ti dve, v življenju dejavni vrstici!

20 “Morda tukaj nekdo poreče: “Če kdo več ve, potem tudi zmore prevzeti ustrezno več v svojo živo dejavnost!” Jaz pa povem: “Človek je Moje delo in zato Jaz najboljše vem, kaj mu koristi.

21 “Vzemimo nekega učenca - izberem primer glasbe -, položite takoj na začetku predenj celo veliko šolanje in prične naj z vsemi poglavji naenkrat! Povejte, kaj bo iz tega? Zanesljivo nič! Pred to množico se bo utrudil in kaj kmalu bo obesil ves študij na klin.

22 “Vzemite, nasprotno, majhno šolo in pričnite pri prvi lestvici in pustite učenca, naj jo prav temeljito vadi. Ko bo kar kmalu z majhnim naporom urno preigral prvo lestvico, mar ne bo to večji dosežek kot prejšnji poskus z vsem šolanjem naenkrat?”

23 “Zato vam povem: Odvrzite odvečno ogrinjalo; naj bo šolanje kratko in kakor slepec ob poti se boste toliko lažje dvignili in s še umejšimi koraki pohiteli tja, kamor vas kličem sedajle, kakor tudi nasploh vsak dan.

24 “Resnično, če bi marali prebrati vse knjižnice tega sveta, ne bi stali pred Menoj niti za las boljše in ne bi vedeli več, kakor če ne bi prebrali nikoli ničesar. Kako to? Ker morate pustiti vse, ako želite prejeti od Mene luč; kajti vse ostalo ni nič drugega kakor prazni stroki in pusta slama, kar je odbrano za požig.

25 “Če ne boste s sebe odvrgli teh praznih strokov in prazne slame preden pride k vam plamen luči Moje ljubezni, bo ta ogenj zajel slamo in v vas bo obupno zagorelo. Če pa prej izločite iz sebe vso to navlako in odvržete ogrinjalo domišljave neumnosti, - *in ko tedaj pride v vas Moja ognjena luč*, ta ne bo zanetila požara, marveč vas bo takoj milo pregrela in bo razsvetlila vsega vašega duha, - prav tako, kakor je slepec ob poti spregledal v trenutku, ko je prišel k Meni.

26 “Menim, da vam te prilike ne morem podati še jasneje in razločneje; vendar, če naj postane živa svetilka, jo je treba prevzeti v življenje, enako kot vse prejšnje. Dokler ni tako, jo boste pač brali z odobravanjem in nato dejali: “To je res zelo lepo!” Jaz pa k temu ne morem reči nič drugega kakor: to je od vas zares prav neumno; kajti toliko časa, dokler ni Moj živi klic za vas nič več kot zelo lep, toliko časa gradite svoje hiše na mivki in Moje seme pada pri vas na pot, kjer ga mimogrede strejo in ne obrodi sadeža.

27 “Če pa to takoj sprejmete živo v sebi in se ravnate po tem, storite pametno; kajti sedaj gradite hišo na skali in Moje seme pada v dobro prst.

28 “*Zame ni pomembno ali se vam te Moje besede zdijo lepe ali ne, Meni je važno, da delujete po njih; kajti ne dajem vam jih zaradi občudovanja, temveč zaradi vaše lastne odrešitve.*

29 “To dobro pretehtajte; kajti drugače vam ne bo prineslo koristi! - Prihodnjič gremo zopet za eno osrednje sonce naprej!”

12. poglavje

*“Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš in glej: Bog ti je dal v roke vse, ki so s teboj na ladji.”
(Zgodovina učencev 27, 24)*

Dne 10. januarja 1844, zvečer

1 “Zapišite, kar imate!

2 “In (Božji angel) je dejal: “Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš in glej: Bog ti je dal v roke vse, ki so s teboj na ladji.”

3 “Izbrali ste besedilo - tokrat to seveda ni osrednje -, temveč samo stransko sonce, kajti osrednja sonca so samo v Prerokih in v štirih blagovestnikih, v kolikor se slednji omejujejo le na opisovanje štirih blagovesti. Kar pa je zunaj tega, pa je bolj zgodovinsko - priložnostnega značaja in manj zadeva splošnost, marveč predvsem tista ožje izbrana okolja, v katerih se je dogajal zgodovinski del.

4 “In prav zato je izbrano besedilo po svojem pomenu v sebi zaključena poslanica Pavlu, čeprav iz angelovih ust in zato ni, kar boste zlahka razumeli, osrednje -, temveč samo stransko - ali planetarno sonce.

5 “Toda, ne glede na omenjeno, ima v sebi tudi nekaj duhovnega in zato sveti daleč naokoli; kajti velika razlika je ako neki angel govori *iz Gospoda*, ali iz Njega deluje ali kadar sam Gospod *govori ali deluje iz sebe*.

6 “Na to vas je bilo potrebno spomniti, da boste znali spoštovati in jasno razlikovati Gospodove besede in Gospodovo delovanje od besed in dejanj angelov in blagovestnikov. In ker to sedaj veste, poglejmo, katera in kolikšna splošna svetloba za našo stvar je v začetem besedilu.

7 “Ne boj se Pavel”, je dejal angel, “kajti pred cesarja moraš!”, pove toliko kot: “Ne boj se, ti udejanjevalec Božje besede, kajti Gospod hoče, da te svet spozna v tvojem delovanju. In če te bo svet spoznal, ti bo sledil!” In v tem pristavku je obljuba o podarilu onih mož, ki so skupaj s Pavlom na ladji. Kajti pristavek pove, da bodo postali prav ti možje, tako kot Pavel sam, ne zgolj poslušalci, temveč pravi uresničevalci Božje besede.

8 “Iz tega kratkega opisa tudi jasno sledi, da Gospod s tem ni hotel Pavlu namigniti, da naj bi prišel pred cesarja morda zato, da bi se pred njim izkazal kot neki slaven govornik ali igralec ali pa da mu je Gospod podaril moč na ladji zato, da bi oblikoval iz njih govorniško ali gledališko skupino, ki bi igrala pod njegovim ravnateljstvom nemara pred rimskim cesarjem.

9 “Gospod torej Pavlu njegovih tovarišev na ladji ni podaril za kakšen bleščeč posveten namen in jih tudi gotovo ni naredil za njegove tlačane, marveč je bilo darilo v tem, da je Gospod ogrel srca Pavlovih tovarišev na ladji z novo prižganim ognjem ljubezni, s pomočjo katerega so nato razumeli kratki Pavlov nauk in so torej pričeli delovati v skladu z njim.

10 "Torej v živi pripadnosti Pavlovemu vzoru je bilo Gospodovo darilo Pavlu; in zato Pavel ni bil prisiljen nastopiti pred cesarjem kot neki učen modroslovec ali jezični doktor, marveč kot udejanjevalec dobrega in sicer s spričevalom celotnega ladijskega moštva, ki ga je odločna Pavlova modrost obvarovala pred poginom, v dobro Rima in tudi cesarja.

11 "Dodatno pa morete sedaj iz tega jasno razbrati, da pri tem, namreč pri Meni, niso potrebne govorance in ničevne obredniške predstave, da bi prispeli do resnične luči, temveč samo delovanje v skladu z Mojo besedo. Kajti, če bi bile pomembne mnoge besede, bi angel, katerega sem poslal Pavlu, mogel govoriti tri dni; *vendar je govoril le malo in Pavel je storil nato mnogo*. In to je bilo boljše, kakor da bi angel Pavlu mnogo govoril, Pavel pa bi nato storil bore malo.

12 "Pri Meni se ne godi tako, kot pri vaših posvetnih odvetnikih, ki mnogo pisarijo in tudi mnogo govorijo. In ko so končno mnogo napisali in govorili, sledi za njihovo stranko iz vsega tega prav smešno malo koristnega.

13 "In tako pri Meni tudi ne gre tako, kakor na svetu pri vaših pridigarjih, ki se vsakokrat derejo po debelo uro navzdol s svoje prižnice; ko pa je konec pridige in sami odidejo s prižnice takšni, da se dejansko tudi z enim prstom ne dotaknejo tistega, o čemer so pridigali in devet desetih poslušalcev odide iz hiše molitve, ne da bi si zapomnili vsaj treh besed iz vse pridige, medtem ko desetina poslušalcev, ki si je zapomnila del pridige, ob koncu meni: "Danes je pa spet prav lepo pridigal!"

14 "Ako pa jih nekaj korakov iz hiše molitve sreča ubog, reven človek in jih zaprosi za vbogajme, potem dobi kot sad tako lepe pridige, če gre dobro, celo kar bakren krajcar, ki ga darovalec nemalokrat izbere z jeznim napenjanjem iz mošnje polne boljših kovancev; zgodi pa se tudi, da nagovorjeni reče ubogemu beraču: "Bog pomagaj! Drugič dobiš; danes nimam nič drobiža pri sebi!"

15 "Glejte, iz tega primera, ki je izbran iz življenja, boste najbrž dovolj razločno spoznali, kako sramotno majhno in neznamno je dejanje, ki sledi takšni neznanški pridigi. Mar ne bi bilo boljše, če bi obsegala pridiga samo nekaj besed, po katerih bi dal sam pridigar vzor svojim poslušalcem s pridigo v dejanju, kakor Pavel, kar bi kot vzor pripravilo veliko število njegovih poslušalcev k posnemanju, tako da bi smel Jaz enako povedati pridigarju: "Glej, vse, ki so tukaj v tej hiši sem ti podaril, ker si iz njih s tvojim dejanjem naredil uresničevalce Moje besede."

16 "Seveda je zapisano, da naj se dela dobro na skrivaj. To je tudi pravilno in resnično. Kjer gre samo za podporo, naj bo dejanje skrito; kjer pa bodi dejanje *nauk*, tam ne smemo postaviti luči pod mernik, temveč je potrebno postaviti Pavla pred cesarja. In kdor uči z dejanjem, temu naj bodo podarjeni tisti, ki jih je s svojim dejanjem prebudil!

17 "Ako pa kdo s pregovarjanjem pripravi nekoga k dobremu dejanju, potem ostane običajno samo pri tem dejanju; in ko naj bi storil naslednje dejanje, spada zraven zopet na metre dolg govor, za kar vidite zgovorne primere v številnih pozivih k dobrodelni dejavnosti.

18 "Kadar pa v kakšnem časopisu kak ugleden tržni kričač, običajno v skladu z uradno prošnjo, objavi takšen dobrodelni poziv, takrat temu mnogi pritegnejo zato, da bi objavili tudi njihova imena v časopisu in da bi vsaj najbližja javna uprava ugodno ocenila takšne dobrotnike. - Toda iz resnične ljubezni ne stori nihče nič. In ko je poziv enkrat izzvenel, ne zakikirika noben petelin več zaradi tistih ubožcev, za katere je veljal poziv.

19 "Naj bi takšne dobrodelneže podaril tistemu, ki je objavil poziv? Oh, ne! Tako malo se ga tičejo, kakor vas središče tistega sonca, ki bo prej minilo, preden bo njegova svetloba dosegla vašo Zemljo.

20 "Menim, da je tudi luč tega stranskega sonca dovolj jasna; kdor jo bo uporabljal, bo nagrajen z osrednjim soncem. Toda brez ozira na to jasnost, gremo ponovno k naslednjemu osrednjemu soncu!

13. poglavje

"Kakor je bilo namreč v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega."

(Matej 24, 37)

Dne 11. januarja 1844, zvečer

1 "Kar napišite, kar imate!

2 "Kakor je bilo namreč v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega."

3 "Pripravili ste besedilo in ponovno ste zadeli pravega; vendar je vsebina preveč očitno jasna ali: to osrednje sonce je tako izredno blizu, da je v resnici presenetljivo, čemu ga ne ugledate že na prvi pogled, - posebno je to presenetljivo, ker imate Noetovo dobo že skoraj popolnoma razkrito pred seboj.

4 "Vi že veste, kako so se v Noetovih časih ljudstva v nižavah prav tako vrgla na najrazličnejšo književnost in znanost. Neki vam znani kralj je bil velik pisatelj. Njegovemu primeru so sledili tisoči in v kratkem času je bil tedanji svet preplavljen z neštetimi knjigami in spisi.

5 "Kolikor bolj je prevladovala ta književnost, kolikor več je bilo med ljudmi bralcev in proučevalcev, toliko hladnejši so postajali v svojih srcih, - toda toliko bolj pretanjeni v iznajdbah vseh mogočih hudobij.

6 "Pričeli so loviti ljudi s politiko in kmalu se niso ustrašili nobenega sredstva več, pa naj je bilo še tako v nebo vpijoče, da bi z njim dosegli kakršno kako nečimrno, oblastizeljno namero, ki so si jo zadali. Končno so padli tako globoko, da so cenili ljudi samo po zlatu; kdor ga ni imel, je postal suženj, prava tovarna živina in te grozljive prizore so gnali tako daleč, da Mi je končno moralo zmanjkati potrpljenja in sem mogel obvarovati Zemljo edino z obsežno obsodbo pred poginom.

7 "Takšne so bile - kakor vam je precej znano - zadeve za časa Noeta. Kako pa je z njimi danes?

8 "Že dolgo tega sem vam pokazal v takoimenovanih "Dvanajstih urah" kakšno je stanje. Če bi vam ponovno razkril kaj podobnega, bi ugotovili zelo pomemben napredek svetovne politike in krutosti; in povem vam: Prav malo še manjka, pa boste prišli popolnoma v Noetove čase, kjer so morali ljudje na koncu zidati celo steklene hiše, da so mogli privrženci takšne naj sramotnejše politike brez težav opazovati, kaj počenjajo podložniki.

9 "Vendar steklene hiše niso potrebne; tajna politika je prišla tudi v naših časih tako daleč, da ne zanemarja niti enega sredstva, če le more z njim doseči svoj oblastizeljni namen. Ako bi bili posvečeni v skrivnosti marsikatere države, resnično, na vse grlo bi kričali: "Gospod, daj, udari končno! Kajti hujše stvari, kakor tukaj, se ne morejo dogajati niti v najglobljem peklju!"

10 "Jaz vas ne nameravam posvetiti v takšne skrivnosti, kajti, če se samo nekoliko pozorneje ozrete po sadovih, zanesljivo ne boste spregledali, čigavega duha otroci so preroki, ki izkazujejo tako čudovite sadeže. In predvsem, v čem je vzrok?

11 "Pojdimo v tisto kraljestvo, ki ga obliva morje. V tem kraljestvu boste našli tako veliko število knjižnic in časopisov, da bi mogli z listi trikrat prekriti Evropo in Azijo, in nikjer ne berejo toliko, kolikor ravno v tem kraljestvu. Toda zlahka tudi ne boste naleteli na večjo brezčutnost in popolno otrplost src, kakor prav v tem kraljestvu! Z največjo ravnodušnostjo tega sveta more opazovati načitan in učen velikaš, prepoln zlata, kako umira od lakote na tisoče revnih, od bolečin tožečih ljudi brez kruha in strehe nad glavo in ga to ne gane niti toliko, da bi podal vsaj en kos kruha nekomu med mnogimi umirajočimi.

12 "Vprašanje: Mar ni to čudovit sadež velike načitanosti in neredko globoke računske in strojniške modrosti?

13 "Kaj ni sijajno, če s pomočjo takšne računske in strojniške modrosti zgradijo delovne stroje, zaradi katerih na tisoče ubogih na mah izgubi kruh in so izročeni smrti od lakote?

14 "Mar ni čudovito zgraditi mnogo železnic, zaradi katerih najprej izgubi zaslužek množica voznikov konjskih vpreg in drugih rokodelcev, in drugič, prav te sijajne proge uničijo podeželanom tolikšno število zemljišč, da so potem kmalu prisiljeni prijeti za beraško palico? In tretjič, kakšna velika korist je v hitrejšem prevažanju vsega nepotrebne razkošja in vse industrije po takšnih poteh, da bi se čim hitreje uničilo ubogo človeštvo, tako telesno kot duhovno in, da bi postala srca bogatašev tako hitro kot je mogoče trda kot ceste, po katerih poslušajo med seboj s trgovanjem, menicami in prevaro.

15 "Kaj to niso sijajni sadeži velike načitanosti in iz nje izhajajoče učenosti?

16 "Mar ne velja za bistrega možaka tisti, ki zna s pomočjo svojega razuma služiti denar?

17 "In samo zato, ker razum prinaša toliko denarja, za ljubezen ni prav nobenega zanimanja in njene dejavnosti skorajda ne pozna nihče več. Kajti: saj je dovolj strojev, ki delujejo, ker jih je ustvaril razum; čemu še človeške roke?

18 "Kajti človeške roke bi utegnile s svojo dejavnostjo celo prebuditi v enem ali drugem poslovnežu ljubezen do svojih delavcev. Da se ne bi izpostavljali tej nevarnosti, je potrebno marljivo izdelovati stroje; kajti slednji delajo mnogo urneje in ne obremenjujejo srca lastnikov, razen sem in tja pameti, ki kadar se na njih kaj pokvari, to zopet popravi z zmanjšanjem mezd.

19 "Povejte, mar se pri vas ne dogaja dobesedno tako?

20 "Beračenje je prepovedano; ampak izdelovanje strojev poplačajo z nagradami. Kaj torej z ubogimi? Oh, saj skrbijo zanje! Obstaja množica hiš in skrbnikov za revne; prirejajo zbiranja in uprizarjajo gledališča in ples. S tem je za revne že tako dobro poskrbljeno, da so postali že na pol zaporniki in tisti, ki so še na prostosti, dobijo na mesec vsoto, s katero se morejo na pol nasititi največ za en dan. Koliko dobi tak revež iz blagajne za revne, Mi vam ni potrebno povedati; to veste, upam, sami.

21 "Primerjajte človekovo potrebo s takšnim dodeljevanjem in še prepoved beračenja in gotovo vam bo jasno, kako odlično je poskrbljeno za tiste reveže, ki imajo še srečo, da so deležni podpore takšnega sklada. Kaj pa s tistimi, ki pri skrbnikih še niso naleteli na razumevanje!?

22 "Vidite, kakšni so ti čudoviti sadeži književnosti, načitanosti in velike omike razuma!

23 "Mar ne bi bilo potem bolje manj brati in se manj učiti? In slednje naj bi bilo v tem, da bi se vedelo, kaj je dolžnost posameznega človeka, sploh pa celo maziljenovca!

24 "Mar ne bi bilo bolje, biti popolnoma dejaven v skladu s takšno majhno, toda koristno znanostjo in s tem izpolnjevati resnično človeško dolžnost, kakor pa ves čas brati in pisati in ob tem popolnoma pozabiti na dejavnost po Moji besedi?

25 "Rekel sem: "Ne bodite prazni poslušalci -, marveč udejanjevalci besede!" Kje pa so sedaj ti udejanjevalci? So to morda tovarnarji strojev in izdelkov za razkošje? Ali so to morda ravnateljji železnic in podjetij? So to morda podjetniški vitezi ali lastniki nasadov sladkornega trsa v Ameriki? Ali je to morda duhovščina pohlepna denarja, zlata in oblasti? Resnično, zagotovo imam nadvse daljnovidne in ostre oči - in sem si prisiljen kljub temu ustvariti daljnogled z močno povečavo, da bi poiskal z njim na Zemlji uresničevalce Moje besede. Pri trilijonkratni povečavi Mi še slabo uspeva, kajti številka se kaže tako majhna, da resnično ne zmorem razlikovati, ali je tisoč, sto, deset ali celo nič.

26 "Zato *sedaj* delam na mnogo močnejšem daljnogledu! Gotovo razumete, kaj imam s tem v mislih, saj tudi vi sami pri tem delu nekoliko sodelujete; cela leča osrednjega sonca bo služila kot leča za opazovanje predmeta. In skozi njo si bom natančno ogledal število uresničevalcev Moje besede. Ako se Mi pokaže za vso Zemljo ena čista desetica, bom preložil Mojo sodbo za tisoč let; če pa je število izpod deset, bom omejil Moje potrpljenje na število uresničevalcev Moje besede, - to pomeni za vsakega uresničevalca po eno leto.

27 "Gotovo porečete: "Gospod! Saj je vendar prav mnogo dobrodelnih ljudi!" Na to vam odvrnem: "Ja, prav mnogo je eno stotisočinskih, eno desetstotisočinskih in eno tisočinskih, pa tudi eno stotinskih udeleževalcev Moje besede. Ako jih seštejem, dobim iz njih komaj enega celega!"

28 "Kako pa to? Kaj je tisti, ki ima stotisoče in daje letno revnim komaj desetstotisoči del svojega premoženja in kljub temu pozna Mojo besedo, ki sem jo povedal bogatemu mladeniču? Vprašanje: Je takšen več kot desetstotisočinski uresničevalec Moje besede? Resnično, po takšnem ne sprašujem; ti se z Mojim daljnogledom ne bodo videli, temveč samo tisti celi!

29 "Tudi za časa Noeta sem postavil takšen daljnogled; in ker nisem našel več kot osem izključnih uresničevalcev Moje besede, sem spustil sodbo z vajeti. - Sedaj pa se bojim, ali bom pri dandanašnjem opazovanju sploh našel Noetovo število in to zato, ker sta politika in industrija dosegli že daleč višjo raven, kakor za časa Noeta, in kar zadeva splošno krutost, Hanoh ne prednjači niti za las! Samo vzemite v roke knjigo "Dvanajst ur" in primerjajte!

30 "In tako je sedanost zrel sadež književnosti in velike načitanosti, kakor je bilo v Noetovih dneh. Iz te-ga pa tudi jasno sledi, da odrešitev človeka ni odvisna od mnogege branja ali poslušanja, marveč od dejavnosti v skladu z zakonom ljubezni!

31 "Menim, da bo tudi to jasno; toda zato prihodnjč še eno osrednje sonce za povečavo leče na Mojem daljnogledu!

14. poglavje

*"Če vam torej porečejo: "Glej, v puščavi je!", ne hodite tja,
"Glej, v izbi je!", ne verjemite!"*

(Matej 24, 26)

- "Kjer je mrhovina, tam se bodo zbirali orli."

(Matej 24, 28)

Dne 12. januarja 1844, zvečer

1 "Samo zapišite, kar ste izbrali!

2 "Če vam torej porečejo: "Glej, v puščavi je!", ne hodite tja, - "Glej, v izbi je!", ne verjemite!" - "Kjer je mrhovina, tam se bodo zbirali orli."

3 "Zopet ste izbrali ravno takšni besedili, ki nosita naslov odkrito, tako rekoč na nosu. Bilo bi res nadvse presenetljivo, ako tega ne bi zmogli res prav zlahka dojeti že na prvi pogled, celo z golim razumom.

4 "Kaj pa je puščava? Puščava so tla, kjer ni življenja. Kaj pa je potem duhovna puščava? Gotovo nič drugega, kakor neka poljana ali tla, po katerih ne hodim in Me zato na njih ni možno srečati.

5 "Kje pa je ta poljana ali kje so ta tla, kamor ljudje odhajate tako pogosto, da bi tam našli resnico in osnovo življenja? - Ta tla in ta poljana nista nič drugega kakor celokupna književnost! In zato bi se moglo to besedilo glasiti tudi takole:

6 "Ako vam porečejo: "Glej, resnična modrost, živa resnica je v knjigah, berite jih in našli jo boste!", vam k temu povem: "Ne hodite v puščavo, kajti tam ni možno najti modrosti in notranje, žive resnice!", marveč vam povem: "*Podajte se v ljubezen do Mene in do vašega bližnjega, iščite Moje kraljestvo in vse ostalo vam bo pridano v največjem izobilju!*"

7 "Menim, da to besedilo ne potrebuje nikakršnega dodatnega pojasnila, saj zmoremo zlahka z rokama otipati njegov pomen. In kakor je prvo besedilo, prav tako je tudi drugo, po katerem naj nihče ne verjame, da sem v izbah, kadar tako govorijo o Meni.

8 "Kaj pa so te "izbe"? - Izbe so v naravnem pomenu te besede okolju skriti prostori, v katerih ni možno prepoznati zlahka nečesa, kar je sicer očitno. Običajno so to delavnice več ali manj političnih kovnic ponarejenega denarja. Tako ima tudi vsak človek par srčnih izb in ne ve, kaj se v njih dogaja. S tem smo kar dobro spoznali izbo v njenem naravnem pomenu. Celo ropotarnica običajno vsebuje predmete, ki so za javnost zaklenjeni; in sam lastnik takšne ropotarnice komajda ve, kakšna ropotija vse je v njej prepuščena plesnobi in trohnenju.

9 "Kaj pa je po takšnem naravnem vzoru neka duhovna izba? Njo Mi ni treba posebej pojasnjevati, marveč vam naštejem samo nekaj takšnih izb in takoj boste vedeli, na las natanko, pri čem ste z njimi. Takšne duhovne izbe se imenujejo: veroizpovedi vseh vrst, samostanske združbe, tajne bratovščine, razna skrivnostništva vseh vrst, zbori cerkvenih dostojanstvenikov, posvetni in cerkveni sveti. Bodi dovolj, kajti sami morete dodati še množico takšnih društev in bratovščin, verskih in posvetnih. Vse to spada semkaj.

10 "Zato bi se besedilo glasilo takole: Ako vam porečejo: "Božje kraljestvo ali živa resnica ali živi Maziljenčev nauk je v tej ali oni veroizpovedi ali ločini, itd.; ali: "To je edina izba, ki daje blaženost!" potem tega ne verjemite, kajti Gospod je samo pri tistih, ki Ga ljubijo v srcu in z delovanjem!"

11 "Kjer sta dejavno zbrana dva ali so zbrani trije v Mojem imenu ali v Moji ljubezni (se razume samo po sebi), sem sredi med njima ali njimi; prav gotovo pa Me ni tam, kjer tisti, ki se imenujejo Moji duhovniki, načrtujejo gradnjo utrd, strojogradenj in železnice, kjer se posvetujejo samo o posvetnih, vojaških in denarnih zadevah namesto o Moji besedi in o Moji ljubezni.

12 "Zopet menim, da je tudi tu besedilo podano tako jasno, da ga more vsak zgrabiti tako rekoč z rokama, obenem se tudi očitno prilega k naši stvari, kjer prav tako ni dovolj, vstopiti v njeno skrivnost kakor v neko izbo, ampak je potrebna dejavnost v skladu z njo.

13 "Vse to drži. Imamo pa še tretje besedilo. Kako naj bi ga prenesli semkaj, da bi se prilegalo k naši stvari? To bo šlo še lažje, kakor z obema prejšnjima!

14 "Kjer je mrhovina, se zbirajo orli."

15 "Kdo je torej na tem svetu "mrhovina", pred katero si zatiska nosnici in se mu gabi, kadar govorijo o tej mrhovini? Na žalost imam čast, biti ta mrhovina, Jaz osebno!

16 "Kdo pa so ti "orli", ki so se seveda med tem nekoliko zredčili? - To so maloštevilni, celostni ljubimci Tega, ki vam tukaj to oznanja! Ti maloštevilni ljubimci imajo ostre čute in oster nos ali: *imajo globok, živ čut in zato nezgrešljivo moč presojanja*, kar da oboje sešteto skupaj *živo vero*.

17 "Čemu pa se potem zbirajo orli, kjer je mrhovina? Ker jim njihov notranji občutek pove: Tukaj je za nas živa hrana! Zato tudi poletijo tja in se nasitijo do preobilja.

18 "Moji resnični oboževalci in ljubimci tako tudi vejo, da sem *resnični kruh večnega življenja in ta kruh je Moja Ljubezen, to pijejo v izadatih požirkih in se s tem hranijo za življenje, ki jim ne bo odvzeto v večnosti*.

19 "Enako ve prestradani, da mora jesti resnični kruh, če se hoče nasititi. Mar bo tedaj sit, ako bi mu dali namesto kruha brati knjigo?

20 "Ali kakšen obraz bi kmalu naredil orel, če bi ga ujeli in nato zaprli v neko ropotarnico? Se bo mogel nasititi s plesnivimi strohnelimi predmeti? Prav gotovo ne; tam notri bo oslabel in pobrala ga bo smrt!

21 "Zato tudi ne hodite v izbe, kjer leži mrhovina smrti, mrhovina Balaama¹³, ajdovska in malikovalska mrhovina, marveč vzletite z orli visoko tja v vis in z lahkoto boste spoznali, kje je tista mrhovina, ki vam daje življenje!

22 "Višava je čisto spoznanje Moje besede in mrhovina je živa beseda, ki je postala gnus za posvetnost in svet se je izogiba kakor kuge, kjer koli jo zavoha. Ako želite to izkusiti, pričnite, prvič, z nekim posvetnežem pogovor o Svetih zapisih in drugič, pogovor kar o možnosti neke notranje, žive besede iz Mene. V najboljšem primeru vas bo imel za zrelega za norišnico; če pa se bo obrnilo na slabše, vas bo razglasil za norca, nevarnega za državo in za vas bo nastopil skrajni trenutek, da se umaknete iz njegove bližine.

23 "Iz navedenega jasno siedi, kdo je zdaj "mrhovina" in kdo so "orli" in kaj so "izbe" in kaj je "puščava"!

24 "Zato ne hodite v puščavo in v izbe, marveč iščite mrhovino v svobodi vašega duha in našli boste resnično življenje!

25 "Menim, da vam je tudi to postalo jasno; in zato gremo prihodnjič za eno osrednje sonce dalje!

15. poglavje

"In prignala sta mlado oslico k Jezusu ter pogrnila svoja oblačila preko nje in On je sedel gor."
(Matej 21, 7)

Dne 13. januarja 1844, zvečer

1 "Le napišite vaše besedilo, kot običajno!

2 "In prignala sta mlado oslico k Jezusu ter pogrnila svoja oblačila preko nje in On je sedel gor."

3 "To je kratko, toda dobro besedilo; prav takšno nam pride kot poklicano, - kajti z živo razumljivo sliko prikazuje, otipljivo celo z obema rokama hkrati, to, kar se prilega k naši stvari.

4 "Prignala sta oslico k njemu, jo pogrnila z oblačili in šele nato se je Gospod usedel na oslico.

5 "Oslica je bila privezana, ko sta jo učenca našla in je bila še last posvetnega človeka. Kaj naj to pomeni? To označuje preprostost, ponižnost in ljubezen, katere drži še privezane svet v svojih rokah, ali: pomeni duha v človeku, ki še ni osvobojen, čeprav je zaradi svojega značaja, polnega blage krotkosti in ljubezni, usmerjen popolnoma h Gospodu in je tako *vsa njegova usmeritev k - in za Gospoda*. Ko Gospod vidi takšnega duha, pošlje k njemu prav kmalu svoje služabnike, naj ga osvobodijo in privedejo k Njemu in svet potem izgubi vso svojo navidezno pravico in moč nad tem, kateremu Gospod reče: "Potrebujem ga!"

¹³ grško Balaam, iz hebr. Bileam: mezopotamski vedeževalec - 4 Mz (Nm)

6 “Čemu pa neka oslička in ne osel? Ker tukaj samička še ostreje označuje najglobljo ponižnost in plodno ljubezen, kakor pa samček.

7 “Sedaj je oslička pri Gospodu; in učenca jo prekrijeta s svojimi oblačili. - To označuje, kako resnična ponižnost in plodna ljubezen, kakor hitro prispeta k Gospodu, prejemata oblačila resnične modrosti. Kajti obleke označujejo modrost v njenem koristnem delovanju. Kolikor enostavnejše so, toliko višjo stopnjo modrosti iz Gospoda označujejo; kajti čista ljubezen in ponižnost sta nagi.

8 “Če sta oblečeni v odlična in sijajna oblačila, potem to pomeni, da je modrost večja in močnejša kot ljubezen, zato so na primer, angelski duhovi v modrostnih nebesnih oblačilih nadvse sijajni; toda angelski duhovi najvišjih nebes, ki so čista ljubezen do Gospoda, se prikazujejo samo v zelo pomanjkljivih oblačilih, ja včasih popolnoma nagi, posebno, ko je njihova ljubezen do Gospoda dosegla najvišjo možno stopnjo.

9 “Prav tako označujejo tukaj v besedilu skromna oblačila obeh učencev, s katerimi sta prekrila oslico, čisto Božjo modrost in kadar oblečejo takšno plodno ljubezen, izvirajočo iz njene ponižnosti, šele tedaj je popolnoma primerna sprejeti Gospoda in Ga nositi in postane potem popolnoma eno z Gospodom.

10 “Takšna plodna ljubezen, oblečena z modrostjo, nosi Gospoda; toda sam Gospod jo vodi, da ne more zgrešiti koraka in ježa gre potem v ravni črti k Božjemu mestu, ki označuje večno Božje kraljestvo in resnično večno življenje! - Tukaj imate sliko in njen pomen.

11 “Ljudje bodo porekli: “Vse je prikazano popolnoma pravilno; vendar iz zadeve kakršna je, ne razvidimo prav, kako naj bi se prilegala k naši stvari.

12 “Ko je luč že enkrat tukaj, potem jo smete postaviti kamorkoli hočete in prilegala se bo vsepovsod, kakor da je bila že od večnosti namenjena za postavitev prav na to mesto.

13 “Kar preizkusite to ob priložnosti s prižgano svečo! Postavite jo na različna mesta v vaši sobi in nikjer se vam ne bo zazdela tuja in nenavadna, temveč se bo povsod prav prijazno prilegala.

14 “Prav tako menjajo tudi različne zvezde na nebu, vsaj navidezno za vaše oči, neprestano svoje prejšnje mesto, vendar ali morete reči, na primer, da na nebu Orion bolje izgleda kadar vzhaja ali kadar ima poldan ali večer? Kjerkoli že je, izgleda tudi povsem na svojem pravem mestu. Prav tako izgleda tudi Sonce vsepovsod enako sijajno in kamorkoli pade svetloba, stori enako delo.

15 “Enako je s svetlo, razvneto lučjo našega besedila. Lahko jo postavite, kamorkoli hočete in vsepovsod se bo tako sijajno tesno prilegala, kakor da bi jo dobili edino v ta namen. Takoj preizkusimo, kako se prilega našemu vprašanju in postavimo jo kar nekam tja in prav tam bo izgledala, kakor da so nam jo dali prav v ta namen. In tako bomo, čujte, poizkusili!

16 “Vprašanje: Mar ne bi mogli privesti Gospodu prav tako dobro konja ali vsaj dobro ujahanega osla namesto oslice? Zanesljivo! Vsaka žival bi morala brez najmanjšega odpora izkazati Gospodu isto uslugo. Lev, tiger, panter, velblod, slon, konj, mezeg, vsi ti bi bili, prvič, mnogo močnejši in bi morali Gospoda neskončnosti, vsemogočnega Stvarnika vseh stvari, ubogati na migljaj; poleg tega bi bila takšna ježa očitno vendarle uglednejša, kakor pa na neki slabotni oslici.

17 “To bi bilo vsekakor res, vendar samo v človeških očeh; pri Gospodu pa je to drugače. - Tisti, ki je temelj reda in osnova pomena vseh stvari, ni deloval kot človek, ki mu je tako ali drugače vseeno, temveč se je pri njem vse odvijalo v nepremakljivem redu in poučno za večnost.

18 “Te silnejše živali označujejo večinoma spoznanja in modrost zase; toda manjkata jim plodnost- in ponižnost ljubezni, v njeni najgloblji preprostosti.

19 “Ako bi si Gospod izbral takšno žival, bi s tem dejansko pokazal, da naj bi se vrgel človek v prvi vrsti na obogatitev znanosti, na vsa možna spoznanja in vso modrost. Ja, s tem bi mu pokazal, da naj prouči vse knjižnice tega sveta ali vsaj toliko kolikor zmore; toda Gospod je vedel, kaj dela in tako je tukaj obstal tisti osnovni stavek, katerega je Gospod zakoličil že na začetku, ko je dejal: “Kakor hitro boš jedel z drevesa spoznanja¹⁴, boš umrl!”

20 “Toda prav s tem, ko je Gospod jezdil osličko, ogrnjeno samo z revnimi oblačili, je Gospod v podobi in dejanju pokazal vsem ljudem, da naj storijo isto in naj se držijo samo plodne ljubezni iz svoje ponižnosti; potem jih bo Gospod odrešil vsega sveta in jih odel z oblekami modrosti in On sam jih bo vodil tako, kakor Njega nosi takšna ljubezen, namreč v svojem srcu in na plečih svoje ponižnosti.

21 “Toda človek naj ne bi jezdil konje, slone, velblode, leve, panterje in tigre; ali bolj razumljivo: človek naj se ne žene za spoznanji, za učenostjo in modrostjo - kajti vse to so sadeži z drevesa spoznanja -, marveč naj v *resnični ljubezni in ponižnosti pričakuje Gospoda!* In ko bo pravi čas, bo prišel Gospod, ga osvobodil in potem blagoslovil drevo spoznanja ali: osličko bodo prekrili z oblačili in človek bo smel potem z blagoslovljenega drevesa použiti za večnost vse sadeže resnične modrosti.

22 “Sedaj vas vprašam: Se je prilegala luč tega besedila k naši stvari ali ne! - Menim, da je zadevo možno zgrabiti celo z rokama. Kljub temu gremo prihodnjič še za eno osrednje sonce naprej!

16. poglavje

¹⁴ to pomeni: v njegovem neblagoslovljenem stanju

“Jezus reče. “Odvalite kamen! Marta, sestra umrlega, Mu reče: “Gospod, on že zaudarja; saj leži štiri dni!” (Janez 11, 39)

Dne 15. januarja 1844, zvečer

1 “Kar zapišite tja osrednje sonce, kot običajno!

2 “Jezus reče: “Odvalite kamen! Marta, sestra umrlega, Mu reče: “Gospod, on že zaudarja, saj leži štiri dni!”

3 “Ako izbirate vedno tako lahka besedila, katerih pomen morete že na prvi pogled prijeti tako rekoč z rokama, vam ne morem povedati o njem polnih deset strani; kajti to besedilo ima že na prvi pogled popolnoma enako vsebino, kot vam jo, kakor vidite iz Zapisov, nenehno sporočam.

4 “Povem vam tudi: Odvalite vstran nagrobni kamen sveta z groba vaše ljubezni! Ali ustrezno upodobljeno: Ne stremite pridobiti življenja z vsemi možnimi obogatitvami razuma in posvetne učenosti, temveč odvalite ta kamen proč, da bo, ko pridem k vašemu grobu, prodril Moj živi glas neovirano v vaš grob in bo obudil iz smrti vašega zvezanega in povitega Lazarja, ki je vaš duh, povit in zvezan s takole še marsikaterimi vezmi sveta!

5 “Tudi tukaj pristopi “Marta” k Meni, namreč razum, katerega tarejo posvetne skrbi in pravi: “Gospod, že štiri dni leži v grobu in pričel je zaudarjati!” Toda kljub temu bom, da pokažem Božje veličastvo, obudil že štiri dni v grobu trohnečega v novo življenje, če bo odvaljen kamen z groba.

6 “Prav tako, kakor Marta, govori - kot že omenjeno - tudi nori človeški razum in pravi: “Ja, le kaj naj storimo sedaj? Ko smo bili dečki, potem kot mladeniči, nato kot možje in še celo kot starci, smo se nepretrgoma ukvarjali s posvetnostjo; naš duh torej leži te štiri življenske dni v grobu posvetnosti, privezan z njenimi vezmi in grdo zaudarja zaradi vseh grehov, katere smo zagrešili v teh štirih dneh!

7 “Bo Gospod imel toliko usmiljenja, da bi nas, njim navkljub, očitno samo še s čudežem obudil v življenje? Le kako moremo pričakovati kaj takega od Presvetega, čigar zapovedi smo tolikokrat prekršili in s tem grehom tako pretiravali, da je naš duh odmril v toliki meri, da sedaj niti več ne vemo ali imamo v sebi duha in kaj je to, ja celo tega ne vemo več čisto zagotovo, ali prebiva v našem telesu živa duša ali ne?

8 “In čeprav najdemo v sebi živega duha in živo dušo, pa je duh gotovo, enako kakor duša, pregloboko zasut v gmoti našega mesa in prečvrsto privezan z mesenimi vezmi. Ne moremo pričakovati, da bi se Gospod, ki je nadvse svet, tako globoko ponižal in z vsemočjo svojega glasu ponovno obudil tega Lazarja v nas ter ga nato povedel k njegovemu večnemu namenu. Poleg tega se ne znamo kar tako zlahka ločiti od posvetnosti, da bi si upali pričakovati od Gospoda vse to.

9 “Na to vam odvmem: “Ne kličem in govorim: *Pretrgajte z vsemi vzajemnimi posvetnimi odnosi, ki so potrebni za vaše, časovno omejeno življenje!*”, kajti tega tudi Jaz nisem storil, ko sem bil na svetu. Na svetu sem delal in izkazal svetu kar številne in dobre storitve z Mojima lastnima rokama. In zato od vas nikoli ne zahtevam: “Ne imejte s svetom popolnoma nobenih opravkov!”; toda to-le vam povem:

10 “Kamen, ja, tisti težki kamen odvalite z groba vašega Lazarja in kaj hitro boste zaznali v sebi Božje veličastje! Samo odprt naj bo grob in tedaj bojo tisti, ki so v grobovih, zaznali Moj glas in bojo obujeni!

11 “Vendar ostajate tako dolgo, dokler ne odvalite kamna z groba, ujetniki smrti in Jaz morem kričati kot nočni stražar, pa Me kljub temu vaš Lazar ne bo mogel zaslišati; kajti glas ljubezni ne prodre skoz kamen, ker je kamen sam po sebi prisposoda pomanjkanja vsakršne ljubezni. Kamen more zdrobiti in uničiti samo glas Mojega srda; toda Moja ljubezen ne nastavi na ustnice kamna namesto pozavne.

12 “In ta kamen je vaša posvetno učena razumska utemeljitev; ta je čvrsta in težka, in potrebno je zbrati mnogo sile, da bi ga odvalili z groba. Toda, ne glede na to mora proč, drugače Moj obujajoči glas ne more prodreti do mrtvega Lazarja v vas.

13 “Kamen res preprečuje, da bi posvetne nosnice zaznale zaudarjajoči zadah današnjega Lazarja v vas; Jaz pa vam povem: *Blagor tistemu, pri katerem bo odvaljen kamen z groba in se bo potem dotaknil njegovih nosnic zaudarjajoči vonj sodobnega Lazarja, kajti tam, kjer se to ne bo zgodilo, kjer se človek, potem ko odvali kamen, v svoji posvetnosti ne bo zgrozil v resničnem kesu nad tem, kako je z njegovim Lazarjem, tam Moj obujajoči glas ne bo prodril v grob današnjega Lazarja, ga obudil in dal odvezati vezi smrti!*

14 “Še razločneje, menim, ni moč govoriti o tem. S tem ste sprejeli več kot dovolj jarko luč za osvetlitev te velepomembno glavne stvari.

15 “Samo od vas je odvisno ali boste delovali v skladu s povedanim. Ako ja, boste zato sprejeli živo prepričanje, da to razodetje ni iz ust nekega človeka, marveč iz Mojih lastnih. Če pa berete to razodetje kakor neko posvetno knjigo, potem je za vas to samo posvetna knjiga in zdelo se vam bo, da je delo nekega človeka!

16 “In s temi besedami tudi zaključujem ta Moj veliki dar za vas. Če pa želite kljub temu, kot izreden dodatek še več takšnih luči, naj to odločita vaši ljubezen in želja; Jaz pa bom še naprej prijazen darovalec. Amen.”

*“Mar ni bilo potrebno, da je Maziljenec to pretrpel in tako prešel v Svoj sijaj?”
(Luka 24, 26)*

Dne 16. januarja 1844, zvečer

1 “Mar ni bilo potrebno, da je Maziljenec to pretrpel in tako prešel v Svoj sijaj?”

2 “V tem, zgoraj podanem besedilu, je ponovno kar najrazločneje izkazano, da se veličastje večnega življenja ne da doseči z veliko branja in učenosti, temveč samo z dejanjem ljubezni.

3 “Seveda boste ob tem porekli: “Maziljenec je bil že brez tega Večno življenje samo in je imel v sebi ves sijaj istega; čemu je bilo potem potrebno Njegovo trpljenje, da bi prešel v to veličastje?”

4 “Jaz pa vam povem: Maziljenec je bil samo človek in si je moral, kot osnovni vzornik, prilastiti popolno Božje veličastvo šele s svojimi dejanji. In če tega ne bi storil, bi bilo konec vsega Stvarstva; kajti šele v Njem sta postala Oče in Sin eno ali - kar je isto - Božja ljubezen in modrost. Kajti pred tem se je Ljubezen ločila od Modrosti, ker se je Modrost v svoji svetosti postavila nedosegljivo visoko in Njene zahteve so bile iznad vseh možnosti izpolnitve.

5 “Toda Modrost je bila pusta brez najtesnejše povezave s svojo Ljubeznijo; kako bi se mogla združiti z Ljubeznijo? V človeku Jezusu je morala izpolniti sama vse zahteve, ki jih je postavila. Ponižati se je morala do najmanj še pikice in šele s tem je postala ponovno eno s svojo Ljubeznijo, ki je “Oče”.

6 “Zato je tudi zavrnil Maziljenec, sam večna, vsemogočna temeljna Očetova modrost, vso modrost modrih tega sveta; in vsi pismouki so Mu morali biti gnusni, kadar niso izvirala njihova dejanja iz osnove življenja Svetih zapisov.

7 “On, ki je bil večna Očetova modrost, je moral izpolnjevati dejanja ljubezni in učiti ljudi edini zakon ljubezni; ja, na koncu se je moral pustiti ujeti modrosti učenih svečnikov in se dati križati in je moral tako utrpeti, kot Očetova ali Ljubeznina pravečna luč, največjo sramoto ali največjo pomračitev na samem sebi, - zato je tudi vzkliknil po tem: “Oče! Zakaj si Me zapustil?”

8 “Da pa je On, kot pravečna svetloba vse neskončnosti, moral v samem sebi prenesti popolno zamračitev, dokazuje tisti trenutek, ki ga doslej še ni nihče razumel, v katerem je po Maziljenčevi smrti na križu nastopil popoln mrk vsega neskončnega stvarstva in ugasnila je ne samo svetloba zemeljskega sonca, temveč vseh sonc v vsej neskončnosti, za dobo treh ur!

9 “In to je bil tisti trenutek mrka, v katerem se je, kakor veste, po smrti Maziljenčeva duša spustila v pekel, da bi duhove, ki so bili ujeti v stari modrosti, odrešila in jih popeljala *k novi svetlobi*, ki je pričela iz nove združitve Sina in Očeta napolnjevati vso neskončnost.

10 “Maziljenec je zato moral pred obličjem Očeta izpolniti stari zakon modrosti, do zadnje podrobnosti, da bi s tem poplačal vse zmete zoper istega; ali vso modrost je bilo potrebno križati, da je bila s tem opravičena Očetova ljubezen.

11 “Vidite, to je storil sam Bog; kaj pa nameravate storiti vi? Mar res verjamete, da boste z opravičevanjem vaše modrosti prešli v sijaj večnega življenja?

12 “Ako je moral Maziljenec kot Božja modrost sama izpolnjevati dela ljubezni in jih je moral pridigati kar najbolj živo in je moral dati križati vso Svojo modrost in preiti v najhujši mrk, da bi s tem zopet prešel popolnoma v Očetovo veličastje, ki je bila ločena ljubezen v samem Maziljencu, bodo morali iti tudi ljudje po isti poti in bodo prisiljeni slediti Maziljenemu, če bodo hoteli preiti z Njim v sijaj Njegove očetovske ljubezni.

13 “V praskupnosti Zemlje je bilo povedano: “Vi ljudje morete priti samo z Božjo ljubeznijo do drugače nedosegljive Božje modrosti!” Z nastopom Maziljenega pa se glasi: “Sedaj sem kot Božja modrost sama, kot pot in življenje, dver k Ljubezni ali k Očetn. Kdor hoče k Očetu, ta mora stopiti skozi Mene!”

14 “In kako? Morda po modrosti; ker so dveri Maziljenec sam, ki je Božja modrost? - Ah ne! Kajti prav ta modrost je dovolila, da so jo ponižali do zadnjega atoma. Le-ta se je, kot nedotakljiva Božja svetost, spustila globoko pod vse grešnike; ta ista Modrost, ki jo pred tem ni mogel pogledati v Njeni osnovni svetlobi najpopolnejši angelski duh, se je družila z grešniki in obedovala pod njihovo streho in se je morala dati na koncu pribiti na križ poganskim vojaškim najemnikom in biričem!

15 “Iz tega neskončnega ponižanja Božje modrosti pa izhaja, jasneje kakor sonce, da ne bo nihče prišel v veličastje večnega življenja nemara s svojo napihnjeno modrostjo. Proučene knjige in spisi ne bodo nikomur služili kot stopnice v Božje kraljestvo, temveč samo njegova resnična ponižnost in dejavna zaresna ljubezen do Očeta.

16 “V Maziljencu je prešla vsa prabožja modrost v ljubezen do Očeta; tako sta postala Sin in Oče eno. Isto se mora zgoditi tudi pri človeku. Dokler se v svojem domišljavem razumu in v vseh zahtevah istega, ki merijo na najrazličnejše počastitve, ne poniža do zadnje kapljice, - ja, dokler ne bo položil vsega pred noge ljubezni in zato utrpel kratko pomračitev vse svoje posvetne modrosti, resnično, ne bo prešel v Očetovo veličastje.

17 “Maziljeni je moral to trpeti in storiti, da bi prešel v Očetovo veličastje; in prav tako mora storiti vsak človek in mora v živo slediti Maziljenemu, če hoče preiti v Očetovo veličastje.

18 “Maziljenec se pa ni učil na visokih šolah, da bi prešel v Očetovo veličastje kot neki veleučeni modrec, temveč se je Njegova šola imenovala: *Ponižnost in dejavna Ljubezen!* Ako pa je dal Maziljenec s to šolo zgled, kako bi vi želeli prispeti s čim drugim v Božje kraljestvo?”

19 “Več o tem bi bilo, menim, odveč; kajti razloženo vam je iz najgloblje Božje modrosti, jasno kot sonce. Zato storite tako in živeli boste! Amen.”

18. poglavje

*“Če pa s pomočjo Božjega prsta izganjam hudiče, je vendar k vam prišlo Božje kraljestvo!”
(Luka 11, 20)*

Dne 18. januarja 1844, zvečer

1 “Če pa s pomočjo Božjega prsta izganjam hudiče, je vendar k vam prišlo Božje kraljestvo!”

2 “To besedilo pove ravno to, kar vam vedno pripovedujem. Kaj je “Božji prst” in kaj je “Božje kraljestvo”, ki prihaja k vam? Kaj sploh pomeni “prst”?”

3 “Prst pomeni dejavnost v majhnem, kakor roka v velikem. “Hudič” je svet, ki se naj umakne od ljudi zaradi njihove ljubezenske dejavnosti v malem. K vam prihajajoče Božje kraljestvo je svetloba ljubeznine milosti in je z njo povezan dar večnega življenja.

4 “Prav tako pomeni tukaj Božji prst Mojo dejavnost iz ljubeznine skrbi, posebej pri vas ljudeh in darovi, ki vam jih dajem, izvirajo iz Mojega prsta. Kajti, če bi vam dejal: “Pri vas izganjam hudiča z Mojo roko!”, bi to pomenilo toliko kot: “Nad vas bom zahrumel splošno obsodbo, kakor za časa Noeta!” Jaz pa izganjam iz vas posvetnost samo s prstom in zato niste obsojeni, marveč prejimate samo svetlobo milosti.

5 “Z Mojim prstom izganjam posvetnost iz vas”, pomeni tudi toliko kot: Obiskujem tiste, ki ste boljšega duha, pa kljub temu živite v posvetnih stiskah. Teh se dotaknem z Mojim prstom, da jim podelim notranjo luč milosti.

6 “V tej luči milosti pokažem, kaj vam je storiti in kako zlahka, z majhnim trudom pridobite večno življenje in zasedete Božje kraljestvo, ki prihaja prav tako živo k vam, skupaj z lučjo milosti; in to pove, da jaz zahtevam od vas samo malo dejavnosti, torej ne dejavnost roke, temveč to, kar zmore en prst in kar ni nič drugega kakor to, da *Me ljubite bolj kot posvetnost in da delajte v sorazmerju z vašimi močmi dobro vašim bratom in sestram.*

7 “Ako bi od vas zahteval veliko dejavnost, potem bi morali delati, kar so nekoč morali učenci in sicer zapustiti vse posvetno in na koncu okusiti še smrt na križu.

8 “Torej izganjam pri vas posvetnost samo s prstom in vam se še to zdi mnogo! Kaj bi dejali šele, če bi morda dvignil Mojo roko? Koliko vam spregledam in kljub temu se vam zdi, da je to mnogo, kar zahtevam od vas.

9 “Povem vam: *Nikar se ne trudite zaradi sveta, kajti tega svet ni vreden!* Čemu si z naporom tlačite v vaše glave najrazličnejše učeno posvetno blato, medtem ko vam nudim in hočem dati v preobilju zlato življenje, če le obrnete posvetnosti hrbet in Me objamete v vašem srcu?”

10 “Kaj bi dejali človeku, ki ima v svojem vrtu recimo sadno drevo? Sadeži na drevesu dozori in človek bi jih zlahka dosegel, le nekoliko bi mu bilo treba iztegniti roko, se jih dotakniti samo z enim prstom in že bi imel sadež v roki.

11 “Toda kaj stori neumni človek, da bi sadeže dosegel z več udobja in da bi s tem nekako pokazal, kako visoko ceno ima ta sadež v njegovih očeh? Izkopati da temelj in pod sadežem zgraditi na temelju stopničasti oltar, da bi z njega prav udobno dosegel zreli sadež. Čez nekaj tednov je oltar zgrajen; toda med tem je letina na drevesu segnala in tako prejme, ko konča svoj veliki nori napor, namesto svežega in živega, le gnilo in s tem mrtvo letino z drevesa.

12 “Takšnemu noremu človeku so podobni vsi tisti, ki iščejo Božjo resnico v veliki učenosti, kar bi z majhnim povzdignjenjem srca k Meni tako zlahka in živo dosegli. Takšni učenjaki gradijo in izkopavajo temelj za temeljem in gradijo na njih z mnogo truda stopničaste oltarje in ko jih izdelajo, za ves svoj trud in delo ne dosežejo ničesar drugega kakor mrtvo in gnilo letino, ki je brez vsake vrednosti za svet in še manj za duha. Za svet, ker le-ta poreče: “Čemu tolikšni stroški in toliko truda za tako malo odstotkov?” in za duha še manj, ker le-ta pove iz svojega življenjskega prostora: “Kar trohni in je mrtvo, je zame neuporabno!”

13 “Tisto, kar smo pred tem imenovali zrela letina, je ravno ta lepo urejeni duh v človeku. Čemu tako veliko truda za osvoboditev zrelega duha, kar lahko doseže vsakdo z najmanjšim trudom, z naporom enega prsta? Čemu cele knjižnice v glavah, ako popolnoma zadostuje samo: “Ljubi Boga nadvse in tvojega bližnjega kot samega sebe!”

14 “Oboroženih vojsk ne potrebujem za izganjanje hudičev, temveč samo en prst, ki pa je Moja čisto zaresna volja do ljubezni; popolnoma enako storite tudi vi: Bodite zares voljni ljubiti in storite po dobrem nasvetu, ki vam ga dajem in tudi vi se boste z najmanjšim naporom na svetu izmaknili posvetnosti in Moje kraljestvo bo zanesljivo živo prišlo k vam! Amen.”

*“Ne boste ostali zapuščene sirote za Menoj prišel bom k vam!”
(Janez 14, 18)*

Dne 19. januarja 1844, zvečer

1 “Ne boste ostali zapuščene sirote za Menoj, prišel bom k vam!”

2 “To besedilo pripoveduje zopet popolnoma isto, kar je prvič, pred vami, kar vam vedno govorim in kar potrjujem zopet zvesto in živo v tem trenutku, s tem novim darilom.

3 “Ne boste ostali zapuščene sirote!”, temveč kakor je tudi rečeno: “Ostal bom z vami do konca časov!”, vendar seveda ne v vaši posvetni bistrosti in veliki učenosti, ki se Mi gabita, temveč v ljubezni in ponižnosti vašega srca.

4 “Ne boste ostali zapuščene sirote!” ne pomeni morda: “Opremil vas bom s knjigami vseh vrst in poleg njih s cerkvami, nabito polnimi rezbarij in z Mojim likom, upodobljenim in izrezbarjenim v vseh mogočih dogajanjih, kar vse skupaj spada v kraljestvo poganov!” Vsako zunanje opazovanje pripada posvetništvu in ovira odprtje notranjega vida, kakor pri tistem človeku, ki zato, ker ne zapre oči, ne more zaspati in v spanju še manj sanjati, kar je notranje opazovanje tistega, kar pripada svetu duhov.

5 “Prav tako vas ne bom zapustil kot sirote, če bi z Mojo dopustitvijo dovolil, da bi pričeli delati na množici zunanjih bučnih predstav, ki bi se nanašale Name in bi obenem iz vašega razuma mogli spisati prav tako veliko, če ne še večjo količino knjig, v katerih bi iskali resnico enako, kakor stavite v srečelovu, ko nihče ne ve ali bo izžrebana številka, na katero je stavil, marveč stavi vsak kar tja na dobro srečo. In če pri tem številka po naključju zadane, potem enako malo ve za vzrok uspeha kot nasprotno, za vzrok neuspeha. Kajti vsak igralec meni, da bo njegova številka uspešna; saj drugače gotovo ne bi stavil nanjo. Šele v nadaljevanju se mu posveti, da je bila namreč neka druga številka boljša. Potem seveda govori: “Ampak že na papirju sem imel to številko, - le zakaj sem moral izbrati neko drugo?”

6 “In glejte, ta primer se natančno prilega vsemu velikemu številu pisateljev. Vsak med njimi je mnenja, da je tako ali drugače zadel žebelj na glavico. Vendar ne traja dolgo, kar se že pojavi neki drugi, ki prvemu dokaže na las natančno, da je neznansko zgrešil. In tako gre to naprej in naprej in na koncu ve zadnji prav tako malo kot prvi, ali je zadel žebelj na glavico ali ne.

7 “Ako komu sem ter tja uspe najti resnico v tej ali oni stroki, kljub temu ne ve, ali jo je zares našel ali ne. Edino merilo zanj je, ali je izvabil posvetnosti splošno odobravanje, pri čemer ne upošteva, da za takšno ploskanje ni potrebno prav veliko.

8 “S pisateljevanjem je potrebno postopati enako, kakor to počnejo srečelovci z žrebanjem svojih srečk, namreč vse prav pomešati, da se nihče več ne spozna, kaj je pisatelj takole čisto zares in pravzaprav nameraval in že izostane zaradi veličastnosti takšnega dela vsa objeda in pisatelj je nato s svojim delom očitno potegnil na suho neko svetovno uspešnico. 9 “Vendar vprašam: “Je morda Sveti Duh, ki ga obljubljam, v takšnih delih?” Oh ne! Resnično, ta so sirote; ampak pri njih Me ni! Zanje besedilo, ki ga obravnavamo tukaj, ne velja.

10 “Toda morda velja za podobarje, bakrorezce, kiparje in pozlatarje, ki se ukvarjajo prav posebej z upodobitvami tako imenovanih svetih predmetov - če pa jih plačate, vam upodobijo tudi bitke in še najrazličnej še druge opolzke prizore. Povem vam: tudi oni so sirote in besedilo nima z njimi nič skupnega.

12 “Morda so to vendarle pesniki pridigarских in molitvenih knjig, kakor tudi glasbeno nadarjeni skladatelji tako imenovane cerkvene glasbe? Oh ne! Tudi zanje ne velja to besedilo; kajti tudi oni obračajo plašč po vetru in so pripravljeni za denar storiti vse. Prvi piše danes neko vzvišeno pevsko skladbo, neko molitev, neko hvalnico Boga, ki Davidu, takole od zunaj gledano, ne bi prizadejala nobene sramote, če bi jo bil napisal; jutri pa napiše, če ga plačajo, z istim navdušenjem vzvišeno pesem o priležnici nekega velikaša in v nujnem primeru tudi nagrobni napis za poginulega naročnega kužka kake princese. Drugi pa sklada danes neko duhovno pevsko predstavo, takoj za njo, če ga plačajo, pa tudi balet ali še nižjo plesno glasbo.

12 “Vprašanje: Se iz tega res vidi delovanje Svetega Duha? - Dejal bi: Ne; in ako ga ne najdem Jaz, ga boste vi zanesljivo še manj, pa če bi ga iskali s svetilkami, v katerih bi namesto brleče sveče sijalo osrednje sonce.

13 “Toda najbrž bo potem Sveti Duh v modrih državnih zakonih, v vojnih zakonih, raznovrstnih predpisih ali celo v raznih ostrih cerkvenih zakonih za vzdrževanja reda? - Resnično, ne najdem Ga!

14 “Zakaj pa ne? Ker vsemu temu nisem osnova jaz, marveč nasprotno posvetne vladarske prednosti. Vsi hočejo vladati; cesar in kralj, knez, grof, baron, vitez, plemeniti gospod, trgovec, meščan, tudi kmet in od cesarja navzdol vsi njegovi uradniki, kot da bi bili skoraj vsepovsod vsi cesarjeva oseba sama.

15 “Seveda morajo biti in cesar in kralj in knez; *toda ne zaradi vladanja, temveč zaradi vodenja, da s svojim vodenjem usmerijo ljudi k Meni.* Toda ljudi pogosto od Mene odvrnejo in jih usmerijo k svetu, ne krepijo jih, marveč slabijo, da bi jih v njihovi šibkosti tem lažje obvladovali.

16 “Vprašanje: Je to učinek Svetega Duha, ako oblastnik v svojih podložnikih ne vidi drugega kakor svoje tlačane, ki jih zmore njegova beseda uničiti v vsakem trenutku, le da jo izgovori? - Vladar naj bo vodja in tolažnik svojega ljudstva in naj mu da zakone, ki ne izvirajo iz poganskih, temveč iz Mojih in jih pojasnjujejo; potem bo pravi vladar in Sveti Duh bo z njim, kakor je deloval z Davidom in še z drugimi vladarji, ki so to zaslužili.

17 “Toda pri izumljanju vseh mogočih strojev, ki naredijo človeške roke odvečne, v pospeševanju industrije, v gradnji železnic in v izgradnji velikih vojnih sil, večno nikoli ne deluje Sveti Duh! Kajti vse to je bila vsakdanost tudi pred Grešnim potopom¹⁵ za časa Noeta, zaradi vpliva posvetnega duha, ki je v svoji celosti hudič. Tako je bilo tudi v Sodomi in Gomori in v Babilonu.

18 “Kdo bo potem še trdil, da naj bi bil to vpliv Svetega Duha? Prav tako je še vedno sledila takšnemu delovanju, ki je bilo prekotno nasprotno delovanju Svetega Duha, neka mogočna obsodba; in tudi sedaj jo imam že pripravljeno, da bi z njo pokazal, da Moj Sveti Duh v sedanjem delovanju sveta ni prav *nikjer* prisoten, zato je tudi ves ta svet ena popolna sirota. Pustil pa bom tej posvetnosti, naj se še nekaj časa vzpenja, dokler ne bo dosegla pravšnje višino za pad in potem - en blisk od vzhoda do zahoda in v tej luči se bo pokazalo, koliko vplivov Svetega Duha je sedaj prisotnih na svetu!

19 “Ja, če je s to stvarjo tako, kje so pa potem tisti, katere ne bom zapustil kot sirote?”

20 “Povem vam: sem in tja se že najdejo; vendar so sedaj že skoraj bolj redki kot veliki diamanti v kroni. Ti živijo preprosto, odmaknjeni od sveta in *njihovo veselje* sem Jaz in predmet njihovih pogovorov sem prav tako Jaz. Zakaj pa? Kajti iz ust prekipeva, česar je srce polno! Jaz sem tudi predmet, s katerim se ukvarja njihovo srce in vse ostalo na svetu jim je vredno toliko kot piškav oreh.

21 “Ti resnično niso sirote, kajti Jaz sem sredi njih, govorim vsak dan z njimi in jih sam učim in vzgajam. Ti vedno slišijo Moj glas in ga spoznajo kot glas pravega pastirja in ne kot plačančevega, kateremu ne sledijo, ker je glas nekega kupljivega najemnika. Torej ti so tisti, na katere se nanaša besedilo, ki je pred nami.

22 “Ne potrebujem učenjakov, pesnikov, podobarjev in skladateljev, izumiteljev strojev in dajalcev posvetnih zakonov, marveč *ponižna, Mene ljubeča srca*. Kjer jih najdem, že sam dodam vse ostalo in to zanesljivo na boljši način, kakor si izmisli posvetnost; in potem bo vse vpliv Svetega Duha in nobenih sirot ne bo več na svetu. Res pa je tudi, da so zelo redki tisti, katerih uho je sprejemljivo za Moj glas.

23 ”Menim, da boste iz vsega, kar sem vam povedal, zlahka doumeli, kdo so tisti, za katere je napisano to besedilo. Da spadate tudi vi v tem času mednje, za to priča besedilo, ki je pred vami. Toda šele ko boste delovali popolnoma v skladu s tem, vam bo prišlo veliko prepričanje o resnici. To pomnite! Amen.”

20. poglavje

“In videl je, kako se mučijo z veslanjem, kajti vel je nasproten veter. In okoli četrte nočne straže je prišel k njim, hodeč po jezeru; in hotel je iti poleg njih mimo.”

(Marko 6, 48)

Dne 22. januarja 1844, zvečer

1 “In videl je, kako se mučijo z veslanjem; kajti vel je nasproten veter. In okoli četrte nočne straže je prišel k njim, hodeč po jezeru; in hotel je iti poleg njih mimo.”

2 “Dolge kitice potrebujejo kratke razlage, ker nosijo pojasnilo največkrat že kar v sebi. Kratke kitice potrebujejo daljšo razlago, ker prvič, zaradi svoje izčrpnosti nimajo razlage v sebi in drugič, ker je običajno svetloba v njih bolj stisnjena in krepkeje zaprta in je zato potrebno več, da bi sprostili vso njihovo svetlobo, kakor pri daljših kiticah, ki svetijo dovolj močno že takšne, kakršne so.

3 “Zato vam o besedilu, ki je pred nami, ne morem podati neke razvlečene razlage, ker je njegova svetloba že brez nje zelo močna; in če bi hoteli samo malo premišljovati o njem, bi jo morali otipati sami, tako rekoč z rokama in nogama hkrati. Da pa boste razumeli, vas bom napeljal na to s kratkimi namigi in na njihovi osnovi boste dobro razumeli to besedilo. In tako torej poslušajte! 4 “Jezero” pomeni posvetnost; nasprotni “vetrovi” so to, kar spočenja in zganja svet in njegova poželjenja, proti katerim se pravi ladjar bojuje vse do četrte nočne straže, ki označuje njegove zadnje dneve življenja, torej se mora bojevati ves čas življenja; kajti z “nočjo” pojmuje življenje v stvari na tem svetu.

5 “Gospoda ni na ladji. Zakaj Ga ni? Ker Ga ni v posvetnosti; kajti ladja označuje človeka, ki živi v svetu, in ga Gospod zaradi njegove svobode ne spremlja.

6 “Gospod kljub temu čudežno sledi ladjarju in gre preko vseh slapov in valov ravno tako, kakor da bi bili čvrsto kopno. Ne briga se za ladjarje na jezeru; kjer koli naleti na nekoga, gre mimo njega, da ga ne zmoti v njegovi svobodi.

¹⁵ Grešni potop: bil je posledica prave poplave grehov; vesoljni potop, ki pa to ni bil v dobesednem smislu, saj je bil omejen!

7 “Kadar pa naleti na ladjo, ki nosi Njegove učence, ki Ga spoznajo in pokličejo, se kljub temu približa ladji, čeprav bi šel drugače poleg nje mimo; kajti ladja nosi vendar Njegove učence ali: v tem človeku bije srce, ki ljubi Gospoda, Vanj živo veruje in Ga kliče.

8 “Spočetka se srce sicer boji in Ga ima za neko prikazen, kar pomeni: človeku, ki je poln zmotnih predstav o Meni, se zdijo nemogoče ali pa ima predstavo, da bi se mu mogel Jaz na svetu približati, za privid.

9 “Če kljub temu ne popusti v svoji ljubezni, se približam njegovi ladji in se mu oglasim; in ko začuje Moj glas, ko mu govorim: “Ne boj se; kajti Jaz sem, tvoj učitelj, tvoj Gospod, tvoj Bog in tvoj Oče!” ga strah pred prikaznijo kmalu mine in človek Me bo sprejel z največjim veseljem na svojo ladjo.

10 “Vidite, to je že vsa razlaga tega besedila. Preostane samo še vprašanje in sicer: Kako pa mora biti opremljena ladja, ki nosi Moje učence? Je to morda učenjaško zgrajen pamik, ali je to morda trijamborna s stošestdesetimi topovi oborožena redna ladja, recimo - trijamboma bojna ladja, lahek dvojambomi jadrnik, dvojambornik ali morda bogato natovorjena trgovska ladja? - Oh ne! Vse te vrste ladij ne nosijo Mojih učencev; in takšnim se izognem običajno tako na daleč, da Me ne ugledajo niti kakor neko prikazen. Kdo pa bi se že rad približal takšnim ladjam, ki so opremljene s topovi? Njihova zaščita je smrt; toda ladje, ki imajo smrt za svojo zaščito, tudi plovejo varne pred smrtjo,- kajti smrt se nima za kaj bati smrti. Toda, kjer vzdržuje smrt okoli ladje prostrano okrožje (doseg topov), tam gre življenje daleč stran od nje.

11 “Kako pa mora potem izgledati ladja, ki nosi učence? Povem vam: Prav enostavno! Zvezana je samo iz več čvrstih brun in ojačana, splav, ki je skoraj enako visok kot je gladina vode in je največ za nekaj čevljev¹⁶ višji tam, kjer so ladijski potniki. Jader ne sme imeti, da se ga ne polastijo vetrovi sveta, temveč ima na vsako stran močna vesla zato, da pluje s pomočjo čvrstega krmila, ki ga vodi mornarjeva volja prosto kamor koli, kolikor je mogoče neodvisno od raznih posvetnih vetrov.

12 “Če naletim na tako ponižno ladjo, jo potem tudi prepoznam kot tisto, ki nosi Moje učence; takšni ladji se potem približam in nanjo stopim. Zakaj pa? Ker prvič, takšna ladja ne pluje zelo hitro, ker nima jader in vodnih koles na pami pogon, temveč izključno samo vesla, s katerimi ni mogoče povzročiti urnega gibanja in jo potem zlahka dohitim; drugič pa zato, ker nima okrožja smrti, katerega Jaz, ki sem sam življenje, nisem prijatelj; in tretjič, ker se na to nizko ladjo povzpnem zlahka, brez priprav, kar z vodne površine.

13 “Sploh nisem privrženec velikih naporov; kar se pri Meni ne more zgoditi z največjo lahkoto, prosto, skoraj kakor samo od sebe, to pustim naj gre, kakor gre. -To boste zlahka došli, zakaj? Kajti vsakemu človeku je dana popolna svoboda, ki je jaz nikoli ne motim!

14 “Kjer pa kljub temu naletim na čisto nizko ladjico, ki pluje po prekucljivih valovih sveta, in na katero se je možno udobno povzpeti in Me spoznajo, stopim nanjo, čeravno bi bil pri volji, iti mimo nje. In ko sem enkrat na ladjici, se takoj zdani in podnevi se zlahka ugleda varno obrežje,- in Jaz kot dober plovni veščak najbrž ne bom zgrešil obrežja.

15 “Menim, da razumete to razlago. Tudi sami se vkrcajte na takšno ladjico; kolikor nižja je, toliko bolje, in Jaz se bom približal tej ladjici in bom cel vstopil vanjo! Amen.”

21. poglavje

*“Blažene pa so Vaše oči, ker vidijo in vaša ušesa, ker slišijo!”
(Matej 13, 16)*

Dne 24. januarja 1844, zvečer

1 “Blažene pa so vaše oči, ker vidijo in vaša ušesa, ker slišijo!”

2 “Kaj menite, kaj pove tole besedilo? Že odgovarjate: “Ne vemo!”

3 “Kajti, če bi rekli: “To vemo”, bi očitno lagali. Najprej morate besedilo prav natančno opazovati in sicer v zunanjem pomenu črk. Če se vam bo zdelo besedilo po običajnem pojmovanju zelo pametno, ste še daleč od resnice in luči, ki tičita v tem besedilu. Če pa ugotovite, da je to besedilo za običajen razum nesmiselno, pa ste se že precej približali resnici in svetlobi tega besedila.

4 “Seveda bi ob tem porekel marsikateri neslan šaljivec: “S tem se strinjam; in kdor prepozna vse Svete zapise kot nesmisel, ta je že sama svetloba in resnica.” Vendar ne govorim o tem v takšnem plehkem posvetnem šaljivo-modrem smislu, ako povem: “Z vašim posvetnim razumevanjem morate besedilo najprej spoznati za nesmiselno, če se želite približati njegovi svetlobi.”

5 “Čemu govorim nekaj takega? Ker ima to besedilo čisto nebeški pomen, ki je vsakemu posvetnemu pomenu premočrtno nasproten.

6 “Zakaj je to besedilo za posveten razum brez smisla? - Poslušajte! Oznanil vam bom.

¹⁶ čevlj: 31 cm (dunajski)

7 “Vi veste, da sta v vas sposobna kakega zanosa ali blaženosti samo srce ali ljubezen; in to zato, ker je v človeku samo ljubezen ali le duh sam pravo življenje in s tem edino sposoben katerega koli občutka. In zato blaženost ni prikrojena tudi za oko in za uho, kajti oko in uho sta orodji čutil, ki morata služiti duhu za njegovo živo delovanje in oko ali uho sama po sebi sploh nista sposobna blaženosti, pač pa duh skozi oko in skozi uho, kakor tudi skozi druga orodja čutil.

8 “Če se pri takem besedilu glasi: “Blažene oči, ker to vidijo; in blažena ušesa, ki to slišijo!” je torej za posvetno pojmovanje s tem povedano nekaj, kar očitno nasprotuje razumu. Sedaj pa poglejmo, ali se s to stvarjo tako tudi dogaja!

9 “Običajni, nekoliko boljši posvetni maziljenovci jo pojmujejo tako, kakor da bi bile blažene le oči in ušesa onih, ki so Me videli in čuli za časa Mojega življenja na Zemlji in govori se, da je vse skupaj samo nekoliko lepše izražanje, v katerega so postavili znamenje namesto vsebine, dele neke celote namesto celote same ali kakor se bolj učeno izražajo govorni umetniki: Znak za predmet, del za celoto. Toda v bistvu bi to pomenilo: Blaženi so ljudje, ki so Me osebno videli in slišali!

10 “Mar ni to prava razlaga in - pomni dobro - celo iz ust boljših posvetnih maziljenovcev? To je zanesljivo; ob tem pa moram takoj oznaniti, da ne Jaz ne imenovani blagovestnik nisva nikdar proučevala govorne umetnosti in se sploh ne ozirava na katero koli zamenjavo dela in celote, kakor tudi na različne zvrsti razumsko izvedenih zaključkov.

11 “Edino ime naše govorne podoba je: notranja Božje - duhovna resnica. In po tej govorni podobi, ki se dogaja v Moji govorni umetnosti, zgoraj imenovano besedilo ne spada niti med zamenjave dela in celote, niti h kakršni koli zvrsti razumsko izvedenih zaključkov; tudi ne ovinkari in prav tako ni uvod ali dodatek po koncu, temveč je, kakor rečeno, čista, popolnoma notranja Božje - duhovna resnica!

12 “In ta obstaja v tem: Vsi ljudje tega sveta imajo navadno velik strah pred telesno smrtjo in to zato, ker so posvetneži in zaradi tega ne zmorejo dojeti ničesar duhovnega, kar bi bilo neki živ nauk za njihovega duha.

13 “V tem besedilu je nebeška hvalnica tistim, katerim je zaradi resničnega življenja za ljubezen uspelo, da je z njihovih oči odpadel svet s svojo nočjo, kot neka težka odeja in se jim je bilo odprlo uho njihovega duha, da zaslišijo Moj očetovski glas, in pove, šesteto skupaj toliko kot: “Srečni so, ki so se prerodili!” In v tej izpovedi se v zunanjem pomenu ne navezuje nič na preteklost, na recimo tiste ljudi, ki so bili takrat Moji tovariši po kraju in času, temveč se razteza izpoved na vse ljudi, ki so kdaj koli že živeli in še bodo živeli na Zemlji, kakor tudi na prebivalce vseh drugih svetov.

14 “Kajti vse se mora v duhu prenoviti, preden preide v duhovno in s tem v večno živo, resnično osrečujoče. In tako razumemo tukaj z “očmi” spoznanje Božje resničnega in z “ušesi” sprejem istega vase in ravnanje v skladu z njim in to pomeni toliko kot: Človek postane blažen v svojem duhovnem razumevanju, ko popolnoma prepozna Božje resnično; in resnično blažen je, ko to Božje - resnično sprejme v svoje življenje in postane dejaven izključno po njem! Kajti šele s tem sprejme prerod duha, po katerem v večnosti ne bo več videl, čutil in okusil smrti.

15 “To je torej pravilen pomen tega besedila! Toda popolnoma zgrešena bi bila uporaba tega besedila za takšne, ki s pomočjo svojih oči pregledajo in preberejo prav mnogo knjig in s tem iščejo svetlobo, ali pa za tiste ljudi, ki, če že ne umejo brati, pa vsaj poslušajo številne pridige, nauke o Maziljenem in ogledala vesti; kajti le-ti zapustijo pridigo vedno prav takšni, kakršni so k njej prišli.

16 “Ja, kar precej se jih že na pragu hiše molitve ne spominja niti besede več o tem, kar se je pridigalo in po marsikateri pridigi so ušesa poslušalcev vse prej kot blažena, posebno tedaj, kadar neki pridigar, v katerem ne tiči preveč bratovske ljubezni, svojim poslušalcem zakuri pekel tako vroče kolikor zmore in jim opisuje pot v Nebesa kot skrajno ozko, strmo in trnjevo, tako da so na koncu njegovi poslušalci skorajda pred težko izbiro, po kateri poti naj sploh hodijo in premišlujejo takole: “Pekel je sicer vroč, toda vanj vodi zelo udobna pot. Nebesa ponujajo menda največjo blaženost; toda kdo jih zmore doseči, ko pa je to možno samo po neki skoraj nepohodni poti?”

17 “Tudi ušesa te vrste ne spadajo ravno med najbolj blažena; prav tako malo, kakor oči učenjakov, ki sicer mnogo gledajo, vendar tisto, kar bi najraje videli, kljub temu ne morejo dobiti pred oči. Zato so blaženi samo tisti, ki se trudijo za preporod duha in ga v stalno rastoči meri tudi dosegaajo.

18 “*Nihče se ne prerodi naenkrat, marveč samo postopoma*; toda pri nikomur se ne prične dogajati preporod prej, preden ne prične Spoznavati Božje resnice, in nihče se ne prerodi v celoti in ne pride do popolnega notranjega videnja in poslušanja žive besede prej, preden ne izžene s prostim delovanjem iz sebe posvetnost, - ki j e v bistvu greh sam. In tako prične šele tedaj učinkovati besedilo v čisti nebeški luči, kot tolažba, in šele potem so takšne oči blažene, ker to vidijo in ušesa, ki to slišijo.

19 “Menim, da sem zopet dovolj jasno razložil tudi to besedilo. Prizadevajte si zato tudi vi za njegovo uresničitev v vas! Amen.”

*“In povedal jim je: “Resnično vam povem: Nekateri tukaj ne bodo okusili smrti prej preden ne bodo ugledali prihoda silnega Božjega kraljestva!”
(Marko 9, 1)*

Dne 26. januarja 1844, zvečer

- 1 “In povedal jim je: “Resnično vam povem: Nekateri tukaj ne bodo okusili smrti prej, preden ne bodo ugledali prihoda silnega Božjega kraljestva!”
- 2 “To je ponovno malo daljše besedilo, ki zato potrebuje nekoliko krajšo razlago. Samo vedeti je treba, kdo so tisti, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli prihoda Božjega kraljestva v njegovem veličastju; ko pa jih spoznamo, vemo že skoraj za ves smisel tega besedila.
- 3 “Kdo pa potem ti nekateri so? To so verni in tisti, ki zaradi vere upajo. Kdor čvrsto veruje, ta bo uresničil v svojem verovanju tudi upanje; kajti rečeno je tudi: “Čigar verovanje je tolikšno kot gorčično zmo in ne dvomi v kar veruje, ta zmore prestavljati gore s silo svojega verovanja!”
- 4 “Torej razumemo z “nekaterimi” verne in nadalje sledi iz tega, da verujočega stalno izpolnjuje želja videti s svojimi očmi tisto, kar veruje. Zato je ta obljuba tudi tako oblikovana, da pokaže, kako se naj uresniči notranja želja takšnih vernikov; in ti naj ne okusijo kakršne koli smrti prej, preden ne ugledajo tistega, v kar verujejo.
- 5 “Kaj pa vsi ti “nekateri” verujejo? Vsi ti “nekateri” čvrsto verujejo, da sem obljubljeni Maziljenec in tudi verjamejo, da bom Jaz ustanovil veličastje Božjega kraljestva na Zemlji, torej popolno bogovladje, ki se odtlej dalje ne bo končalo. Sin človekov bo prevzel vso Očetovo veličastje na Zemlji in Njegovi moči se bodo morala ukloniti vsa kraljestva in kolena vseh, ki so pod zemljo, na Zemlji in nad Zemljo.
- 6 “To je bila čvrsta vera vseh “nekaterih”. Zato sem jim potem tudi povedal, da ne bodo prej okusili katere koli smrti, preden bodo ugledali prihoda sijajnega Božjega kraljestva; seveda ne tako, kakor so oni verovali, temveč samo njihovem verovanju ustrezno.
- 7 “Kaj menite, zakaj je omenjenim kljub temu dano okusiti smrt potem, ko so ugledali prihod veličastja Božjega kraljestva? Torej, da bodo zatem, ko bodo bili videli prihod Božjega kraljestva, vseeno morali okusiti smrt? Razlog je v dejstvu, da vera, pa naj bo še tako močna, sama po sebi ne rodi življenja, če nima pred tem za osnovo *ljubezen*, ki je *edina nesmrtna!*
- 8 “Tudi sedaj so še številni takšni na svetu, ki se zanašajo izključno na verovanje, ki da edino povzroča blaženost. Pri tem pa ne pomislijo, da je vera samo izžarevanje milostne svetlobe Moje ljubezni. Vera je dobro usposobljena in deluje v notranjosti, kakor deluje svetloba na naravo Zemlje. Kadar poleti močno pripeka, tedaj tudi ogreje zemljo in ji izvabi najrazličnejše sadeže; toda svetloba ne more biti vedno enako močna in ko potem potrkva zima in sončni žarki oslabijo, takrat sadovi sončne luči kmalu odmrejo in pokopljeta jih sneg in led.
- 9 “Zakaj pozimi zemlja ne oživi svojih, poleti tako razkošnih otrok? Zakaj morajo okusiti smrt, čeprav so pred tem okusili čudovitost sončne luči? Ker ima Zemlja premalo lastne toplote.
- 10 “Enako je tudi z junaki vere. Čvrsto verujejo in so polni vneme in polni dejavnosti, dokler jih presvetljuje in ogreva žarek Moje milosti; ko pa naletijo na preizkus, koliko lastne toplote imajo v sebi, ovenejo, sadeži odpadejo z listjem vred z dreves ter ta gola in naga obstojijo pred nami; in na njihovih vejah in vejicah na mestu prejšnjih sadežev kmalu počivata sneg in led.
- 11 “Na vrhuncu Moje poletne milostne svetlobe zanesljivo vidijo čudovitost Mojega kraljestva v sadovih, ki jih izvabijo iz te svetlobe; samo ti sadovi so tujega porekla, kar pomeni: ne izhajajo iz njihove lastne toplote in zato nanje preži okušanje smrti neizogibno v ozadju.
- 12 “Toda tako se ne godi tistim, ki *imajo iz velike ljubezni do Mene v svoji notranjosti sami svoje sonce*; njim povem: “Resnično, resnično, kdor Me ljubi in deluje v skladu z Mojo besedo, v večnosti ne bo čutil ali kakor koli okusil smrt!
- 13 “Vero je moč doseči tudi z branjem pravih knjig; *toda ljubezen prihaja edino iz srca*. Zato tudi sprašujte bolj kakor knjige vaše srce, kako ono gleda Name in ne boste pripadli “nekaterim”. Na to mislite vedno! Amen.

23. poglavje

*“Vi zaslepljeni voditelji, ki sicer s cedilom odbirate mušice, a velbloda pogoltnete!”
(Matej 23, 24)*

Dne 27. januarja 1844, zvečer

- 1 “Vi zaslepljeni voditelji, ki sicer s cedilom odbirate mušice, a velbloda pogoltnete!”

2 "To je zopet ena takšna kitica, ki je primerna za vse čase in katere pomen je obenem takoj oprijemljiv z rokama, kakor je bil primer tudi že z obema prejšnjima.

3 "Kdo so torej ti zaslepljeni ali slepi voditelji? To so tako imenovani pikolovci ali jezdec črk Postave. Te čistijo in se derejo nato cel dan; toda velikih napak, od katerih sta odvisna vsa blaginja in življenje ljudi, pogosto sploh ne poznajo, če pa že vejo zanje, si zatiskajo oči iz političnih razlogov, kot da sploh ne bi bile pomembne.

4 "V ponazoritev te zadeve vam bom navedel nekaj primerov! Pri tem se bomo vzpenjali od majhnega proti velikemu ali od posebnega proti splošnemu.

5 "Poglejmo v neko družino, torej v neko posamezno hišo! Oče ima otroke obeh spolov; v nekoliko premožnejšem domu dečke marljivo priganjajo k učenju in tudi deklice imaj o različne učitelje. In učijo se lomiti neki tuj jezik, risati, gosti in kaj je poleg tega še drugih uglednih ženskih del.

6 "Sinove priganjajo z vso vnemo k učenju. Odlični morajo biti, drugače doživljajo hude ure; vsako zanemarjanje se ostro kara in kazni ne izostajajo. Prav tako se uporabljajo tudi ostala tako imenovana pravila premožnejšega stanu, in gorje dečku, ki bi jih lahko miselno prekršil. In dnevno ga kaznujejo oče, domači - in šolski učitelj.

7 "Vprašali boste: "Ja, je to mar zgrešeno? Nič drugega ne bom odvrnil kakor: Tudi tukaj odbirajo mušice s cedilom in pogoltnejo velbloda, ne da bi ga sploh opazili.

8 "Kaj pa je v tem primeru velblod? Velblod je sam študij in posvetno poleščeno tesianje mladeniča. Zaradi tega pogoltnjenega velbloda izgubi mlad človek večinoma zadnjo kapljico tistega, kar bi moglo v njem prebuditi duhovno življenje in je zato pahnen ven v povsem golo posvetnost.

9 "Enako se godi tudi deklicam. Stroga mati si s celodnevним govorenjem skorajda ožuli jezik; kajti ena hči je naredila neki vbod nekoliko predolg, pri drugi odkrije nekje majhen madež, pri tretji ugotovi, da svoje naloge iz tega ali onega predmeta ne zna dovolj dobro, ena zopet nima urejenih las, skratka, vsaka poševna drža in še dodatna množica komaj opaznih napak se neredko okrega z grenko prizadetostjo in ves dan je poln popravkov, kazni in spodbujanja.

10 "Vidite, tudi tukaj odbirajo mušice s cedilom; toda dejstvo, da v deklicah s tem posvetnim sejmom nečimrnosti ubijejo čisto vse, kar je pomembno za notranje duhovno življenje, je velblod, ki ga pogoltnejo brez pomislekov.

11 "Menim, da k temu primeru ni potrebno dodajati razlage, ker je sam po sebi dovolj zgovoren. Preidimo na neki bolj splošen primer:

12 "Prav tako pazi cerkev, kakršna je pri vas, nadvse pozomo, da posebno nižji sloj prebivalstva upošteva tako imenovana cerkvena pravila pri pridržanem odpustku grehov. Tistemu, ki se jih drži, temu cerkev ob drugih priložnostih ne povzroča težav; zato jim pa ostro pridigajo vse nedelje in praznike in ubogemu grešniku proti takšnim cerkvenim pravilom zakurijo pekel prav pošastno vroče, da ima polne roke dela, preden si ponovno pribori cerkveno milost. Bogatino je to seveda nekoliko lažje; toda revež okusi svojo stisko!

13 "Kako pa izgleda z živim oznanjanjem Moje besede in z življenjem v skladu z njo? Torej: ako maziljenovec le izpolnjuje svoje cerkvene obveznosti, potem se sme pregrešiti proti marsikateri Moji zapovedi in lahko se zanaša, da zato ne bo deležen nobene hude pokore.

14 "Če je le potrjeno navzoč pri vnanjih cerkvenih obredih ob nedeljskih dopoldnevih, sme že popoldan brez pomislekov obiskovati igralnice in gostilne, tudi plesišča. Sme igrati in se prenažirati, plesati in se vlačiti do jutra; poleg tega sme varati, obrekovati ljudi, lagati, skopariti, prizadejati škodo, seveda po politično - pravni poti.

15 "Vse to mine pri naslednji spovedi, posebno pri uvidevnem spovedniku, za pet očenašev in svetomarijo in sploh zelo zanesljivo za eno plačano mašo. Če se zmore naše spovedno dete izkazati celo z odpustkom, potem gre iz spovednice brezgrešno kot sonce h gospodovi mizi in od tam iz cerkve kakor angel.

16 "Kdo ne bo prepoznal v tem primeru odbiranja mušic s cedilom in grobega pogoltanja velbloda?!

17 "Seveda tega ne očitam vsem spovednikom; kajti tu in tam jih je nekaj, ki k stvari pristopajo resno, z njene boljše plati; toda na splošno je tako.

18 "Nikodem je pripadal farizejem in pismoukom; toda med njimi je bil izjema in ni bil odbiralec mušic in goltavec velblodov, kajti spoznal Me je in je dal na Mojo besedo. V tem je tudi zadostno opravičilo za zveste spovednike. In s tem prehajamo na splošen, velik primer!

19 "Tako tudi sprejemajo posvetni knezi množico, ja grozljivo število zakonov, katerih kršitev - zavestno ali nezavedno - strogo kaznujejo po členih zakona. Kar pa zadeva Moje zakone, sprejmejo med državne zakone samo takšne, ki so primerni za zavarovanje posvetnega stanu. To so prednostno sedma, peta in kjer je že očitno preveč hudega, že precej manj šesta zapoved; za ostalih sedem se država kaj dosti ne briga, - razen ako bi jo v to prisilili izključno politični razlogi. Tudi se briga država sladko premalo ali celo nič za vodenje ljudstva v skladu z Mojo besedo in zraven govori: "Ostalo prepuščamo duhovščini!"

20 "In sedaj obe strani odbirata mušice in goltata na tisoče velblodov in rod farizejev ne izumira, kajti kadar jih stisnejo z ene strani, si vzamejo na drugi strani toliko več prostora in storite lahko kar hočete, pridete s tem največkrat z dežja pod kap.

21 "Svet hoče vladati in v ta namen zna uporabiti vse; Božje in posvetne zakone vpreže v *en* jarem in vleči morajo ljudstvo v pogin.

22 “Kakšna je korist od poleščenege in za državo uporabnega človeka? Kaj koristi, ako je v neki državi vse v najboljšem posvetnem stanju, če pa je pri tem popolnoma prezrto vedno tisto najvažnejše, okoli česar se suka vse življenje duha?

23 “In tako menim, da je vendarle bolje, ako vstopi nekdo v življenje, čeprav kot posvetni pohabljenec, kakor kot posvetni poleščeneec, v večno smrt.

24 “Več o tem je nepotrebno. Torej tudi vi ne bodite tako zelo pozorni na mušice, temveč pazite predvsem na to, da ne boste pogoltnili nobenega velbloda in dobili boste večno življenje! Amen.”

24. poglavje

“In Jezus se je razjokal.
(Janez 11, 35)

Dne 29. januarja 1844, zvečer

1 “In Jezus se je razjokal.”

2 “To besedilo je nadvse kratko, sestavljeno iz petih besed; toda pri vsej svoji kratkosti je tako zelo povedno in pomenljivo, da bi vi bili morali napisati za poln svet knjig, ako bi vam to besedilo prikazal samo skromno razčlenjeno. Dojeti njegovo popolno razodetje v vsej globini pa vi najbrž v neskončnosti ne bi bili sposobni!

3 “Nešetokrat je v Svetih zapisih¹⁷ zapisan veznik “in”, toda nikjer ne povezuje toliko kot tukaj, kajti tu povezuje dve neskončni stvari v eno, namreč neskončno ljubezen in modrost, silo in moč Boga. Kajti Jezus je modrost, moč in sila in s tem imetnik oblasti nad vsem, kar izpolnjuje duhovno in naravno večnost in neskončnost.

4 “Toda ta Jezus se je razjokal. Kako in zakaj le? Ker je postal v vsem izobilju Eno z Očetom in Večno ljubeznijo. Kajti pri Mojzesu se je glasilo, ko je le-ta zahteval videti Boga: “Boga ne more nihče videti in obenem ostati živ!” V Jezusu pa so mnogi videli Boga in On je postal njihovo življenje; in niso umrli, ker so Ga videli.

5 “Za časa Mojzesa Božanstvo ni jokalo; ampak je obsojalo prestopnike zakona na smrt in nihče, ki je enkrat zapadel smrti, ni bil obujen. Tu imamo isto Božanstvo; toda nič več ni skrivalo ljubezni in usmiljenja v svojem nedojemljivem središču; temveč se je razjokalo, se razburilo in je razvezalo vezi smrti tistemu, ki je trohnel v grobu.

6 “Ali sedaj nekoliko razumete, kaj pomeni tukaj Jezusov jok? - Jok pomeni tukaj neskončno globoko usmiljenje neizmerne ljubezni v Bogu!

7 “Koga pa se je usmilila? - Njega, ki je že štiri dni trohnel v grobu.

8 “Kdo med vami sploh ima toliko modrosti dojeti popolno sliko tega neskončnega pomena? Mar menite, da je Jezus tukaj storil le neki krajevno omejen čudež, da bi z njim, prvič, dvema žalujočima sestrama vrnil njunega preljubega brata in drugič, da bi z njim dal Judom neki dokaz, kakršnega pred Njim še nikoli ni nihče dal?

9 “Oh glejte, to so popolnoma nepomembne obrobosti; kajti prvič: Jezus je že poprej storil obilo čudežnih dejanj, ki so bila s tem popolnoma enakovredna; kar pa zadeva tolaženje obeh sester pa On, ki ima srca vseh ljudi v svojih rokah, gotovo ne bi bil v zadregi narediti ju z enim samim pogledom tako presrečni, ja celo z najmanjšim namigom, da ne bi znova zlahka žalovali za svojim pokojnim bratom, temveč bi se nanj spominjali samo z vriskajočim veseljem.

10 “To torej ni bil glavni vzrok; kateri pa je potem bil? Ja, v tem leži pravzaprav tista globina tega Božjega dejanja, ki je vi ne morete dojeti! Nakazati, ne pa tudi popolnoma razložiti, vam jo morem zgolj z oddaljenimi namigi, kajti popolna luč v tej zadevi bi vas stala življenja. Kajti prav pri tej zadevi se zgodi tisto, za kar je rečeno, da se godi zato, da bi se razodela veličastnost Očeta v Sinu.

11 “Kaj predstavljata obe žalujoči sestri, Marta in Marija? Onidve sta podobi davnine in prihodnosti; ena je bolj zunanega, torej zemeljsko-čutnega značaja, druga bolj notranjega in s tem duhovnega značaja, ki je v sebi poln resnice. V razširjenem pomenu predstavljata z “Marto” vso naravno stvarstvo in z “Marijo” vso nebeško-duhovno stvarstvo. - Glejte, to sta žalujoči sestri!

12 “Za kom pa žalujeta? - Za bratom, ki že kar štiri dolge dni trohni v grobu. Ti štirje dnevi označujejo štiri stvarstvena stanja.

13 “Kdo pa je zdaj ta brat? Vendar od tod nič dalje!!! - Kdor med vami ima samo trohico modrosti, more računati; vendar bi bilo pobilžje oznanilo z Moje strani smrtno nevarno!

14 “Iz povedanega pa morete povzeti vsaj toliko, kako velika globina in kolikšna neraziskljivost ležita v teh petih besedah “In Jezus se je razjokal!” Če upoštevate, *kdo* je Jezus, boste vsaj zmogli slutiti, da pomenijo Njegove solze nekaj popolnoma drugega in pomembnejšega, kot pa solze neke napol slepe bralke romanov. Jezusovo srce ni postalo občutljivo zaradi branja, - temveč je bila to Večna Ljubezen sama, kot Oče v Sinu!

¹⁷ “v Svetih zapisih” je dopolnjeno!

15 “Kot primer za posnemanje pa kažejo (solze), da bodite tudi vi usmiljeni *iz resnične globine življenja!* Mehkosrčnost in usmiljenost, ki sta se rodili iz prebiranja romanov, nimata pri Meni popolnoma nobene vrednosti in nista nič boljši, kakor v gledališču zaigrani ljubezen in poroka. Tako “usmiljenim” ljudem bom dal nekoč plačilo, ustrezno temelju njihove usmiljenosti. Tudi onkraj bodo naleteli na velike knjižnice nešteti romanov in ne bodo prej našli poti iz knjižnic, dokler ne bodo zvedeli sami na sebi, da opisana ljubezen in opisano življenje vseskozi nista ne ljubezen in ne življenje.

16 “Kdor ne ljubi iz Mene in se ne uči od Mene, ta počenja vse kar naredi, kakor mrlič in ne bo vstal iz svojega groba prej, dokler nad njegovim grobom ne bo jokal Jezus. - To dobro razumite: v tem je velika globina in takšno bodi vaše življenje, amen!”

25. poglavje

“Ne bodite torej v skrbeh in ne sprašujte: Kaj bomo jedli? Kaj bomo pili? S čim se bomo oblekli? Za vse to si prizadevajo ajdi Saj vaš Oče ve, da vsega tega potrebujete.”
(Matej 6, 31 -32)

Dne 31. januarja 1844, zvečer

1 “Ne bodite torej v skrbeh in ne sprašujte: “Kaj bomo jedli? Kaj bomo pili? S čim se bomo oblekli? Za vse to si prizadevajo ajdi. Saj vaš oče ve, da vsega tega potrebujete.”

2 “Poglejte ljubi Moji, to je zopet neko mnogo daljše besedilo; zato pa je njegov pomen prosto in odkrito zastavljen in kaže svoj duhovni pomen tako odprto, da bi ga mogel vsakdo zgrabiti za svojo potrebo skoraj z rokama. Na sploh pa si zapomnite, da tisto, kar je najtežje razumeti, ni v Mojem govorjenem nauku, temveč vedno v Mojih dejanjih. Čemu pa?

3 “Nauk je moral biti tako zastavljen, da bi ga mogla brez mnogo truda razumeti tudi posvetnost; kajti čemu bo vsej posvetnosti nauk, ki je spisan v najgloblji modrosti? Za svet bi bilo to isto kakor za vas japonščina; od nje ne bi razumeli niti pike na i-ju.

4 “Vzemite na primer Janezovo razodetje, ki je napisano z nekoliko globljo modrostjo! Prebrali ste, takole, že marsikatero pojasnilo o njem - in vendar v osnovi ne veste, kaj naj bi s tem Razodetjem in čemu služi še poleg blagovesti.

5 “Zato je tudi bil Moj nauk vedno tako zastavljen, da bi svet mogel takoj razumeti njegov resnični pomen. Kdor upošteva nadvse priročen in lahko razumljiv pomen črk, ta bo toliko lažje prišel do duhovnega pomena, ki je očiteno.

6 “In tako spadata tudi obe besedili, ki ju imamo pred seboj, k tistem delu Mojega nauka, ki ga Moji učenci niso označevali kot težko razumljivega; tudi ne spada k prilikam, ki jih Moji učenci niso vedno razumeli, temveč spadata - obe besedili namreč - k onemu delu Mojega nauka, o katerem so Moji učenci povedali: “Sedaj izrekaš razumljivo, kaj hočeš in mi Te razumemo!”

7 “Kaj torej vsebujeta obe besedili? Nič drugega, kot preprosto bratsko prijateljsko svarilo pred posvetnostjo. Z njim hočem namigniti ljudem naj preložijo Name vse skrbi in naj le z dejanji iščejo Moje kraljestvo; vse ostalo jim bo dano kot brezplačen dodatek.

8 “To je torej popolnoma naraven pomen teh besedil, v njem pa je duhovni pomen oprijemljiv kar z rokama. Kajti, kar je v njem odsvetovano za telo, velja enako za dušo in za duha. To bi se nemara takole glasilo:

9 “Ne skrbite z bojaznijo, kako bi izoblikovali vaše duhovne sile v vaši duši z vsem mogočim, napornim proučevanjem! Ne marajte za vseučilišča in vse mogoče doktorske diplome, temveč ljubite Mene, vašega Očeta in brezplačno vam bom dal angelsko modrost; in to je menda vendarle več, kot če bi si pridobili vsa doktorska pokrivala in vse diplome sveta!

10 “Kajti vsi še tako veliki posvetni učenjaki ne morejo ugotoviti, skupaj s svojimi diplomami in doktorskimi pokrivali, kaj se zgodi s človekom po smrti njegovega telesa, medtem ko tisti, kateremu sem dal modrost, nosi spoznanje s seboj v mezincu, z najbolj prepričljivo zanesljivostjo.

11 “Ja, povem vam: V tem pogledu so živali s svojo topo zmožnostjo vnaprejšnjega čutenja na boljšem, kakor takole marsikateri velik posvetni modrec. Zato tudi spada sem besedilo: “Kaj koristi človeku ako si pridobi ves svet, pri tem pa utрпи njegova duša škodo?”

12 “Kdor tu ne ve, kaj bo nekoč iz njega, ta že priča, da je njegova duša v okvari. Kakor umetnik s pokvarjenim orodjem ne zmore narediti nič pomembnega, prav tako ne more duh s pomočjo neke duše, ki jo je svet močno poškodoval, izdelati ničesar velikega za večno življenje, kajti svojo moč mora uporabiti za mašenje pomanjkljivosti duše. Kako pa naj kot večni čevljarški krpač sploh kdaj izdelava zdrav popoln škorenj, v katerem bo čvrsto stopalo njegovega življenja našlo pravo vamost in trdno podlago?

13 “Zato naj od zdaj naprej nihče ne skrbi ne v telesnem ne v duševnem smislu, kaj bo jedel in pil in s čim se bo oblačil; kajti za vse to bom že Jaz poskrbel, ko bo postal dejaven iz ljubezni do Mene, po Mojem nauku.

14 "To je ves lahko razumljiv smisel; kdor ga bo živo upošteval, bo storil bolje kot vsi snovalci tveganih poslov, oderuhi in učenjaki vseh vrst. Amen."

26. poglavje

"Toda tiste Moje sovražnike, ki niso marali, da bi jim zakraljeval, privedite sem in jih zadavite pred Mojimi očmi!" (Luka 19, 27)

Dne 3. februarja 1844, zvečer

1 "Toda tiste Moje sovražnike, ki niso marali, da bi jim zakraljeval, privedite sem in jih zadavite pred Mojimi očmi!"

2 "Besedilo pred nami je malone prelahko, da bi ga sploh na dolgo razlagali in spada prav tako k onim, pri katerih učenci niso spraševali: "Kako naj to razumemo?" Kajti to besedilo so razumeli celo slepi farizeji, ki so natančno vedeli, da sem z meščani, ki naj bi jih zadavili, meril nanje.

3 "To bi bil seveda ožji pomen; ne glede na to pa tudi splošnega ne bo težko prepoznati, potrebno je le vedeti, da pomeni "zadaviti" toliko kot "soditi" in že imamo vse skupaj.

4 "Kdo so potlej "meščani" mesta, ki nočejo kralja? Samo v svet se ozrite in odkrili boste po vseh cestah, oglah in kotih množice takšnih meščanov, ki nočejo kralja! "Mesto", to je svet; posvetni ljudje so njegovi meščani, ki nočejo ničesar vedeti o Meni.

5 "Desetorica, ki so ji bili dodeljeni kilogramski zakladi, so redki izbranci, ki živijo med temi posvetnimi meščani; in še med njimi je eden len in noče gospodariti z njemu zaupanim kilogramskim zakladom.

6 "S tem "enim" razumemo takšne, ki sprejemajo Božjo besedo in jo priznavajo, vendar so preveč leni, da bi delovali v skladu z njo; zato jim bo na koncu odvzeto, kar imajo in bo pridano tistemu, ki ima desetkilogramski zaklad.

7 "Zakaj pa?" - Ker je slednji živel popolnoma skladno z Mojo besedo, torej v polni ljubezni do Mene, tudi v popolnem ognju in z vso vnemo; zato mu tudi pripada, kot soncu, ves popoln sijaj.

8 "Kdor je brez ognja, ta je tudi brez svetlobe in je podoben planetu, ki se baha samo s tujo svetlobo, ki je ne more obdržati. Ko bo odstavljen od svojega sonca, bo lebdel kot temna gmota v svoji zavrženosti, na katero se je obsodil sam, od ene večnosti do druge.

9 "Iz povedanega se že zlahka prepozna, kaj nosi zgomje besedilo v sebi, - nič drugega, kot obsodbo vsega posvetnega.

10 "So pa tukaj še bitja tretje vrste, ki jim Gospod ali Kralj naroča: "Privedite tiste meščane iz mesta, ki nočejo, da bi jim zakraljeval, semkaj, da jih podavite!"

11 "Kdo so ti? - Kdo drugi neki, kot nebeški angeli, o katerih že dolgo veste, da vsepovsod uresničujejo Moje sodbe. Ti bodo vedno sodili posvetnosti.

12 "Zakaj pa? - Ker so, prvič, z Menoj eno in so zato, številka dve, najostrejše nasprotje sveta. Ker pa so eno z Menoj, imajo vso moč in oblast iz Mene. In zato, ker so najostrejše nasprotje sveta, ga bodo vedno sodili.

13 "To je zelo enostaven smisel tega besedila in dobro si ga zapomnite!

14 "Včasih pojmujejo pod dodeljenimi zakladi različne človeške nadarjenosti, ki naj bi jih ljudje izoblikovali. Toda, to je zgrešeno že v sami osnovi. Kajti, če bi takšna obveljala, potem bi bil za Boga še prebogokletni simonizem¹⁸ zadeva, ki bi Mu torej nadvse ugajala, saj bi imel s tem za sprejemljivo tudi izoblikovanje nadarjenosti za krajo in ubijanje. Toda to popolnoma zanesljivo ni smisel, na katerem temeljijo razdeljene nadarjenosti ali zakladi.

15 "Te podeljene nadarjenosti ali zakladi so izključno samo podeljena Božja beseda. Kdor jo ima obenem živo, ta ima desetkratni zaklad; živo pa jo ima, kdor jo ima v svoji ljubezni ali v svojem srcu.

16 "Kdor ima petkilogramski zaklad, ta ima besedo v svojem živem verovanju, po kateri more postati dejaven v ljubezni.

17 "Kdor ima trikilogramski zaklad, ta ima Božjo besedo v svojem razumu; če postane po njej dejaven, si bo pridobil modrost.

18 "Kdor pa ima samo enokilogramski zaklad, ima sicer tudi Božjo besedo v svojem spoznanju; vendar se zanjo ne briga. Nima sicer nič proti njej - nasprotno, ima jo za lepo, dobro in resnično; toda ko bi moral z vso resnostjo pričeti delovati po njej, tedaj govori:

19 "Ja, ko ne bi bil omejen na tale svet tukaj in ne bi bil prisiljen počenjati posvetnih stvari zaradi sveta, bi bilo seveda zares hvalevredno živeti popolnoma v skladu s tem naukom. Toda, ker je že treba živeti v tem svetu, se mora človek tudi ravnati po njem, drugače ga še zlahka razglasijo za čudaka; človek izgubi svojo čast in ugled in se tako osami, da tudi ni več sposoben delovati v svetu, kjer bi bilo delovanje za neki dober cilj nujno!"

20 "Bogatin govori: "Jaz bi že rad ukrepal z mojim premoženjem v skladu z blagovestjem, ko bi le bili drugačni časi; toda svet je, kakršen je in s premoženjem je potrebno ravnati tako, da na starost ne bom trpel pomanjkanja in da bodo tudi otroci sčasoma dobili tisto oskrbo, ki jo potrebujejo, da bodo v očeh sveta neodvisni".

¹⁸ Simonizem: po čarovniku Simonu iz Samarije (Apd. 8 in dalje), trgovanje z duhovniškimi položaji in častmi.

- 21 "Uradnik govori: "Moj Bog! Od kod naj si le vzamem čas? Uradovanje in služenje gospodi imata prednost pred služenjem Bogu! Ko bom enkrat v pokoju, potem bom že vzel v Božjem imenu rožni venec v roke ali: živel bom v skladu z blagovestjem, kolikor je možno, brez da bi se pojavile večje omejitve v mojem življenju!"
- 22 "Duhovnik govori: "Samo da se izpolnjujejo obveznosti tistega stanu, kateremu kdo pripada v svetu in če se vse to žrtvuje Bogu, je storjenega dovolj!"
- 23 "Jaz pa dodajam k temu: "Vsi ti so takšni, ki zakopljejo enokilogramski zaklad in zgodilo se jim bo, kakor je zapisano v blagovestju o lastnikih enokilogramskih zakladov!
- 24 "Zakaj pa? - Ker v njih ni moč najti niti iskricke dejavne ljubezni do Mene! Ti-le dajejo vedno prednost pred Menoj nekemu določenemu udobju svojega zemeljskega življenja.
- 25 Bogataš je zadovoljen z Menoj, dokler vidi sebe in svojo družino s pomočjo denarja nadvse dobro preskrbljene; kakšno živo ljubezen in kakšno zaupanje Vame pa dokazuje, ako skrbi sam z vsemi silami za to, da on in njegova družina ne bi kdaj trpela pomanjkanja? Za takšno zaupanje se bo vsakdo lepo zahvalil.
- 26 "Ako menjalec denarja zaposli poslovodjo, kateremu nikoli zares ne zaupa niti enega groša, mar ne bo poslovodja kmalu vprašal: "Zakaj, prijatelj moj, me imaš za nekega barabina in moje jamstvo za tako nično in nepomembno, da mi ne podariš niti za groš zaupanja? Kar sam upravljaj svoje premoženje, meni pa vrni moje jamstvo."
- 27 "Enako bom storil tudi s takšnim bogatim vernikom v Maziljenega in mu bom odvzel Moje jamstvo; kajti ne dovolim, da Me ima za tepca in še manj za lažnivca in prevaranta, kar dokazujejo s svojim ravnanjem, ker Mi ne zaupajo in zato sami skrbijo za svoj obstoj.
- 28 "Enako bom povedal tudi takšnim uradnikom in duhovnikom vseh ločin, ki imajo posvetno službo in izpolnjevanje stanovskih obveznosti že za Božje službovanje: "Ste mar zastonj služili? Vam ni izpolnjevanje obveznosti vašega stanu izpolnjevali iz ljubezni do Mene ali iz ljubezni do prednosti, ki izvirajo iz prav teh stanovskih obveznosti?"
- 29 "Ako porečejo: "Dobro in pravično smo delali zaradi samega dobrega in pravičnega in zato tudi smemo s čisto vestjo uživati vse tiste prednosti, ki so posledica dobrih in pravičnih del."
- 30 "Potem jim bom odvmil: "Torej ste bili plačani delavci in ste prejeli svoje plačilo. Koliko pa ste ob tem pridobili Zame z enokilogramskim zakladom, ki vam je bil zaupan? Pokažite pridobitev!
- 31 "In resnično, tedaj bodo vsi pokazali gol zaklad in bodo morali priznati: "Gospod, v razmerah, v kakršnih smo se znašli na svetu, zaklada nismo mogli uporabljati; toda spoznali smo njegovo svetost in se ga zato nismo dotaknili."
- 32 "In jaz povem: Takrat se jim bo godilo enako kakor enokilogramcu v blagovestju in tem enokilogramcem se bo potrebno naprezati onkraj prav neznosno dolgo, preden bodo napredovali na en belič. In pred tem bo mnogo tuljenja in šklepetanja z zobmi!
- 33 "Menim, da je tudi to jasno; ravnajte se po povedanem, da ne boste padli med enokilogramce! Amen.

27. poglavje

*"Ne sprejemam časti od ljudi."
(Janez 5, 41)*

Dne 5. februarja 1844, zvečer

- 1 "Ne sprejemam časti od ljudi."
- 2 "To besedilo s kratkimi besedami pove, kakšno zvezo imam z ljudmi, namreč nobene v časti. Kajti ljudje, kakršni so, Mi resnično niso v čast. Poleg tega nisem ustvaril ljudi, da bi Me častili.
- 3 "Toda z ljudmi imam zvezo in ta se imenuje ljubezen in pomeni nekaj popolnoma drugega kot čaščenje.
- 4 "Kdo so ti, ki se dajo častiti? To so knezi in posvetni velikaši.
- 5 "Zakaj se dovolijo častiti? Ker bi bili radi več kot ljudje, čeprav jim pripoveduje zavest, da niso nič več kot oni.
- 6 "Kaj pa je čast, ki se nekomu izkazuje? V praosnovi nič drugega, kakor strah pred silnejšim in mogočnejšim. Kajti šibkejši se boji udarcev mogočnejša in njegove neusmiljenosti; zato klečeplazi pred njim in ga časti, se mu klanja, da ga mogočnejš, podkupljen s takšnim prilizovanjem, ne bi tepel. Čim bolj spoštljivo se obnaša proti močnejšemu, toliko bolj je močnejši častihlepen in okniten.
- 7 "Vprašanje k temu: Je takšno čaščenje sadež plemenitega ali zlega semena? Menim: Kakršen sadež, takšno je tudi seme!"
- 8 "Mar res menite, da naj bi jemal od ljudi nekaj, kar je v Mojih očeh gnusno in polno preostudnega smradu?
- 9 "Zakaj naj bi me ljudje častili? Morda zato, ker sem Bog in ljudje Moje stvaritve? Ker sem vsemogočen in ker so vsi ljudje skupaj proti Meni prav čisto nič?
- 10 "Kaj pa bi imel od takšne časti? Bom morda zaradi nje bolj Bog in bo Moja vsemoč večja?

11 "Med ljudmi je to dejanje še opravičljivo; kajti kadar mnogo šibkejši visoko častijo nekoga, ki je močnejši, pridobiva slednji na moči in ugledu. Kje pa se Meni obeta dobiček, kadar Me častijo ljudje kakor druge velikaše na Zemlji? Menim, da tega dobička ne bi mogel odkriti niti najostrodnejši kerub¹⁹ z najmočnejšo povečevalno napravo, ki bi zmogla povečati atom na velikost glavnega osrednjega sonca; kajti Jaz sem Bog, vsemogočen od večnosti.

12 "Ali morem Jaz postati zaradi človeškega čaščenja še kaj več? - Komajda; zato tudi nisem nikjer razglasil zakona: "Časti Boga, tvojega Gospoda, nad vse!", marveč samo: ljubi Ga nadvse! Zato tudi piše v kitici, ki je pred nami, da ne iščem časti pri ljudeh; kajti v Meni je že nekdo, ki Me resnično časti od vekomaj.

13 "Kolikšno veselje torej imam nad dejanji, ki so za "Ad maiorem Dei gloriam" - ali, kakor pri vas na svetu običajno rečete: "Vse Bogu v čast!", - zlahka razberete iz te kitice; kajti kdor Me ne časti v svoj em srcu, kakor v ljubezni izgorevajoča nevesta svojega ženina, tega čaščenje Mi je gnusno!

14 "Kaj imam od tisočkratnega "Gospod, Tebe častimo!", pri čemer so srca polna blata? - Na takšno čast vrzi odpadke ves pekel!

15 "Kajti vsi, ki Me častijo na takšen, vnanje obreden način, so tisti, ki kličejo "Gospod - Gospod!" in lahko Mi žebrajo tisoč dolgovoznih molitev in govoriijo: "Gospod, Tebe častimo in Tvojo moč slavimo!", "Gospod, prosimo Te, usliši nas!" in "Gospod, usmili se nas!" in naj tisočkrat dodajo: "Slava Bogu Očetu!", itd.

16 "Jaz pa kljub temu ne bom uslišal takšnega blebetanja in bom tem, ki govoriijo "Gospod - Gospod!" vedno povedal: - Proč od Mene, kajti še nikdar vas nisem spoznal! Na veliko ste Me častili in Me dolgovozno molili; zakaj pa niste iznašli še neko molitvovanje, v katerem bi se na živ način glasilo - ne: "Gospod, Tebe častimo!", marveč: "Dragi sveti Oče, Tebe ljubimo!"?"

17 "Seveda boste takoj pripomnili in dejali: "Čaščenje Boga je obvezno! Kajti to je plemenit sadež Božjega strahu. Kdor se ne boji Boga, ta je sposoben vseh zlih dejanj."

18 "Jaz pa povem: Čeprav je strah pred Bogom boljši, kakor pa zganjati zla dela, pa kljub temu ne bo za nikogar zrastle iz takšnega strahu pred Bogom večno življenje, *ker je plašen značaj že obsojen*.

19 "Kajti kdor ne zganja slabega samo iz strahu pred Menoj, tega čakajo težke preizkušnje; kajti v strahu pred Menoj duh človeka ni sposoben blaženosti in najprej mu bo odvzet strah in nato se bo pokazalo, kaj bo delal, ko se Me ne bo več bal.

20 "Prav tako ždijo v pravnem redu na Zemlji mnogi kaznjenci v zaporih; ko pa jih po prestani kazni izpustijo, so desetkrat hujši kot prej.

21 "Vsi peklenski duhovi živijo in obstajajo v največjem strahu pred Menoj, že če Me vidijo samo od daleč ali samo začujejo Moje ime, je to zanje nekaj najhujšega! Kateri norec pa bo ob tem trdil, da so duhovi pekla dobri zato, ker imajo v sebi tako velik strah pred Menoj?"

22 "Dal vam bom primer: Nekje na Zemlji bi živel nadvse dober človek, ki bi bil neizmerno premožen in obenem kot oseba tudi največja ljubezen, blagost in ustrežljivost, in vsak človek, ki bi prišel k njemu - katerega koli stanu, katere koli narodnosti, prijatelj ali sovražnik-, vsakogar bi sprejel z največjo ljubeznivostjo. Vprašanje: Kateri človek bi maral biti tako velik tepec, da bi se takšnega človeka bal bolj od kakega rablja?"

23 "Kateri človek pa je boljši, ljubeznivejši in blažji kot Jaz? In kljub temu se Me raje bojijo, kot pa da Me ljubijo z največjim zaupanjem!

24 "Kljub temu pa povem: Tisti, ki se Me bojijo in Me častijo, imajo, kot izgleda, dober razlog za takšno početje, kajti vejo, da je njihovo srce pusto ljubezni. Zato jo hočejo nadomestiti s strahom pred Menoj.

25 "Toda godi se jim kot tisti nevesti, ki se je izneverila svojemu prezvestemu ženinu in je postala vlačuga. Zakaj je postala to? Ker je oddala iz srca ljubezen do svojega ženina.

26 "Ko pa bo ženin prišel, mar bo gledal na nevesto, polno trepetajočega strahu, enako, kot če bi mu prišla naproti s plamenečim srcem? Mar ji ne bo dejal:

27 "Kako pa izgledaš? Takšne te še nisem videl! Zakaj trepečeš pred menoj, ki te nadvse ljubim? Resnično v takšnem stanju te ne želim poznati! Kaj sem ti kdajkoli storil, da se me bojiš? Kako je mogel strah izpodriniti tvojo nekdanjo ljubezen? Kako naj te sedaj osrečim, jaz, ki me ne ljubiš, temveč se me bojiš?! - Tako se moram umakniti iz ljubezni do tebe, da te strah pred menoj ne bo še naprej mučil v tvojem srcu!"

28 "Glejte, v tem primeru je razloženo jasno in razločno: "Ne poznam vas, ki govorite "Gospod - Gospod!" in zato nočem človeškega čaščenja kot sadeža strahu, temveč hočem zvesto otroško ljubezen!

29 "Za njo se ženite v vašem srcu in potem se vam bom mogel približati; v vašem čaščenju in strahu pa ne! Bodite v ljubezni sproščeni udejanjevalci Moje besede in ne obsojeni od strahu. V ljubezni boste našli večno življenje in Mene, vašega Očeta! Amen.

28. poglavje

¹⁹ kerub: angel v neposredni bližini Boga

“Potem se je precej njegovih učencev vrnilo in niso več hodili z Njim.”
(Janez 6, 66)

Dne 8 februarja 1844, zvečer

1 “Potem se je precej Njegovih učencev vmilo in niso več hodili z Njim.”

2 “To besedilo se v vsakem oziru na las natanko prilega k naši zadevi, kakor ponavadi rečete.

3 “Zakaj so Me zapustili številni Moji učenci in niso hoteli hoditi z Menoj, ko sem jim dal nauk o zaužitju Mojega mesa in Moje krvi? - Vzrok za ta pojav je bila najprej lenoba Mojih učencev in njej takoj za petami njihova domišljavost.

4 “V lenobi je torej vzrok, ker se niso hoteli premagati, da bi Me zatem vsaj vprašali, kako naj takšen nauk razumejo, kakor so storili Moji bratje.

5 “In ošabnost je nato sledila takole: Ker so bili učenci najprej preveč lenobni, da bi se potrudili za nekim višjim spoznanjem, bili pa so kljub temu Moji učenci, jih je vznejevoljilo, da sem jim dal takšen nauk, ki je presegel njihovo sposobnost dojemanja. Ker Me tudi oni niso razumeli, so se počutili osramočene pred ljudstvom, vendar Me niso marali vprašati vpricho ljudstva, spodbodeni s to svojo ošabnostno bodico, da se ja ne bi izdali, da Me kot Moji učenci niso bili razumeli.

6 “Kajti običajno se je dogajalo po Mojem pouku, da je ljudstvo pogosto spraševalo Moje učence, kako naj razume to ali ono. Moji učenci so jim dajali številna stranska pojasnila in njihovemu častihlepju je pogosto teknila marsikatera pohvala zaradi razumljive razlage kakega za ljudstvo nekoliko težje razumljivega nauka.

7 “Tudi takrat so spraševali mnoge izmed teh učencev, kaj je smisel tega nauka, vendar se slednji tistikrat niso mogli odrezati kot pojasnjevalci, ker sami niso bili dojeli nauka; zato so se takrat drugače izvili iz zanke. Obdolžili so Me krutega nauka, ki ga ne more nihče razumeti in ker se s tem niso mogli postaviti pred ljudmi, so se Mi posmehovali, razglasili tudi vse Moje nauke pred tem za enako nerazumljive kot tega in niso več verjeli Vame in so me zapustili.

8 “Iz tega popolnoma resničnega prikaza, zajetega iz tedanjega življenja, zmore vsak zlabka razbrati, da sta bila vzroka za ta nesrečni dogodek nič drugega kakor lenoba in za njo ošabnost Mojih učencev. Lenoba zato, ker so bili ob Meni in so si domišljali razumeti prav toliko kot Jaz - čemu pa naj bi se potem sploh trudili prodreti globlje v duha Mojega nauka? Ošabnost pa se je v njih zganila, ko sem jih nekoč preizkusil, koliko razumejo in jim nato otipljivo uprizoril, da učenec ne prekaša učitelja.

9 “In glejte, ta dva osnovna vzroka sta glavna stebra večine pokvarjenosti človeškega rodu! Kajti najprej je človek lenoba in pohajkuje cel ljubi dan naokoli. Ko pa ga nekdo vpraša: “Zakaj pa postavaš ves dan naokoli brez dela?”, bo odvmil: “Saj me ni nihče novačil!”

10 “In če Mu tedaj porečem: “Torej pojdi vsaj sedaj, navečer tja in delaj eno uro in dal ti bom, kar se spodobi!”, tedaj bo dejal: “Gospod, kako Mi moreš prizadejati tako sramoto in me poslati tja v posmeh vsem, ki so delali ves dan? Če mi že hočeš nekaj dati, mi to raje podari, da me le delavcem ne daš prepoznati kot lenuha!”

11 “Glejte, tukaj lenobnež sprva noče delati, in koncu pa se pred marljivimi dela sramuje. Čemu tako? Ker to ne godi njegovim prikriti ošabnosti! Sicer bi rad prejel enako plačilo kot marljivi, da bi s tem polaskal svoji ošabnosti, toda najprej je bil za delo preveč lenoben in takoj zatem preošaben.

12 “Gospod pa ni toliko nespameten, da bi enačil lenobo in ošabnost z marljivostjo in ju poplačal enako.

13 “Da pa je vse to popolnoma res, vam bom pokazal še z nekaj kratkimi primeri:

14 “Vzemimo dva študenta: Prvi je od samega začetka dalje marljiv in drugi lenoben. Marljivi bo na koncu požel sadove svoje pridnosti. Kakšen izgovor pa si bo na koncu skoval lenobnež in kakšno hvalnico za svojo lenobo bo privlekel na dan? Dejal bo:

15 “Marljivi je bil tepec in ni dojel, da si tlači same neumnosti v svoj pisker; jaz pa sem ugotovil pošastno smešnost učnih predmetov in že na prvi pogled spoznal takšne neumnosti za nevredne, da bi si z njimi basal mojo mnogo prevzvišeno glavo. In ker niso predavali nič drugega, mi je bilo to moje prvo spoznanje mnogo višje in boljše kot ves nesmisel, katerega naj bi se naučil!”

16 “Vidite, tukaj očitno prihaja ošabnost iz lenobe! Kdor se hoče o tem prepričati v vsakdanjosti, naj se samo pripravi na zaupen pogovor s takšnimi osebami in našel bo vse to potrjeno od točke do točke.

17 “Toda vzemimo dva glasbenika; eden se je s svojo marljivostjo zelo izuril, tako v ročnem kot v glasbo-znanstvenem pogledu, drugi pa je, kot sin lenobe, obtičal na najnižji skazni povprečnosti. Sedaj ga vprašajte, zakaj še on ni dosegel toliko, kot njegov sošolec. Odgovoril vam bo:

18 “Ker nisem bil od tega tako odvisen kot oni slabokrvni vrag; kajti jaz sem tudi brez tega bogat. Čemu naj bi se potem toliko mučil? Takšna marljivost se spodobi samo za uboge vrage; sicer pa: kaj je na dejstvu, ako kdo sam zna ali ne zaigrati neki zahteven glasbeni nesmisel? Da ga le razumeš, za kar ni potrebno mnogo; igrali pa jih bodo že takšni ubogi vrage, da si s tem prislužijo košček kruha. Poleg tega tudi izvira vsa takšna zahtevna glasba od ubogih vragev in za bogatina bi bila prava sramota, ako bi se ukvarjal s takšnimi sadeži uboštva.”

19 "Glejte, to je še en primer iz življenja in tudi iz njega zopet razberete vzrok, zakaj so Me zapustili Moji učenci. Vendar pojdimo dalje!

20 "In tako govori nekdo, ki so ga vprašali, zakaj se ne trudi bolj marljivo spoznavati čisto maziljenovsko temeljnih verskih pravil: "Teh stvari ne razumem in se tudi nisem nikoli ukvarjal z njimi in sicer zato, ker jih imam za nakladanje, v katerem ni kaj dosti resnice in drugič, ker s takimi verskimi tuhtanji postaneš na koncu kvečjemu še nor.

21 "Vidite, pri tem človeku je bila vzrok najprej lenoba. Nato iz nje izhajajoča ošabnost povzroči, da govori enako kot omenjeni učenci: "Kdo sploh more imeti takšen nauk za resničen in se po njem ravnati? Zato je bolje, podobno kot ti učenci, pustiti Gospoda na cedilu."

22 "Tako vam bo rekel tudi kak obubožan potepuh, če ga vprašate: "Kako to, da si padel v takšno revščino? Saj si imel priložnost, kot je nima zlepa kdo drug, prihraniti takole marsikateri kovancec!" In njegov zaščitni odgovor se bo glasil: "Takšno varčevanje se mi je zdelo zaradi mojega dostojanstvenega značaja preveč beraško revno in sedaj mi je v čast hoditi naokoli v pomanjkanju."

23 "Glejte, to je še en primer, ko je človek sprva lenoben in ne more iz svoje kože, da bi se spremenil vsaj toliko, da bi si nabral nekaj premoženja; ko pa mu je končno jasno, da je ostal brez vsega, tedaj postane šele prav ošaben in se s svojo razcapanostjo še hvali.

24 "Menim, da je dovolj primerov, iz katerih moremo nadvse jasno razbrati, iz kako številnih razlogov so Me učenci ob vsaki priložnosti zapuščali, kadar se je glasilo: "Od tod naprej si bo treba priboriti Nebeško kraljestvo s silo!"

25 "Enako se poda množica pohodnikov na visoko gorovje. Dokler je pot udobna, hodijo vsi prav uspešno skupaj; ko pa se pojavijo strmine visokega gorovja in se glasi: "Od tu dalje potrebujete za vzpon na goro moč in silo!", se obrnejo in samo redkim uspe vzpon na konico visokega gorovja.

26 "K istemu spada tudi to-le: Dokler išče človek Moje kraljestvo ob bralnem stojalu, gre dobro, toda ko se glasi: "Prebiranje ne zadostuje, temveč pripada krona delovanju. Meso ne koristi ničemur. Črka ubija; samo duh je tisti, ki oživlja!", pa Gospoda Njegovi učenci večinoma zapustijo, kakor kaže besedilo.

27 "Upoštevajte tole pojasnilo in v skladu z njim delujte, da ne boste vašega Gospoda zapustili, kakor tisti učenci! Amen.

29. poglavje

*"In hudiči so Ga prosili in govorili: "Pošlji nas k svinjam, da šinemo vanje!"
(Marko 5, 12)*

Dne 9. februarja 1844, zvečer

1 "In hudiči so Ga prosili in govorili: "Pošlji nas k svinjam, da šinemo vanje!"

2 "Povedal sem vam že enkrat, da v Mojih dejanjih vseskozi tičijo daleč globlje in bolj tajne skrivnosti Mojega bivanja na Zemlji. Kajti besede sem dal zato, da jih razume vsakdo; toda z Mojimi dejanji je drugače. Teh niso mogli razumeti niti Moji bratje, dokler ni prišel nadnje Sveti Duh; in ko so jih razumeli, jim je Sveti Duh tudi povedal, da ne smejo pred nikomer odkrivati globokega smisla dejanj, kajti svet ga ne more in ga ne bo razumel.

3 "In tako je tudi s to stvarjo! Če bi vam hotel v celoti prikazati njen najgloblji smisel, bi morali trikrat popisati vso površino Zemlje, da bi spisali samo uvod. Za poglobitni pomen tega dejstva pa je v enem osončju premalo prostora za vse knjige, ki bi jih bilo treba napisati. Iz tega morete z gotovostjo povzeti, kaj vse tiči za takšnim dejstvom.

4 "Ko že za eno besedo rečemo, da je kot semensko zrno, ki ga posejemo v zemljo in obrodi mnogokrat sad, kaj bi potem mogli povedati šele o nekem resničnem Božjem dejanju? Kajti razlika je med "Bog je dejal: "Bodi!" in med tem, kar nato sledi: "Postalo je."

5 "Da bi vi kljub temu premogli dobiti vsaj neko rahlo predstavo o veličini takšnega dejanja, vam bom o njem prav na kratko nekaj razkril.

6 "Zakaj je tukaj Gospod uperil na zlega duha vprašanje, kako mu je ime, ko pa je moralo biti Vsevednemu gotovo znano, da v tem obsedenem človeku ne tiči samo eden, marveč cela množica hudobnih duhov? Gospod gotovo ni vprašal zato, ker bi hotel izvedeti imena teh zlih duhov; zakaj je torej vprašal zanj?

7 "Vprašal je zato, da bi tem zlem duhovom oznanil, kdo je On; kajti iz vprašanja je lažje spoznati vrst kakega bitja, kakor iz odgovora. Kar vprašajte kaj norca in lahko se zgodi, da vam bo zabrusil odgovor nad katerim boste ostrmeli. Dajte norcu kaj vprašati in njegovo vprašanje ga bo izdalo. V duhovnem svetu pa je vprašanje edini način, s katerim se je možno razodeti in tako Gospod tukaj tudi ne sprašuje zato, da bi dobil odgovor, marveč da bi dal na takšen duhoven način zlim duhovom spoznati, kdo On je.

8 “Podobne primere poznate tudi vi in ste jih opazovali pri tako imenovanih spečih jasnovidcih²⁰. Kajti ko vprašate kako spečo jasnovidko, vprašanje v njenem žitju in bitju ne pomeni, da hočete nekaj izvedeti od nje, temveč ima vaše vprašanje nekako značaj vašega razgaljenja pred življenjem speče jasnovidke, zaradi česar si vas speča jasnovidka ogleda od znotraj, vas prebere in potem s svojo življensko dejavnostjo odpravi pomanjkljivost, katero je našla v vas.

9 “Ta zvrst je seveda samo neka stopnička med posvetnim in čisto duhovnim vprašanjem; vseeno pa vsebuje za globljega misleca že duhovni značaj.

10 “In v skladu s tem se glasi vprašanje zlem duhovom tako, kakor da bi bil On dejal: “Poglejte Me! Razgalil sem se in ta razgaljenost pokaže, da v Meni ni nič zlega!”

11 “In zli duhovi ugledajo to sveto razgaljenost in v njej takoj spoznajo Gospoda večnosti. In to, da potem rečejo: “Nas je cela velika množica!”, - ne pomeni, da so s tem naznanili svoje določeno število, marveč so na duhovni način povedali, da je njihova hudobija pred obličjem najvišje Božje čistosti navzoča v presilni količini.

12 “Gospodova čistost sama pa jih prisili k umiku. Toda hudobci ugledajo sredi Božje čistosti tudi Božje usmiljenje in se obrnejo nanj. V tem trenutku si poiščejo zatočišče v ponižnosti in zahtevajo, v skladu s svojim hudobnim značajem, da bi si smeli vzeti domovanje v svinjah; in Božje usmiljenje jim odobri, kar so si izprosili v takšni ponižnosti.

13 “Ko pa šinejo v svinje, se v njih zopet prebudi ošabnost, ki so jo bili skrili pred Gospodom, in poženejo jih v morje, v pogin, da se morejo potem oni, zli duhovi namreč, svobodno poditi po vodah, kot pošasti.

14 “Torej tako izgleda ta prizor. Kdo pa je ta obsedeni človek? - Ta obsedenec je, kar naravnost povedano, posvetni svet; v njem je ta velikanska množica zlih duhov, ki so v omenjenem človeku.

15 “Gospod pride v ta obsedeni svet v Svoji besedi. Svet bi se rad iznebil svoje skrite nadloge in Gospod osvobodi svet. Toda zla življenska dejavnost tega sveta je v svojem prostem stanju hujša kot v svojem vezanem stanju.

16 “Ko je vezan, toži nad pritiskom in nadlego; če ga sprostim, šine njegova dejavnost v svinje, jih požene v morje pogube in tisti nekoliko boljši posvetni ljudje težijo povrh vsega še k temu, da Me odstranijo iz svoje bližine, ker jim ne ustrezam za njihovo posvetno poslovno podjetnost. Kajti takšni obsedenci²¹ so toliko kot nosilci posvetništva ali še bolj določeno: oni so pravi poslovno - podjetniški vitezi.

17 “Zli duhovi, ki šinejo v svinje, so pa priliznjenci, sladokusci, pohotneži, goljufi in vsi mogoči spletkarji in neslani šaljivci. Ako želite videti v svetu te svinje vseh barv, ki se mečejo v morje, potem pojdite v posebno velika glavna mesta; tam jih boste srečali v velikih čredah, ki so žive popolnoma podobne tistim iz blagovestja. Njih je cela velikanska množica in vse so obsedene s kar najbolj pokvarjenimi zlimi duhovi in ti jih prav tako ženejo v morje neizogibne pogube.

18 “Glejte, to je za vas koristen smisel tega blagovestnega Gospodovega dejanja. Da pa se razprostira za njim v neskončno daljavo še mnogo bolj notranji pomen, vam ni treba ponovno namigniti, kajti vi ga, prvič, ne bi nikoli dojeli, in drugič, ne bi vam prinesel nobene koristi, temveč bi vam samo škodil. 19 “Zato se zadovoljite s tem, kajti neskončnost je prevelika, število bitij v njej brez števila in njihova poklicanost za vas mnogokratno nepojmljiva. Zato vam je tudi nemogoče dojeti, kako obsedenec predstavlja celotno utvarjeno stvarstvo in kako njegovo prebivalstvo predstavlja stare ujetnike! - Ta obsedenec počiva v grobovih in je silno nevaren; pogledajte samo na nepreštevno veliko število grobov v neskončnosti!

20 “Toda, bodi dovolj! Za vas na tem svetu še ni prišel čas, da bi dojeli takšne stvari v vsej njihovi globini. Zato upoštevajte prvo; tako vam bo koristilo! Amen.”

30. poglavje

“In Jaz vam pošiljam obljubo Mojega Očeta. Toda ostanite v mestu, dokler vas ne obide moč iz višav!” (Luka 24, 49)

Dne 12. februarja 1844, zvečer

1 “In Jaz vam pošiljam obljubo Mojega očeta. Toda ostanite v mestu, dokler vas ne obide moč iz višav!”

2 “Pomen črk te kitice jasno kaže, kaj nosi v svoji notranjosti in je v tem pogledu podobna prijaznemu človeku, ki gre svojim prijateljem naproti, pri čemer nosi svoje srce tako rekoč na dlani, zato vsakdo zlahka spozna, kaj namerava ta prijazen človek.

3 “In, kot rečeno, enako je s tem besedilom. Kajti ob Sinovem vnebovzetju, pride izobilna Očetova obljuba k tistim, ki jo pričakujejo v resničnem upanju iz ljubezni.

4 “Zakaj pa pomeni Sinovo vnebovzetje, da bo s tem poslana Očetova obljuba čakajočim in pričam? - Znano vam je, kaj je razumeti s “Sinom”, namreč Očetovo modrost. “Sinu” torej ustreza vse, kar v človeku pripada modrosti. Takšna pripadnost so razum, pamet, najrazličnejše vede in spoznanja vseh vrst.

²⁰ s tujko: somnambuli, somnambula

²¹ torej Gadarani, glej Svete zapise

5 "Ta pripadnost modrosti pa mora preživeti v vsakem človeku obenem tudi tisto ponižanje, ki je enako križanju in jo je potrebno, kakor da bi bila usmrčena, položiti v srcu v neki nov grob, odkoder sledi vstajenje in se nato s tem, ko se Očetu popolnoma preda in žrtvuje, poda v višave, da postane eno z Očetom.

6 "Ko se to zgodi, potem šele se razodene v človeškem življenju Očetova obljuba, ki je večno življenje. To je dejanje ponovnega rojstva.

7 "Vendar se potopitev v duha moči ne zgodi istočasno s tem dejanjem, kakor naj tudi nihče ne krsti otroka takoj po rojstvu, temveč šele nekaj dni za tem, - kakor je bila pri Judih navada najbolj rano šele na osmi, običajno pa na deseti ali dvanajsti dan. Včasih je sledila potopitev z obrezovanjem tudi mnogo kasneje; in zato je bilo rečeno blagovestnikom in učencem, naj po Mojem zveličanju ostanejo nekaj časa skupaj v mestu, vse dokler jih ne bo obšla moč iz višav.

8 "To stanje naj tudi spoštuje vsak človek in naj ne tvega hoditi ven prej, dokler ne sprejme potopitve v Duha! Kajti brez nje je preroben človek podoben slabotnemu otroku, ki je sicer v vsakem pogledu čist kot angel, ima pa pomanjkljivost v delujoči sili in primanjkuje mu za to potrebnega prostega razumevanja.

9 "Znano vam je, da se je deseti dan po Vnebovzetju spustila moč iz višav na blagovestnike in učence. Kaj torej to pomeni? To pomeni in izpričuje kako je sproščeno življenje duha popolnoma podjarmilo Mojzesovo postavo desetih. Torej se mora duh vendar najprej osvoboditi vseh spon in vezi, preden si more odeti oblačilo Božje moči iz višav.

10 "Ko pa ga ta obide, postane popolnoma novo bitje iz duha ljubezni in z vso silo iz nje in šele potem zmore delovati s polno močjo Božje ljubezni in usmiljenja. Kajti šele s tako potopitvijo iz višav Svetega Duha postane človek prost vseh vezi smrti, postane eno z Maziljenim in potem more povedati: "Sedaj ne živim več jaz, temveč Maziljenec v meni! *Nič več nisem jaz moj jaz, temveč sam Maziljenec je v meni!*"

11 "Zato tudi mora iti poprej po poti človekovega Sina - kakor je pokazano že spredaj - vse, kar v človeku ustreza Sinu in za vsakogar velja neizogibno: "Vzemi svoj križ in Mi sledi, drugače ne boš prišel do vstajenja in do vnebohoda k Očetu!"

12 "In tukaj se prilega k naši zadevi na las natanko, namreč, da nihče ne more priti do ponovnega rojstva in do potopitve v Svetega Duha z vsestranskim izobraževanjem svojega razuma s pomočjo dobro vseučiliških profesorjev, temveč izključno s ponižnostjo in veliko ljubeznijo svojega srca.

13 "Vse, kar ima človek v sebi posvetnega, mora svetu vmiti do poslednjega beliča, torej tudi znanja v glavi, ki so ga napuhnili, drugače bo izgledalo pošastno borno s ponovnim rojstvom njegovega duha in s potopitvijo v moč.

14 "Nikar ne verjemite, da gre nekdo že s tem, ko razdeli vse svoje premoženje med reveže, kar takoj v Nebeško kraljestvo. Toda pri sebi misli in govori: "Gospod! Kakor sem bil jaz usmiljen, tako bodi tudi Ti usmiljen z menoj!" Kdor tako govori, temu manjka še veliko do Božjega kraljestva, kajti tukaj on in Maziljeni še nista eno, temveč očitno dvoje, pri čemer eden nekako predpisuje drugemu upravičenostne pogoje.

15 "Najrevnejši od vseh ljudi sem vedno Jaz, ali, razločneje povedano: Najbornejše in - revnejše pri vsakem človeku je pravzaprav življenska moč njegovega srca. To je potrebno najprej obdarovati v vsem izobilju, ako naj bi dobil kak drugi dar vrednost navzven ali: vaše srce mora popolnoma oživeti iz ljubezni do Mene. *Jaz sam moram postati vsa vaša ljubezen*; šele potem zmorete delovati iz te ljubezni resnično zasluženost za večno življenje in to zato, ker vse zasluženost pripada samo Meni. Vi pa ostajate samo čisti porabniki Moje ljubezni, milosti in usmiljenja.

16 "Kajti brž, ko nekdo še vedno govori: "Storil sem in dal sem!", je še zelo oddaljen od onega, ki pove: "O Gospod, moj Bog in Oče! V vsem sem nič, kakor so tudi vsi ljudje pred Teboj popolnoma nič, ampak si samo Ti vse v vsem!", potem je blizu Mojemu kraljestvu in Moje kraljestvo se mu je približalo.

17 "Prav tako upoštevajte tudi vi vse, kar sem vam tukaj povedal in prišli boste do vnebohoda in do kopeli v moči Mojega duha; kajti v tem trenutku vam je poslana Očetova obljuba. Amen."

31. poglavje

*"In (Zahej) je stekel naprej ter splezal na murvo, da bi Ga videl; kajti prišel naj bi prav tod mimo."
(Luka 19, 4)*

Dne 14. februarja 1844, zvečer

1 "In (Zahej) je stekel naprej ter splezal na murvo, da bi Ga videl; kajti prišel naj bi prav tod mimo.

2 "Sicer vsebuje tudi ta kitica samo podatek o nekem dogodku in vi bi si na podlagi nekega prejšnjega pouka mogli misliti, da je tudi v njem skrit neki globok smisel, ki ga v celoti ne bi zmogli dojeti v večnosti; vendar tukaj nimamo tega primera in to zato, ker ga ni storil Gospod, ampak samo neki človek. Ne glede na to pa ima ta na videz nepomemben prizor neko notranjo, duhovno vsebino in blagovestje govori o njem zato, ker vsebuje kar dobro uporaben nauk za vsakogar.

3 "Na tem mestu bi seveda, takole marsikateri posveten modrijan dejal: "Kaj pa se more skrivati za to najbolj navadno, vsakdanjo zgodbo? Kaj pa je vedel Zahej drugega o Maziljencu, kakor to, kar mi dandanes vemo v skrajnem primeru o nekem vseznalcu?"

4 “Kadar pa v nekem kraju ljudje izvejo vnaprej, da bo potoval sko-zenj takšen, po vsem svetu slaven spretnež tisočerihi znanj, gredo vsi ven na ulice in ceste in pričakujejo z velikim hrepenenjem prihod tega čudežnika. Če k sreči ob cesti rastejo drevesa, na katera je enostavno splezati, jih bodo gotovo zasedli dečki in z njimi vred tudi zelo radovedni ljudje.

5 “Kakšen smisel more torej tičati za takšnim dogodkom? Gotovo noben drug, kakor tisti, katerega morete zgrabiti celo z rokama, namreč, da je hotelo videti vseznalca več radovednih zijal.

6 “Pouk, ki iz tega sledi, bi se utegnil glasiti kvečjemu takole: “Čujte, vi pobiči in radovedneži in tudi vi, ki ste majhne rasti in ne zmorete gledati preko veliko nebodijihtraba! Pri takšnih priložnostih se pravočasno potrudite zasesti drevesa, da boste zmogli do sitega napasti vaša zijala ne oziraje se na to, da bo z upoštevanjem tega pouka poškodovano kar marsikatero drevo!”

7 “In s tem bi imeli razlago, kakršno ponuja posvetnost. Na tem mestu sem jo dal vnaprej, da bi olajšal svetu posmehovanje pri kasnejšem ocenjevanju Moje, zanj nerazumljive razlage.

8 “Mi pa sedaj poglejmo, katera popolnoma drugačna smisel in nauk tičita za tem enostavnim besedilom. Zato pričenjamo to razlago kolikor mogoče nenavadno, pri tem bomo najprej obravnavali uporabni del, a znanostni del boste zatem razumeli nekako sami po sebi.

9 “In tako vam povem: Ves svet je poln Zahejev in tudi vi sami niste to nič manj. Posnemajte, kar je storil in Jaz vam bom potem povedal in storil, kar sem bil povedal in za tem storil temu Zaheju. Pot, po kateri običajno potujem z Mojimi, vam je znana; vi ste enako kot Zahej grešni mitničarji sveta.

10 “Kaj pa je storil Zahej, da bi Me ugledal ob poti? Bil je majhne rasti; stekel je naprej in splezal na neko murvo. To pomeni toliko, kolikor: Grešen človek je spoznal svojo ničvrednost pred Menoj in je tako postal poln ponižnosti in je bil enak, oziroma, je enak mitničarju v templju, ki si ni drznil dvigniti svoje gave.

11 “Toda *ponižnost je glavna hrana ljubezni*. Z njo postaja ljubezen do Njega, pred komer čuti svojo veliko ničnost, mogočnejša in silnejša. In kolikor bolj nevredna se občuti, toliko bolj jo vleče k Njemu, *ker njeno spoštovanje raste v enaki meri kolikor pada občutek lastne vrednosti* Takšna ljubezen misli samo Nanj, ki ga spoštuje kot svoj največji blagor.

12 “V ukvarjanju z za ljubezen najbolj spoštovanja vredno osebo je luč, ki vedno bolj sveti, v kateri človek misli in tuhta in išče in gleda, kako bi si mogel približati to najbolj vzvišeno torišče svojega opazovanja. In takšno tuhtanje in premlevanje in iskanje in raziskovanje je enako Zahejevemu hitenju naprej.

13 “Na pravi poti je; toda on ve tudi, da poseblja Gospod samo skrajno notranjost vseh reči in ga zato obdaja velika gneča. Zaradi tega ga vseeno ne bo ugledal na tej, sicer pravi poti. Toda poželenje, videti Gospoda je močnejše kot ta ugovor in močnejše kot ovirajoče prerivanje, ki izziva v človeku vse moči, da bi se dvignil in dosegel takšno višino, iz katere bo moč preko gneče sredi prerivanja ugledati Gospoda.

14 “Izbere si drevo in spleza nanj; murva je enaka drevesu spoznanja, v njenih listih se skriva dragocena tvar za kraljevska oblačila. Torej želi človek s pomočjo višjega spoznanja in verovanja ugledati Gospoda; zato hiti naprej in se vzhane na prisposodno drevo spoznanja, ki rodi sicer sladke sadeže; kljub temu se ne more nihče nasititi z njimi. Navidez te sicer nasiti; toda po takšnem varljivem nasitenju se običajno oglasi še večja lakota, kakor pred tem.

15 “Prav tako se po poti razumskega raziskovanja dogaja tudi z najvišjimi spoznanji. Takšna spoznanja v začetku navidez presenetljivo nasitijo duha; toda že kmalu zatem spregovori njegov poželjiv želodec: “Teh nekaj sladkih kobulic me je uspavalo, ne pa nasitilo; imel sem kratkotrajen občutek sitosti; v resnici pa sem bil prazen!”

16 “Glejte, zdaj je podoba, kaj predstavlja murvo, jasna. Nanjo je Zahej seveda splezal z najboljšim namenom in bilo bi koristno za vse takšne posvetno učene mitničarje, ako bi z Zahejevim namenom splezali na drevo spoznanja ob poti, po kateri hodi Gospod.

17 “Žal po Zahejevem vzoru skrajno redko splezajo na drevo spoznanja. Sicer takole marsikateri Zahej spleza na drevo spoznanja z nekim boljšim namenom, toda običajno na takšno, ki ne stoji ob Gospodovi poti.

18 “Do sem je bilo vse jasno, sedaj se pa vprašajmo: Bo za večno življenje zadostovalo posnemati Zaheja z njegovim najboljšim namenom?

19 “Odgovor na to vprašanje daje tisto mesto v blagovestju, kjer pove Gospod Zaheju, ki Ga opazuje z drevesa: “Splezaj dol, kajti še danes moram obedovati v tvoji hiši!”

20 “To pove toliko kot: “Zahej! Znebi se tvojih visokih ugibanj o Meni in splezaj dol v izbico tvoje ljubezni do Mene; in v tvoji hiši je hrane Zame, vstopil bom in jedel v tvoji hiši!”

21 “In še razločneje povedano pomeni to toliko kot: “Zahej! Spusti se v tvojo prvotno ponižnost in ljubezen; tedaj bom vstopil k tebi in se osvežil s sadežem tvojega srca!”

22 “Glejte, to je priročno-znanostno v tem besedilu in ta pouk je čisto kratek: “Ozrite se na vašega brata Zaheja in sledite njegovemu primeru in tako bo tudi vam pripadlo, kar je pripadlo Zaheju!”

23 Menim, da bi bilo vsako nadaljno znanstveno razglabljanje popolnoma odveč, kajti že brez tega je v povedanem kar največja jasnost. Kdor bo bral in se ravnal po povedanem, bo neomajno našel Zahejev delež in Jaz mu bom povedal, kar sem povedal Zaheju.

24 “Le-to upoštevajte vi vsi kar najzvesteje! Amen.”

“Ko je Jezus zagledal svojo mater in videl stati poleg nje učenca, katerega je imel rad, je dejal svoji materi: “Ženska glej tvoj sin!” Po tem je dejal učencu: “Glej tvoja mati!” In od tega trenutka dalje je vzel učenec k sebi.” (Janez 19, 26 - 27)

Dne 16. februarja 1844, zvečer

- 1 “Ko je Jezus zagledal svojo mater in videl stati poleg nje učenca, katerega je imel rad, je dejal svoji materi: “Ženska glej, tvoj sin!” Po tem je dejal učencu: “Glej, tvoja mati!” In od tega trenutka dalje jo vzel učenec k sebi.”
- 2 “Tudi pri vas na svetu je navada, da nekdo, ki ima pred očmi smrt svojega telesa, izrazi kakršno koli že poslednjo voljo o ureditvi svoje zapuščine, kar poznate pod imenom “oporoka”. Torej je bilo tudi pri Meni nujno potrebno, urediti Mojo zapuščino z oporoko. Marija, ki je rodila Moje telo, je bila takšna zapuščina in je torej potrebovala najnujnejšo preskrbo za svoje preostale dneve življenja na Zemlji.
- 3 “Tu in tam bo nemara marsikdo vprašal: “Mar ji ni Jožef prav nič zapustil? Imel je otroke, lastne in tudi tuje, ki jih je vzgajal do zrelosti; mar ti niso mogli skrbeti tudi za Marijo?”
- 4 “Na to morem odvrniti: “Prvič, Jožef ni nikdar imel v lasti nekega popolnoma svojega premoženja in zato ga tudi ni mogel zapustiti. Drugič, njegovi otroci, tako lastni je kakor posvojeni, so bili sami zelo revni in so Mi v glavnem sledili; in med njimi je bil tudi Janez sam, ki se je pogosto zadrževal v Jožefovi hiši in je bil tudi rejenc te hiše. Kajti njegov oče je bil še revnejši kot sam Jožef in mu je zato dal svojega sina, da bi se naučil Jožefove obrti. In tako se jo je tudi izučil in postal prav spreten tesar in mizar, ki se je hkrati spoznal tudi na strugarstvo. Poleg tega je imel Marijo, kakor Mene in vso Jožefovo hišo, neznansko rad in Marije nisem mogel zapustiti boljšim in zvestejšim rokam, kakor so bile ravno tega Zebedejevega sina.
- 5 “Glejte, takšna je čisto naravna oporoka in takšen je potem tudi čisto naravi primeren smisel črk teh Mojih besed s križa.
- 6 “Ker pa teh besed ni govoril samo človek Jezus, temveč Božji Sin ali večna Očetova modrost, se skriva za njimi seveda neki globlji, najvišji božji duhovno-nebeški smisel, ki ga vi ne boste mogli dojeti v njegovi polni globini, niti ne boste mogli dojeti kakega razloga za dejanja Božjega človeka.
- 7 “O tem vam morem dati le namige iz področja modrosti. Vendar ne tuhtajte preveč o njih; saj veste, da modrostnih zadev nikoli ni možno dojeti na enak način, kakor dojemate zadeve, ki izhajajo iz čiste ljubezni; to vam kaže že narava sama.
- 8 “V njej že morete ugledati svetleče kakor tudi bleščeče stvari, jih prelagati sem ter tja in jih opazovati z vseh strani; mar bi mogli enako postopati tudi s prostimi žarki luči, ki sevajo iz svetlobnih teles?
- 9 “Ti žarki nosijo s seboj nepopačene podobe nešteti stvari, o čemer vam dajejo zadosten dokaz pravkar odkrite fotografije. Sami se vprašajte, če bi vi zmogli odkriti z vašimi čutili, z vsem napenjanjem, takšne slike v prostih žarkih? Prav gotovo boste morali odgovoriti z “ne”.
- 10 “Zato tudi velja prejšnji namig, da si ne belite preveč glave z drznimi mislimi o tem, kar je postavila modrost v obstoj; kajti s tem boste dosegli še manj kakor pri vsestranskem opazovanju likov v prostih svetlobnih žarkih.
- 11 “Sicer morete izdelati svetlobne priprave, s katerimi prisilite prosti žarek razkriti podobo, ki jo nosi v sebi, toda ali imate tudi kakšno svetlobno pripravo, ki vam more odtisniti podobe, ki so v žarkih iz praluči v njihovi globini?
- 12 “Ja, v sebi imate takšno duhovno-svetlobno pripravo, toda ta prične delovati šele potem, ko se do popolnosti znebite luči sveta. *Svet mora najprej popolnoma mrkniti, šele potem bo duhovna luč predala vašemu duhu v lepo vidni obliki podobe, ki jih nosi v sebi.* Vaše lastne sanje vam dajejo za to veljaven dokaz in obrazi zamaknjencev oziroma uspavanih jasnovidecev, povedano z izrazom, ki ga vi uporabljate, vam dajejo še trajnejši in jasnejši dokaz.
- 13 “To uvodno spominjanje je bilo nujno in sedaj se moremo vrniti k namigom o teh besedah s križa.
- 14 “Ženska glej, tvoj sin!” in: “Sin glej, tvoja mati!” pomenita v poglobljenem smislu toliko kot: “Ti, svet, poglej Sina človekovega in ti, Sin človekov, poglej svet in ga ne sodi, temveč mu izkaži ljubezen!”
- 15 “Še globlje izraženo: “Ti Božja modrost, skloni se tja k Tvoji večni praosnovi in Ti, večna praosnova, poglej in sprejmi Tvojega izsevajočega Sina, da postaneta eno!”
- 16 “Dalje: Ti, ki si nekoč nosila Presveto, glej smrt Tvojega dela. In ti, ubiti, ko boš ponovno vstal od mrtvih, pomni Njo, ki je nekoč nosila to, kar je Presveto, namreč luč večne ljubezni!”
- 17 “Vidite, v teh kratkih namigih je neskončna globina, ki je neko ustvarjeno bitje ne bo nikdar dojelo v celoti, ker je vsebina te globine sama po sebi že neskončna in se povrh vsega še v vsakem trenutku neskončnokrat pomnožuje.
- 18 “Toliko pa sem vam povedal o tem zato, da bi iz tega razvideli, da je bil Ta, ki je to govoril s križa, več kot samo povprečen izraelski zločinec pred rimskimi rablji, kakor so številni menili zato, ker je bil obtožen kot ljudski prekucnik in upomik proti Rimu.
- 19 “To je torej globlji duhovni pomen. Za vašo uporabo pa ostanite pri naravni oporoki! Kajti tudi vi ste Moji učenci in ubogi sveta so Moja mati. In tako povem tudi tej materi: “Glej, tvoji sinovi!” In vam povem: “Glejte, vaša mati!”
- 20 “Resnično, ako boste storili enako kot Janez, boste tudi dobili njegovo večno plačilo! Amen.”

33. poglavje

*“Glej pride ura in je že tu, ko se boste razkropili vsak na svoj konec in Me pustili samega! Vendar nisem sam, kajti Očeje z Menoj”
(Janez 16, 32)*

Dne 19. februarja 1844, zvečer

1 “Glej, pride ura in je že tu, ko se boste razkropili vsak na svoj konec in Me pustili samega! Vendar nisem sam, kajti Očeje z Menoj.”

2 “To besedilo pove, kar imate sedaj popolnoma razločno pred vašimi očmi in je bilo na razpolago že po Mojem vnebovzetju. Zato je potem to besedilo eno izmed najlažjih, ker se da njegov smisel v celoti zgrabiti z rokama in nogama hkrati.

3 “Samo pripomnil bi na tem mestu, kakšna je razlika med tem, ako se včasih glasi: “Prišel bo čas...”, drugič pa: “Prišla bo ura...”. S “časom” razumemo neki premakljiv rok, ki bo prišel skupaj z nekim nedoločenim “ko”. Z “uro” pa razumemo neki takoj nastopajoč, s povedjo določen rok.

4 “Včasih se utegne zgoditi, da boste pri tem besedilu našli “čas” namesto “ura”. To je pa napaka; kajti glasiti se mora: “Prišla bo ura...” - in to zato, ker napoved nastopi takoj po tej preroški izjavi.

5 “Kaj je razumeti s to razkropitvijo? Morda osebni razhod Mojih učencev in blagovestnikov in sicer vsakega na drug kraj? Oh ne! Njihova odreditev, h kateri sem jih pozval, je bila oditi tja v vse dežele in pridigati blagovest vsem bitjem.

6 “Mar ne bi bilo nesmiselno z Moje strani, ako bi jim hotel narediti iz njihovega poziva neko zlo prerokbo? Kajti z njo bi se morali poklicani raznašalci Moje besede neprenehoma tiščati skupaj, na enem kupu, zato da ne bi naredili nobene škode, kakor se dogaja v vašem času marsikateremu verskemu redu, ki daje s svojo skupino človeštvu prav toliko malo plodnega, kakor neki kup utrinskega kamenja na dnu morja, ki dajo tistemu, ki jih vidi zdrveti v morje, pričakovati veličastne in strašne posledice. Ko pa so se pogreznili na mirno dno morja, obležijo tam brez učinka in služijo kvečjemu nekolikim požrešnim polipom za podlago.

7 “V tej napovedi torej ni niti najmanjše sledi o neki osebni in s krajevni razkropitvi, o čemer priča že tudi besedilo samo, kjer se glasi: “Čeprav Me boste zapustili, Jaz kljub temu ne bom sam; kajti Oče je v Meni.”

8 “Presodite sedaj sami: Me sploh more kdo zapustiti kot osebo in v prostoru? Kam pa naj bi šel, da bi Mi bil dlje ali bližje? Ali bo dlje od Mene, če je v Južni Ameriki ali v Severni Aziji? Menim, da je to Zame, ki sem vsepovsod prisoten, vendar čisto zanesljivo precej vseeno. Torej kot že rečeno, tukaj ni govora o neki osebni in prostorski razkropitvi.

9 “Kakšna razkropitev je potem tukaj mišljena? Ozrite se po verskih ločinah, ki trenutno obstajajo pred vašimi očmi in so bile v komaj opaznih sledeh prisotne med blagovestniki že v času Mojega življenja, - in iz tega vzroka sem tudi dal to napoved. In ako gledate na besedne dvoboje med Mojima prvima blagovestnikoma, vam mora postati toliko jasneje in z rokama in nogama boste mogli dojeti, kakor že rečeno, kakšno razkropitev sem tukaj napovedoval Mojim blagovestnikom in učencem.

10 “Po Mojem vnebovzetju je minilo le nekaj stoletij in razkropitev je bila že tako velika, da ni nihče več vedel, kdo je kuhar in kdo je natarak. Potrebno je bilo sklicevati veličastne cerkvene zборе, po cerkvenem zboru pa je ostalo tako, kot pred njim, se pravi razkropljeno.

11 “Kako je s tem danes, vam gotovo ni treba pokazati; kajti kamor koli se že ozrete, vsepovsod vidite razkropitev.

12 “Glasi se: “Vsak na svoj konec.” To pove toliko kot: “Vsaka verska ločina se ima za najboljšo in najpristnejšo.” Sem mar zato sam? Oh ne! Oče, prva ljubezen, je vendar v Meni.

13 “*Moje spoznam po ljubezni in ne po verski ločini!* Kdor Me ljubi in se drži Moje besede, ta ima v sebi Očetovo ljubezen, kakor imam Jaz očeta v Meni, in On je eno z Menoj, ker sem Jaz eno z Očetom! Zato nisem sam; kajti kakor je oče v Meni, tako sem Jaz v vsakomer in vsak, ki Me ljubi in Mi sledi, je tako tudi v Meni.

14 “Tukaj med verskimi ločinami ni razlike in preklet naj bo tisti, ki daje predvsem iz posvetnih razlogov prednost eni ločini pred drugo! Kajti v nobeni ločini ni resnice in življenja, vse je naravnano na prisilno verovanje in na verovanje na osnovi pregovarjanja, kar pa ni niti za las boljše. Vprašanje: Kaj se zgodi z nevezanim človekom?

15 “Sem Jaz že kdaj silil koga verovati? Vsakomur sem prepustil svobodno odločitev. Komur ne zadostujejo Moja dela in njegovo lastno notranje prepričanje, tega ne silim z nobenim drugim sredstvom; kajti Mojega nauka nisem dal za verovanje, marveč samo za delovanje.

16 “Nisem dejal: “Kdor Mi bo verjel, bodo iz njegovih ledij tekli tokovi žive vode!”, marveč sem povedal: “Kdor bo deloval po Moji besedi, ta bo izvedel, ali je Moj nauk od Boga ali od ljudi!”

17 "Kaj bi pa koristil poziv k verovanju? Toliko sem že moral vedeti vnaprej, da ena in ista luč tako različno osvetli predmete, na katere pade, kakor so različni predmeti sami.

18 "Prav tako je z lučjo verovanja! Odvisno na kako pobarvano človeško srce pade, tako ga mora tudi osvetliti. Toda, zahtevati, naj bi se ena in ista luč od src, ki so v tisočeri barvah, odbijala samo kot popolnoma bela, je zato prav gotovo največja norost.

19 "Učinek luči vendar mora biti različen; toda učinek ljubezni ostane enak, kakor ga ima toplota sama po sebi; rdečo barvo ogreje na enak način kot modro in vse more razžariti in barva resničnega ljubezenskega žara je večno ena in ista in žareče zlato se ne razlikuje od razžarjenega kosa železa.

20 "Glejte, takšen je pomen tega besedila! Zato se ne razkropite, temveč ostanite v ljubezni in potem boste živeli ! Amen."

34. poglavje

"Kdor veruje Vame, bodo iz njegovega telesa, kakor pravijo Sveti zapisi tekli tokovi žive vode."

(Janez 7, 38)

Dne 21. februarja 1844, zvečer

1 "Kdor veruje Vame, bodo iz njegovega telesa, kakor pravijo Sveti zapisi, tekli tokovi žive vode."

2 "To besedilo je dano kakor mišnica in je prirejeno kakor jama, kamor lovijo leve, panterje in tigre; je tudi kot ogelnik, ob katerega se ponoči številni spotaknejo in se grdo razbijejo. In Jaz povem: Kdor bo udaril obenj in padel, se bo moral zelo truditi, preden se bo znova pobral.

3 "Zakaj vse to? Tu in tam sem zapovedal verovanje in vsepovsod sem pridigal ljubezen v dejanju in v besedi. Povedal sem: "Ako bi imeli vero, bi mogli premikati gore!"

4 "Tudi to sem povedal, kar podaja današnje besedilo in kljub temu ponavljam: Tega, kar podaja besedilo, nisem rekel, kajti povedal sem: "Bodite udejanjevalci in ne goli poslušalci Moje besede!"

5 "Prav tako sem povedal, da tisti, ki Meni pravijo "Gospod, Gospod!", ki torej verujejo v Božjega Sina, ne bodo prišli v Nebeško kraljestvo, temveč samo tisti, ki uresničujejo voljo Mojega Očeta!

6 "Tako sem tudi dejal: "Kdor živi po Moji besedi, ta je tisti, ki Me ljubi; k tistemu pa, ki Me ljubi, bom prišel v vsem obilju in se mu bom sam razodel!"

7 "Tako sem tudi povedal: "Samo eno zapoved vam dajem: Ljubite se med seboj prav tako, kot vas ljubim Jaz! Po tem bodo spoznali, da ste resnično Moji učenci."

8 "Sedaj vprašam: "Kaj naj torej človek stori? Naj se zadovolji po eni strani samo z vero, ki je sama zase priporočena ali naj se oprime samo ljubezni in ne veruje ničesar, razen kar mu daje ljubezen do Mene, ki se jo je polastil z dejavnostjo v skladu z Mojo besedo?"

9 "Kajti sam sem ja navedel dejavnost ljubezni kot edino merilo razlikovanja, po katerem se spozna, ali je Moj nauk človeški ali Božji, saj sem povedal: "Kdor bo *deloval* po Moji besedi, ta bo spoznal, ali je Moja veda človeškega ali Božjega izvora!"

10 "Zakaj pa se po tem tukaj glasi: "Kdor *veruje* Vame, bodo iz njegovega telesa ali ledij tekli tokovi žive vode!?" Živa voda tudi označuje živo modrost iz Nebes, ki mora vendar veljati kot zanesljivo merilo razlikovanja glede božanskosti Moje besede!

11 "In tako imamo pred seboj dva vzroka za preizkus, kjer najde prvi vedno svojega nasprotnika v drugem. Kajti z govorjenjem "Gospod, Gospod!" - se pojmuje tudi popolno verovanje v Sina človekovega; toda ob tem se glasi, da ta vera ne more pridobiti nebeškega kraljestva, - in v besedilu, zapisanem pred nami, se obljublja tokovi žive vode.

12 "Vprašanje sedaj je: Sem bil mar dvoličen učitelj? Ali pa sem bil nekdo, ki ob vsaki priložnosti obrača plašč po vetru in sem ob priložnosti neki verujoči družbi pridigal le o izključni vrednosti verovanja in v neki družbi udejanjevalcev o izključni vrednosti delovanja? Tako kot je, sem moral biti sam s seboj v kričečem nasprotju.

13 "Farizeji so železno verjeli v Mojzesova pravila in to iz času primernih in nekoč prej tudi iz duhovnih razlogov in vseeno sem jih vse po vrsti pogosto zelo občutljivo napadal zaradi njihove nevere.

14 "Zakaj se ob tem nisem zadovoljil z njihovim prvim verovanjem in zakaj sem jih napadal, da nočejo verovati Vame in jih imenoval "storilce zla", ker so živeli v smislu črkovja, skladno z zakonom in se niso marali zmeniti za Moj nauk?

15 "Čemu nisem sprejel opravičila nekega farizeja, ki je vedno izpolnjeval zakon in je kljub temu moral oditi iz templja neopravičen, mitničar pa, obtežen z grehi, je smel oditi opravičen?"

16 "Zakaj torej sploh nisem cenil Mojzesovih pravil in nisem spoštoval sobote? Čemu sem s tem sam jezil farizeje, ko sem vendar učil: "Gorje tistemu, ki jezi svojega bližnjega!?"

17 “Ja, sam sem dal celo nauk, v skladu s katerim naj si človek odstrani ud, ki ga jezi in naj gre raje pohabljen v Nebeško kraljestvo, kot pa s celim telesom v Pekel. Povejte: Kako je torej s to zadevo? Cel kup nasprotij leži pred vami; kako boste uskladili vsa ta nasprotja?”

18 “Povem vam: Sami, z lastno močjo, pač ne boste nikdar našli izhoda iz tega blodnjaka; zato bom Jaz na tem mestu, enako kot makedonski junak²², razrešil ta vozle z lahkim udarcem. In tako torej poslušajte:

19 “Med tem, kar sem samo *povedal* in tem, kar sem *priporočil*, je razlika. Tudi je razlika med reči in povedati: reči je kakor neko *zanikovanje* in drugo je kakor neko *pritrjevanje*. Zanikovanje je kot *naravno* zanikovanje, - neko pritrjevanje je enako kot *duhovno* pritrjevanje. V naravnem ni zapovedi, toda v duhovnem je zapoved.

20 “Zato, kadar se glasi: “Ne rečem”, pomeni to toliko kot: “Nisem zapovedal”; in kadar se glasi: “Povedal sem”; pomeni to toliko kot: “Zapovedal sem.”

21 “Kadar pa sem govoril o verovanju, sem z njim razumel vedno živo, torej verovanje združeno z ljubeznijo; toda vedno sem zavračal le verovanje samo zase.

22 “Zato sem vam dejal malo prej: Ne rečem: “Kdor veruje v Človekovega Sina, bodo iz njegovih ledij tekli tokovi žive vode!” To je toliko kot: “Nihče ne bo prišel k luči le z verovanjem, temveč samo z dejanjem v skladu z Mojo besedo!”

23 “Kakor pa sem tukaj povedal: “Kdor veruje Vame, bodo iz njegovega telesa tekli tokovi žive vode!”, potem sem povedal toliko kot: “Kdor ima *živo*, torej z ljubeznijo združeno vero, ta bo posvečen v nebeško modrost; in ako ste sposobni samo malo misliti, boste zlahka dojeli, da so s tem obljubljeni samo Nebesa najnižje stopnje.

24 “Zgolj za verovanje pa sploh ni obljubljena nobena stopnja Nebes, to vas uči vaša lastna izkušnja. Kajti tudi vi ste verovali od otroštva vame; toda sami se vprašajte, koliko kapljic kakršne koli žive vode je zato pricurjalo iz vaših teles. Ste mar prišli z vašim štirideset let starim verovanjem tako daleč, da ste v sebi, zaradi kapljice žive vode, katere koli že, ugotovili popolnoma očitno nesmrtnost vašega notranjega bitja?

25 “Doslej sem vam dodelil že zelo veliko najpristnejše žive vode in še vedno si niste v marsičem na jasnem o vašem notranjem obstanku po smrti telesa. Toda Jaz nisem lažnivec; za verovanje sem obljubil tokove žive vode. Kje so torej ti pri vas verujočih?

26 “Iz teh vaših lastnih izkušenj pa morete povzeti v zadostni meri, da Jaz sam, kot večna resnica in modrost, nisem mogel razumeti z besedilom, ki je pred vami, le golega verovanja, temveč tisto, Mojim učencem dobro znano, ki je združeno z ljubeznijo do Boga in do bližnjega.

27 “Kajti gola vera zmora storiti prav toliko plodnega za večno življenje, kolikor zmora en sam zakonec spočeti otroke. Mora se oženiti z drugo polovico in šele s soprogo v ognju svoje ljubezni spočeti otroke.

28 “Po naravnem pomenu otroci ustrezajo tokovom žive vode iz ledij telesa. Poleg tega ravno “telo” ali “ledja” v tem besedilu označujeta, kot tvorni podobi, ljubezensko dejavnost samo, in vse besedilo se glasi v razodetem stanju takole: “Kdor Me nosi v svojem srcu, tega dejavnost bo plodna za večno življenje!”

29 “Iz tega pomena, ki je skrajno jasen, pa izhaja menda še prerazločno, da sem govoril vedno zanikovalno in nikdar pritrdilno o golem verovanju; saj bi drugače sam sebe spodbijal na najbolj zaničevanja vreden način pred očmi in ušesi vsega sveta.

30 “Kadar govorim torej nekje v Moji besedi o verovanju, potem le-to razumite tako, kakor vi govorite o mošnji. Kdor recimo reče: “Dal sem mu mojo mošnjo!”, se razume samo po sebi, da je mogel misliti le na “polno”, kajti s prazno pač v nobenem primeru nikomur ne pomaga. Torej je, z Moje strani gledano, tako tudi z verovanjem. Z njim nikoli ne pojmujem praznega, temveč vedno napolnjenega z ljubeznijo.

31 “Zato ponavljam: *Nisem* rekel: “Kdor Vame veruje, bodo iz njegovega telesa ali ledij tekli tokovi žive vode!”, - temveč sem povedal: “Kdor Vame veruje, bodo iz njegovega telesa tekli tokovi žive vode!”

32 “V prvem, zanikovalnem primeru, je razumljeno samo *prazno* verovanje, iz katerega nikoli ne kane niti najmanjša kapljica žive vode; v drugem primeru pa je mišljeno *izpolnjeno* verovanje, kateremu seveda potem sledijo tokovi žive vode in na to pritrdim z: “Kdor *uresničuje* voljo Mojega Očeta, ta bo spoznal odkod izvira nauk!”

33 “Oče pa je ljubezen, ki se nikoli ne zadovolji s praznim videzom, temveč izključno samo z nečem, kar resnično obstoja. Kaj vam pomaga medlo brljenje svetilke golega verovanja v neskončnem stvarstvu? Grabiš sem in tja in se oziraš gor in dol: sami medli žarki ti prihajajo naproti: toda daleč so tiste stvari od katerih te zaradi velike oddaljenosti ne doseže nič drugega kakor medlo žarkovje. Spečemu so sanje čisto dovolj. Dokler spi, so zanj resničnost, ko pa se enkrat zbudi, vsepovsod išče resničnost in določenost.

34 “Kaj pa takrat, ko človek vse zemeljsko življenje prespi in ima sanjske prikazni za resničnost? Kaj bo z njim, ko bo odložil svoje telo in se prebudil iz takšnega zemeljskega sanjskega življenja? Česa se bo oprijel? Na kaj se bo opiral? Z vseh strani ga bo obdajala noč; od kod bo vzel svetilko, da bi razsvetlil strašljivo temo okoli sebe?

35 “Zato vam povem: tisti, ki ga mučijo vsi mogoči dvomi, je na boljšem, kajti s tem kaže, da ima budnega duha, ki pa je še vedno v temi. Pravočasno je spoznal ničnost sanjskih prikazni in z velikim hrepenenjem kliče po dnevu v sebi.

36 “Toda speči sanjavec se ne zaveda svoje lastne noči; ima se za nekakšnega gospoda, dela, kar hoče, je in pije in meni, da je vse to res. Šele, ko se bo zbudil, bo začutil v sebi veliko praznino; toda na žalost seveda prepozno. Ako vera, seveda

²² Aleksander Veliki (Makedonski) in Gordijski vozle

tista napolnjena, ne ustvari v ledjih izvirov žive vode še v času telesnega življenja, kako pa naj bi jih potem, ko ledja enkrat odpadejo?

37 "Ali: ako kdo ne more dobiti denarja v primemi mošnji, kako ga bo sploh mogel dobiti, če sam nima ne mošnje ne denarja? Ali: ako nekdo ne more sprejeti življenja, ko ga ima z vrečo, ki je za življenje potrebna, kako ga bo sprejel potem, ko se je iznebil vreče hkrati z življenjem?"

38 "Kdor ne more biti zdaj, ko je, - kako bo takrat, ko bo nič? Samo tistemu bo dodano, ki ima, tistemu pa, ki ni pridobil ničesar, bo odvzeto še to, kar ima!"

39 "Menim, da je ta precej razvlečena razlaga najbrž dovolj jasna. Trudite se za polno verovanje; kajti prazno ni nič drugega kot same sanje. Ako hočete videti priteči iz vaših ledij tokove žive vode, potem mora postati vaše verovanje živo, z deli iz ljubezni! Amen."

35. poglavje

"To sem vam povedal zato, da bi imeli spokoj v Meni. Na svetu boste prihajali v stisko; toda zaupajte, Jaz sem premagal svet!"
(Janez 16, 33)

Dne 23. februarja 1844, zvečer

1 "To sem vam povedal zato, da bi imeli spokoj v Meni. Na svetu boste prihajali v stisko; toda zaupajte, Jaz sem premagal svet!"

2 "To besedilo spada zopet k tistim, ki so zelo prozoma in kjer zmore vsakdo že s prvim prijemom otipati v črkah duhovni pomen. Z nekaj besedami vam bom prikazal smisel tega besedila in s temi nekaj besedami boste popolnoma spoznali njegov pravi duhovni pomen; torej poslušajte!"

3 "Vse to, kar vam v tem trenutku pripovedujem, je tudi te vrste, ki vam more nuditi v vsakem življenjskem položaju resničen, notranji srčni mir v ljubezni do Mene, če le boste vsaj malo dejavno upoštevali prav to, kar sem vam ravnokar povedal."

4 "Svet bi tudi vas rad stiskal z vseh strani; toda tega ne zmore, ker sem ga premagal. Če imate zaradi vaše ljubezni Mene v sebi, potem tudi imate v sebi večnega zmagovalca nad svetom. Svet je občutil Mojo moč; zato ne sme in ne more skriviti niti lasu tistemu, ki zares brani v svojem srcu Moj spokoj."

5 "Kakor hitro pa se hoče nekdo dvigniti iz tega miru in vrže svetu rokavico kot izziv za boj, potem si mora sam pripisati krivdo, ko ga svet ujame in mrevari. Kdor pa ostane resnično v Mojem spokoju, ta je varen v večnosti in nobena posvetna sapica mu ne bo nikdar skrivila niti lasu."

6 "Seveda bo ob tem marsikdo odvmil: "Oh Gospod! Glej, blagovestniki in Tvoji učenci ter tako še mnogi med prvimi maziljenovci, pa tudi v kasnejših vekih, so postali kot žareči borci za čisto blagovest, mučeniki in svet se je sramotno kruto maščeval nad njimi, ki so bili izpolnjeni s Tvojim spokojem. Zakaj, oh Gospod, jih Tvoj mir ni ščitil pred kremplji sveta? Kajti pred Tvojim trpljenjem si sam govoril, da je knez tega sveta obsojen. Kako more potem imeti obsojeni toliko moči, da tako grozljivo naščuva svet proti Tvojim nosilcem miru?"

7 "To vprašanje je precej prazno in kdor se samo nekoliko spozna na zgodovino, bo razločno spoznal, da so vsi mučenci, začeni z blagovestniki, pa vse naprej do kasnejših dob, šli v mučniško smrt brez kakršnega koli pritiska ali zaradi kakršne koli z Moje strani dovoljene usmerjenosti, marveč so šli prostovoljno, iz nekega ljubezenskega junaštva, zato, ker sem bil križan Jaz, njihov učitelj."

8 "Povem Vam: Vsak izmed mučencev bi mogel širiti Mojo blagovest, ne da bi postal mučenec. Toda razširjevalci so Me poznali, pred očmi so imeli večno življenje in zato niso imeli kakega posebnega veselja hoditi po svetu naokrog vso dolgo pot, ampak so komaj pričakovali trenutek, ko bi jim bili odvzeli meso, da bi prispeli tja, kamor sem pred njimi odšel že Jaz."

9 "Janez pa Me je najbolj ljubil; zato se ni bal zasledovanj sveta in raje bi jih posrkal vsa do zadnje kapljice, kakor pa da bi Mi odprosjačil kar koli od njemu določenega trajanja življenja na Zemlji. Z Mojim redom je bil popolnoma zadovoljen, medtem ko so bili številni drugi berači in so raje videli, da so mučili njihova telesa na naj sramotnejše načine, kot pa da bi še nekaj let delovali za Moje kraljestvo."

10 "Ker pa more vsak dobiti pri Meni tistega, za kar prosi resno in s polnim verovanjem, torej pri teh prvih pričah nisem mogel snesti Moje dane besede, ki se glasi: "Za karkoli že Me boste prosili, to vam bom dal!"

11 "Tako je jasno, da Moja beseda ni potrebovala krvavih prič; kajti Mojo večno veljavno pričo, Mojega Svetega Duha sem obljubil vsem tistim, ki sprejemajo Moj nauk in živijo v skladu z njim. In ta priča je trajna, medtem ko se je kri prvih mučenicov posušila že zdavnaj, brez sledov, celo zgodovinsko, za vse kasnejše čase."

12 “Ako pa je ta Duh večna priča, čemu naj bi zahteval krvava pričevanja Mojih naslednikov? Kdor hoče sam postati krvava priča, naj to kar bo; vendar nihče ne veruj, da Mi s tem izkazuje kako uslugo, temveč dela vsak, kar počenja, v svojo lastno, ne pa Mojo korist!

13 “To je tako, kakor če bi oče rekel svojim otrokom, ki imajo še dobra oblačila: “Dal vam bom prekrasna nova oblačila, ko boste ponosili ta-le!” Nekateri otroci se dajo zapeljati upu in nagnjenosti do novih oblačil in niti najmanj ne pazijo več na stara oblačila. Ko so oblačila kmalu oguljena, jim seveda oče priskrbi obljudljeno; toda nekateri izmed teh otrok, ki očeta ljubijo bolj kot oblačila, modro pazijo na stara, da ja ne bi predčasno pognali očeta v stroške.

14 “Čeprav pri Meni ni mogoče govoriti o nekih določenih stroških, pa se pojavijo ob tem vendarle drugi stroški in to takšni, pri katerih je potrebno upoštevati majhen nered, ki ga povzročijo. Kajti vsakemu človeku sem iz Mojega reda zastavil neko določeno življensko odrejenost, ki pa ne obstoja v meču ali v ognju; kajti smrt povzročena z mečem in ognjem je obsodba. Kdor pa s čimer koli samovoljno in z lastno močjo kali Moj red, ta se mora pač sprijazniti z manjšo obsodbo, v meri, po kateri prehitava red, ki sem ga bil določil.

15 “Daniel ni hotel umreti; zaradi tega sem ga v jami z levi ohranil brez poškodbe in enako mladeniče v ognjeni peči; takšnih in podobnih primerov je več. In vidite, vsem tem se ni skrivil niti las na glavi in mnogim tisočim Mojih ljubimcev prav tako niso skrivili niti lasu, ker so obdržali v svojih srcih nemoteno moč Mojega miru. Toda vsak, ki se je hotel zavihteti nad ta spokoj, je zato moral okušati nespokojnost sveta.

16 “Seveda morete tukaj poreči: “Če je tako, potem je najbolje pustiti svet v njegovem sramotnem početju pri miru in vsak boljši človek naj živi v svoji spokojnosti popolnoma brezbrizno do sveta; in ko bi vsi delali tako, mar se ne bi v svetu kmalu nagrmadilo strahot tja gor do zvezd?”

17 “V redu, pravim, kar zasledujate vse to nazaj v preteklost! Od časa blagovestnikov dalje je živela gotovo že množica gorečnežev, ki so hoteli tako rekoč z ognjenim mečem v roki izboljšati svet. Prelite so bile reke krvi. Sami se vprašajte: S kakšnim uspehom? Nato se ozrite naokrog po svetu in z vseh strani boste dobili odgovor, jasen kot sonce.

18 “Vse do časa v katerem živite, bi morala velika množica gorečnežev zapustiti vendar takšno posmrtnico, po kateri bi moral biti očitno ves svet en sam raj; kljub temu je svet v ravno v sedanjem času desetkrat slabši, kot je bil za časa Noeta!

19 “Zakaj je torej David povedal: “Oh Gospod, kakor popolnoma nič so vsi ljudje v primerjavi s Teboj in vsa človeška pomoč je brez koristi!”? - David je to rekel zlahka, ker Me je poznal; vi pa govorite drugače, ker Me ne poznate, kakor Me je poznal David!

20 “Mar res menite, da ne vem, kaj zganja svet in da sem morda premlačen in da zato ne kaznujem sveta za njegove zločine? Povem vam: Verjemite raje kaj drugega in Meni prepustite vodenje sveta!

21 “Kdor potegne meč, pogine od meča. Z odkrito silo ne bo nikoli nihče uspel kaj storiti proti svetu; kajti, kjer svet vidi nasilje, mu zoperstuje zopet z nasiljem in tako eno ljudstvo neprestano davi drugo.

22 “Kdor se hoče bojevati proti svetu, ga mora tolči s skritim orožjem in to orožje sta Moja ljubezen in Moj spokoj v vas! *Vsak pa mora s tem orožjem najprej premagati lastno posvetnost v sebi* kajti šele potem bo zmožel zmagovito uporabljati prav to orožje proti zunanjemu svetu.

23 “*Resnično, kdor ni gospodar notranje posvetnosti ta bo še toliko manj gospodar zunanje!* Vsak tisti pa, ki v sebi še občuti prekletstvu podobno gorečnost, ta še ni končal s svojo lastno posvetnostjo; kajti ta vnema še izvira iz skritega dvoboja med Mojo spokojnostjo in posvetnostjo v človeku.

24 “Kajti posvetnost je tista, ki jo razganja gorečnost ter obsoja in kliče ogenj z neba, ker se s tem prekanjeno prikriva, kot bi se potegovala za Mojo stvar; Mojega Duha in Moje spokojnosti pa ne razganja gorečnost, temveč mogočno delujeta v tišini in popolnoma neopazno pred vsem svetom. Nimata drugega zunanjega izveska kot so dela ljubezni in pojavnost blage ponižnosti. Zaradi resnične ljubezni in blage ponižnosti pa po Mojem vedenju od Mojega (blagovestnika)²³ Janeza dalje svet še ni nikogar obsodil.

25 “Vidite, v tem torej obstoja resnični notranji spokoj in v tem je tudi tista mogočna zmaga nad posvetnostjo, ki sem jo izbojeval sam! Upoštevajte zato Mojo razlago in tako boste z Mojim imenom in Mojo spokojnostjo vedno in za večno premagovali posvetnost, ki je v vas, ali katero koli drugo! Amen.”

36. poglavje

Ko je zvil knjigo, jo je izročil služabniku in sedel. In oči vseh v shodnici so bile uprte Vanj.”
(Luka 4, 20)

Dne 26 februarja 1844, zvečer

1 “Ko je zvil knjigo, jo je izročil služabniku in sedel. In oči vseh v shodnici so bile uprte Vanj.”

²³ dodal prevajalec!

2 "Moji dragi otroci! V tem besedilu je predstavljeno samo naravno dejanje, ki je seveda moralo slediti branju iz preroka Izaije pred tem. Ker pa se nahajata v vsakem Gospodovem dejanju tudi neki notranji ter čisto notranji vzrok, je tak razlog tudi v tem gibu, ki se zdi povsem naraven; in v tem razlogu je zopet nezmotljivo merilo, s katerim je izkazano popolno Maziljenčevo bogastvo in s tem tudi vseh njegovih dejanj, za vse čase in za vso večnost.

3 "Da pa to drži, bomo kar takoj prikazali vsakomur tako jasno, kolikor se sploh da, s pomočjo majhne raziskave in s primerjavo tega besedila z razmerami, v vekih po tem. In tako poslušajte!

4 "Jezus je v shodnici stoje bral iz prerokov. - Kaj to označuje?

5 "Shodnica je svet. Gospod, ki stoje bere poslušalcem iz Prerokov, označuje, kako On vedno čuječe pregleduje vsa razmerja in skrivnosti, ter svetu Svoje besede ne razkriva, temveč mu jo daje po naravnem smislu v *prikriti* obliki. Kajti "prerok" označuje tisto, kar je skrito v naravnopomenskem; Gospod pa pokaže, da se nobene takšne skrite stvari ne more dobiti razkrite nikjer drugje in da tudi nikjer drugje ni izpolnjena, kakor samo v Njem samem!

6 "Ko je Gospod prebral knjigo, jo je zvil in izročil služabniku; sam pa je sédel in oči in ušesa vseh so bila uprta Vanj - Kaj pa to pove?

7 "Gospod zviže knjigo" pomeni, da je zaklenil duhovni pomen besede za prihodnji rod. "Nato je izročil zvito knjigo služabniku shodnice", kar pomeni toliko kot: Predal je skrito modrost tistemu, ki dela v njenem svetišču, kar je odtlej človeško srce.

8 "Nato je Gospod sédel k počitku in oči in ušesa vseh so bila uperjena Vanj. To dejanje je znamenje in ustreza stanju, kakršno vlada v svetu pri ljudeh od Vnebohoda pa vse do danes, ko Gospod za zunanji svet tudi počiva, kakor po nekem delu.

9 "Oči in ušesa mnogih so uperjena Vanj; toda molči in ni ga moč zalotiti pri telesnem delu, temveč samo z očmi verovanja, kot potrpežljivo počivajočega v svoji svetosti. Čemu pa tako? Ker ljudje uperjajo Vanj samo svoje oči in ušesa ali svojo radovednost, ne pa svoja srca.

10 "Kljub temu Gospod nekaj pove z besedami, ko spregovori: "Sedaj je izpolnjeno pred vašimi očmi, o čemer je prerok govoril." - Glejte, tako je ta hip tudi z vami; kajti po dolgem počitku je prišel Moj Duh nad vas, ker ste ga iskali in vam razkriva zvito knjigo, ki so jo služabniki tudi vedno hranili izključno prikrito v svojih prostorih.

11 "Ti služabniki so v naravnem pomenu enaki onemu, kateremu je bila predana zvita knjiga. Z njim so mišljeni vsi tisti, ki jih vi, v kateri koli cerkvi že, označujete z imenom "svečenik". Tem služabnikom ne bo izročena razvozлана knjiga tako dolgo dokler bodo služabniki shodnice.

12 "Toda tudi vsak, ki je pravi služabnik v resnično novi shodnici, ki jo ima v svojem srcu, sprejme knjigo najprej zvito in ne razjasnjeno. Če pa je v tem svetišču zvest služabnik, ga pometa in čisti ter spoštuje sveti zvitek, potem pride Gospod, séde in v shodnici zavladata tišina in spokoj. In ko se bodo ob tem uprle oči in ušesa iz vseh delov srca v Gospoda, potem bo On povedal: "Sedaj je Gospodov Duh nad teboj in razjasnjen in izpolnjen je sveti zvitek v tvoji živi molilnici.

13 "Vidite, to je še prejasen pomen tega popolnoma neuglednega besedila!

14 "Povem vam: Naj kdo še tako raziskuje in se trudi razbrati zvitek; tudi, ako vpraša vse ljudi, vse duhove in angele, pa kljub temu ne bo dosegel ničesar, - kajti samo Jaz sem dver!

15 "Kaj koristi človeku, če se sprašuje: "Je v meni večno življenje?" in na to prejme odgovor: "Večno življenje je zame uganka, dvom; v meni ne najdem ničesar razen poželenja po njem!"

16 "Vprašanje: "Komu sploh more zadostovati takšna tolažba? Mar ni po pomenu kot tista modroslovna veda, s katero se posvetni modrijan takole tolaži: "Ako obstoja nadaljevanje mojega mislečega jaza, pridobim, - in če ni nadaljnega obstoja, zopet pridobim; kajti za neobstoječe sta dodaj in odvzemi enaki veličini.

17 "Zopet vprašam: Komu, ki pozna vrednost življenja, more zadostovati takšna tolažba? More biti živemu vseeno, ko je ali ko ni? Kako pa sploh more neki živ človek hvaliti "ne biti", ko pa sploh ne more vedeti, kakšno stanje neki to je, "ne biti"?!

18 "Iz tega vsakdo spozna, s kakšno slepoto mora biti udarjen tak raziskovalec, ko se skuša na koncu, sredi neskončnega "biti", v katerem se neobstoj ne dogaja, potolažiti z nekim popolnoma nemogočim "ne biti".

19 "Mar menite, da je v Mojem neskončnem bitju sploh možno nekaj uničiti - ali pa, da obstaja kakršen koli že prostor, kjer bi bil doma?

20 "Že svet narave vam kaže kar najbolj grobo nasprotje kakršnega koli neobstoja vsepovsod, kolikor daleč sega vaše oko v globine Mojega stvarstva; kajti tukaj ugledate ali vesoljska telesa ali pa velik prazen prostor, ki je izpolnjen s svetlobno prasnovo in s silami, ki iz Mene vladajo podolgem in počez! Vprašanje: Ali je to nič?

21 "To poved ni potrebno podaljševati, da bi dokazal neumnost takšnega stavka. Toda vsakomur dodajam pristen preizkus, kako raziskati, ali obstaja nič, kakršen koli si že bodi, in povem:

22 "Preleti s tvojimi mislimi prostore neskončnosti! Kjer boš naletel na prostor, do katerega se tvoja misel ne more prebiti, tam išči "nič". Da pa ti v večnosti takšno podjetje ne bo uspelo, na to se smeš popolnoma zanesti! *Kajti do koder sega misel, obstaja "biti"*; kje pa je kraj, do koder misel ne sega? Takšnega "kje" ne poznam in zanesljivo ga še manj pozna neki posvetni modrijan.

23 "Zato se ne oklepajte ničevnega raziskovanja in neumnih izkušenj; kajti to vam ne bo nikoli obrodilo sadov! Ne otežujte si brez potrebe potovanja, ki je tako lahko, marveč naj pride vsakdo k Meni in tukaj bo našel vsega v izobilju, česar po drugih poteh ne bo dosegel niti v večnosti; kajti samo Jaz sem dver vedno in večno! Amen."

37. poglavje

*"Sicer pa vas poznam; v sebi nimate ljubezni do Boga!"
(Janez 5, 42)*

Dne 27. februarja 1844, zvečer

- 1 "Sicer pa vas poznam; v sebi nimate ljubezni do Boga!" - Ta kitica se kot odmerjena točno prilega k zaključku dodatka.
- 2 "To sem povedal Judom; kajti v njih je bila mrtva črka zakona. Obredni postopki, dela zunanega videza, so jim pomenila več kakor sam Živi, ki jim je to povedal.
- 3 "Zato so tudi bili udarjeni s slepoto in v Njem, ki je večno živ, niso videli nič drugega kakor nekega navadnega, povsem vsakdanjega človeka in so se kvečjemu začudili nad kakim pozornost zbujajočim čudežnim dejanjem, občasno tudi nad kako modro besedo, če so bili ravno poleg, ko se je dogajalo ali ko sem jih izgovoril. Če pa niso bili zraven, potem niso verjeli, da sem povzročil to ali ono in poskušali so zasejati sum na vse mogoče načine. Kjer se niso mogli prebiti s povsakdanjevanjem ali celo s popolnim zanikovanjem, so Me označevali kot obsedenca in kot nekoga, ki deluje s pomočjo hudiča.
- 4 "Zakaj pa niso prepoznali Gospodarja življenja, ko pa sta bila Gospodova volja in namen, da naj bi Ga prepoznali? Vzrok leži v besedilu, ki se glasi: "In ljubezni do Boga nimate v sebi!"
- 5 "Zakaj pa brez ljubezni Gospoda ni moč prepoznati? To brez ljubezni ni možno iz istega razloga, zaradi katerega slepec ne more videti, kaj ga obdaja in gluhec ne more začuti glasu svojega prijatelja.
- 6 "Kajti ljubezen je življenje; in samo ljubezen sama edino zmore videti in slišati, kajti smrt tega ne premore. In tako Judje tudi niso premgli prepoznati med seboj Gospodarja življenja, kajti v njih ni bilo življenja ljubezni, ki je prosto življenje iz Boga, medtem ko je vse drugo življenje nekaj obsojenega, kar je v nasprotju z resničnim življenjem smrt sama.
- 7 "Kajti v komur ne živi ljubezen, ta ni nič drugega kot prazen stroj, ki ga poganjajo samo posvetni goni. Njegovo zrenje, poslušanje in občutenje je popolnoma strojno. Nikdar se ne more dvigniti nad zakleto življensko oblo obsodbenih omejitev. Samo resnično življenje ljubezni je samostojno, prosto in zmore zato samo iz sebe porušiti vse zapornice in se dvigniti navzgor k Njemu, ki je njegova najbolj notranja osnova.
- 8 "Nihče ne premore ugledati v svoji naravni življenski obli ničesar, česar ni imel že poprej v sebi; *kako bi torej mogel nekdo v sebi ugledati Moje bitje in Ga spoznati ako nima ničesar Njegovega v sebi?*
- 9 "Zato vam pravim: Odvrzite vse, - *le ljubezen obdržite* in nato boste spoznali, česar Judje niso in videli boste, za kar njihove oči niso imele svetlobe.
- 10 "Danes živijo na svetu prav tako mnogi, ki v sebi nimajo ljubezni. Zato tudi imajo senco, ki je nična, za resničnost; Mene pa, ki sem in hodim vedno med njimi, ne ugledajo in ne prepoznajo, kajti v sebi nimajo ljubezni.
- 11 "In prav tako so med vami nekateri, ki iščejo tam, kjer ni moč ničesar najti; kjer pa tisto, kar je živo pred njimi mogočno stopa in jim sveti, pa ne premorejo ničesar ugledati in spoznati.
- 12 "Le-ti še vedno tehtajo diamante hkrati s prodrom v *eni* skodelici tehtnice. Čemu pa teža prodra poleg diamanta? Zakaj je treba od daleč občudovati gnoj in iti ravnodušno mimo zlata v lastni hiši?
- 13 "Ni dovolj poznati vrednost zlata, - temveč je potrebno znati v življenju ceniti zlato pred gnojem, pa čeprav prihaja iz oddaljenih krajev. To pa zmore samo tisti, v katerem je popolna ljubezen; kdor pa se ji izmika sem ter tja, pa tega še dolgo ne bo zmogel. In zato se mu bo godilo kakor Judom, ki niso zmogli razlikovati Gospoda od popolnoma vsakdanjega človeka.
- 14 "Zato vam povem in vas spominjam: Dal sem vam mnogo; toda samo ta, ki ima ljubezen v sebi, bo to prepoznal kot čist dar iz Mene.
- 15 "Kdor pa ljubezen preračunava in prešteva, kaj je storil in dal, temu bom z enako mero povmil in preračunljivec ne bo prost in preštevalec ne brez bremena pred Menoj, dokler ne bo izgnal iz sebe računanja in preštevanja. Kajti ljubezen mora biti prosta, tako da se ne ozira najprej za nasvetom iz glave.
- 16 "Modrega darovalca bom poplačal z modrostjo; prostemu darovalcu ljubezni pa bom v plačilo Jaz sam! Kdor ni dejaven iz proste ljubezni, bo ugledal Gospodovo lice šele, ko bo postal dejaven iz proste ljubezni!
- 17 "To vam dajem v popolno upoštevanje tisti, ki sem večno Zvesti, Resnični, Prvi in Zadnji, kot Oče z vso ljubeznijo! Amen."

Predstavljamo Vam še druge knjige Jakoba Lorberja v založbi dSM - Izdelki d.z o.j., Ljubljana:

JEZUSOVA MLADOST, 444strani, mehka in trda vezava

To je nam vnovično podarjena blagovest Jakoba mlajšega, Jožefovega najmlajšega sina iz prvega zakona, o rojstvu in otroštvu Jezusa Maziljenca ter o dogodkih, ki so ju spremljali.

Opis je poln notranje lepote in moči, ki bosta dali bralčevemu srcu gotovost o Božjem izvoru in resničnosti tega dragocenega po-maziljenčevega izročila. Pred našimi očmi poteka nastanek, se rodi in se pod Marijinim varstvom razcvete dete Jezus, v hiši krušnega očeta Jožefa. Spremljamo Ga na begu v Egipt in po tem zopet doma, v Nazaretu. Doživljamo prvo čudežno delovanje in samospoznavanje Božjega Duha v detetu in nudi se nam, veselo ostrmelim, vpogled v sveto skrivnost Jezusove osebe. Za nameček se nam hkrati predstavi tedanje posvetno in duhovno življenje ljudi v delu starega Egipta, v Judeji in spoznamo se z njihovimi gospodarji, Rimljani.

V starih časih, na začetku življenja maziljenovske verske skupnosti, je bil takšen zapis znan pod imenom "Evangelium Jacobi minoris"²⁴, kasneje pa se je izgubil in je danes - kot znan - ohranjen samo še v odlomkih npr. v berlenburških Svetih zapisih²⁵. Primerjava odlomkov slednjih z Novimi oznanili Jakoba Lorberja ugotavlja deloma dobesedno, v celem pa neverjetno skladnost obeh besedil, pri čemer je ta skladnost toliko bolj osupljiva, ako samo pomislimo, kolikokrat so v razdobju skoraj 2.000 let to besedilo prevajali in koliko različnih prepisovalcev ga je prepisovalo!

²⁴ Blagovest Jakoba mlajšega

²⁵ Sveto Pismo iz Berlenburga

TRIJE DNEVI V TEMPLJU, 118 strani, mehko vezano

Ta neverjetni, edinstveni zapis je natančno, zapisniško pričevanje o dogodkih v Salomonovem templju, v Jeruzalemu, Judeji, kjer se je takrat dvanajstletni deček Jezus zadrževal tri dni, zapleten v najmodrejše razgovore z učitelji in tempeljskimi starešinami.

O tem beremo v Svetih zapisih pri Luku (2, 47), le: "In vsi, ki so Ga poslušali, so se čudili Njegovemu umu in Njegovim odgovorom."

Kaj je govoril deček Jezus, izvemo v knjigi "Trije dnevi v templju", podarjeni človeštvu izpod peresa Jakoba Lorberja! Doživljamo dramatične zaplete in vrhunce "ali - ali", ko je na konici usoda človeštva na Zemlji in najbrž tudi vsega Stvarstva, za vso prihodnost. Razodene se nam tudi duh časa, ki je takrat vladal, in marsikaj se nam bo zazdelo presenetljivo znano.

V p r i p r a v i je po obsegu prvo, veliko delo J.Lorberja, "Božje hiševanje", v treh delih; zanj že sprejemamo vnaprejšnja naročila na naslov: dSM- Izdelki d.z o.j., Ul. Jana Flusa 18, 1110 Ljubljana, tel.: 061/453 - 126!

S tem Lorberjevim zapisom, ki je prvi v vrsti mnogih, so se začela Nova razodetja po Božjem izbrancu Jakobu Lorberju, ki je dne 15. marca 1840, ob šestih zjutraj, ko je ravno izmolil svojo jutranjo molitev, začul v predelu srca razločen glas, ki mu je velel: "Vstani, vzemi tvoje pero in piši!"

Ubogal je, vzel pisalo v roke in zapisoval, globoko ganjen, besedo za besedo vse, kar mu je skrivnostni glas narekoval.

Te prve besede so bile uvod v zapis "Stvarjenje sveta duhov in čutov ter zgodovina pračloveštva" ali "Božje hiševanje". In razmisleka vreden prvi stavek se glasi: "Kdor hoče govoriti z Menoj, naj pride k Meni in položil mu bom odgovor v srce. - Vendar bodo slišali zven Mojega glasu samo čisti, katerih srce je polno blage ponižnosti! In kdor Mi daje prednost pred vsem svetom, Me ljubi kot nežna nevesta svojega ženina, s tem bom hodil z roko v roki. Zmeraj Me bo gledal, kakor gleda brat brata in kakor sem ga Jaz gledal že od vekomaj, še preden je postal."

Že to prvo delo presega po vsebini vse, kar je bilo človeštvu dotlej znanega o velikanskem področju duhovnega stvarstva, o padcu duhov, stvarjenju sveta in človeškega rodu, o človeški prazgodovini, tja do in preko Grešnega potopa²⁶, skozi Svete zapise ter bajeslovna izročila in znanstvena dogajanja.

V tem mogočnem delu doživljamo stvarstveno resnico o bivanju in življenju, kakršne si ne zmoremo niti domišljijsko predstavljati, povezano z mnogoplastnim in pogosto pretresljivo razburkanim duhovnim in hkrati stvarnim dogajanjem v njihovih prostorsko - časovnih oblakih in obenem prostorsko neskončnostno in časovno večnimi razsežnostmi.

Marsikaj, kar nam je bilo doslej v Svetih zapisih nerazumljivega, se nam pokaže razvozlašano in v to, kar nam je bilo skrivnostno nerazumljivo, nas posveti J. Lorber; toda že takoj za tem se odprejo nove, nepričakovane skrivnosti, ki presegajo naše trenutne sposobnosti dojemanja.

Predstavitev nraavstveno - duhovnega stanja in razvoja adamovskih ljudi nas sooči, začenši z Adamom in Evo, z vsemi izvornimi pratipi človeštva, z njihovim vedenjem in ravnanjem in današnji človek se marsikdaj globoko osupel v njih znova spozna. In enako težaven kakor sedanjí se nam kaže tedanjí vek, v poteku često dramatičnih prazgodovinskih dogodkov, ki so privedla zlagoma do nastanka velemest in visoko tehnizirane omike, s skrajnimi ločitvami na pole

²⁶ Grešni potop: znan kot Vesoljni potop, čeprav je bil v razsežnostih omejen; bil je posledica pregrešnosti tedanjega dela sveta v Srednji Aziji

bogastva in pole bede in do krvavih bojev in vojn za prevlado, kar vse je povzročilo njihov konec v stopnjujočem se galopu, kar je, izgleda, značilno tudi za naš čas, v strahovito samozakrivljeno nesrečo, znano kot Grešni potop.

Žal, sodobno raziskovanje in znanost še nista posegli po Lorberjevi zapuščini, čeprav sta odkrili že marsikaj, kar obravnava J. Lorber v teh besedilih, kjer se čuti modrost že v samih osnovnih obravnavah. Še vedno jih ni sposobna pravilno razložiti, v veliki večini pa jih še išče, oziroma jih sploh še ne zaznava.

Zanimane bralce opozarjamo dalje na mesečnik "Aura", Ljubljana, kjer že vrsto let izhajajo Lorberjeva razodetja v nadaljevanjih v prevodih sester Sare Pavlič in Suzane Gerčar, s pomočjo Lorberjeve založbe iz Bietigheima/Nemčija. "Aura" je l. 1995 izdala dve knjigi izpod peresa J. Lorberja in sicer "Jezusovo dopisovanje s kraljem Abgarjem" in "Zemlja in Mesec".

Poleg tega so zanimanim bralcem na razpolago skoraj vsi zapisi J. Lorberja v nemškem jeziku, deloma tudi v angleščini, francoščini in italijanščini, v naslednjih knjižnicah:

- v knjižnicah Bogoslovnih vseučilišč v Ljubljani in v Mariboru,
- v knjižnici Modroslovnega vseučilišča v Ljubljani,
- v Mestni knjižnici ljubljanski,
- v Narodni in vseučiliščni knjižnici (NUK), Ljubljana,
- v Osrednji tehniški knjižnici (CTK), Ljubljana,
- v Župnijskem uradu v Jarenini pri Mariboru, rojstni fari J. Lorberja.

Vse knjige so darilo založbe "Lorber - Verlag" iz Bietigheima/Nemčije.

Prevedel, bral in popravljaj: Eric Tomas
Brala: Andrej (Možatež, Dedec) Vajevec in Vladimir Verbovšek
Ovitek: Mira Uršič - Šparovec, akad. upodobarica
Stavek in prelom: Vladimir Verbovšek
Tisk: Rudi Mišmaš

Po mnenju Ministrstva za kulturo, številka 415 - 180/96 mb/mj, z dne 29.2.1996, šteje knjiga "Pojasnila Svetozapisnih besedil" Jakoba Lorberja, na osnovi 13. točke tarife št. 3 tarife davka od prometa proizvodov in storitev in na osnovi Zakona o prometnem davku (UL R Slovenije 4/92), med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek od prometa proizvodov.

199SdSM-Izdelkid.z o.j.,Ljubljana
Celotna obdelava: Založba dSM - Izdelki d.z o.j.
Ljubljana
Slovenija

Leto 1800 je bilo za nas Slovence izredno pomembno, saj je rojstno leto pesnika Franceta Prešerna, narodnega buditelja in krepilca slovenske samozavesti, Antona Martina Slomška, jezikoslovca, narodnega buditelja in škofa, in Jakoba Lorberja, vidca in preroka, ki je v zgodovini maziljenovske skupnosti brez para. Čeprav vsi Slovenci močno upamo, da se bo tudi F. Prešeren izkazal in uveljavil kot prerok (Zdravljica!) pa ne more biti nobenega dvoma, da je Slovenec J. Lorber pomemben za celo človeštvo daleč nad Prešernom in Slomškom.

Rodil se je dne 22. julija 1800 v Kaniži pri Šentilju, v Slovenskih goricah. Po obisku Vaške šole v Jarenini je nadaljeval šolanje v Mariboru. Nadaljevanje šolanja in glasbeno udejstvovanje sta ga pripeljali v bližnji Gradec, kjer je ostal do smrti in kjer je v avstrijski nemščini (v kateri sta pisala deloma ali celo večinoma tudi F. Prešeren in A.M. Slomšek), v tedanjem jeziku izobražencev, zapisal vse nareke Notranjega glasu. Tako pripada J. Lorber nemško in slovensko govorečima sosednjima ljudstvom v Evropi, v bistvu pa vsemu človeštvu, saj so Zapisi že prevedeni v številne svetovne jezike in to prevajanje se nadaljuje, krog poznavalcev in ljubiteljev besede, zapisane po bratu Jakobu Lorberju, pa se neustavljivo širi.

Če hočemo oceniti, kaj je Jakob Lorber zapisal, bi morali pisati v samih presežnikih in če bi ga obravnavali kot pisatelja, prekaša vse posamezne mislece, pesnike in pisatelje vseh časov. Kje še najdemo obsežnejše znanje, globlje razlage najbolj zapletenih vsebin, natančnejšo seznanjenost z verskimi, zemljepisnimi, zgodovinskimi, življenjeslovnimi in ostalimi naravoslovnimi skrivnostmi in vprašanji brez pravega odgovora, odkar obstoja stvarstvo, kakor prav v njegovih zapisih?

Poglejmo, kaj sodijo o Jakobu Lorberju nekateri tuji izvedenci (Nemo propheta in patria!), na primer dr. D. Hutten, eden vodilnih nemških bogoslovcev:

“Ta slika sveta vsebuje globino in moč, zajema vse ravni človeškega bitja in zgodovine, vsebuje veličastne predstave, kakor tisto o velikem stvarstvenem človeku in je na presenetljiv način prehitela znanstvene raziskave, kot na primer v jedrski vedi ugotovljeno delitev snovi v moč in gibanje... Z njo vrača Zemlji skupaj z njeno zgodovino in vero, njeno dostojanstvo, podeljuje veri vsestvarstvene razsežnosti, prepleta to- in onstranstvo, hvali Božjo ljubezen, ki preveva stvarstvo in kaže človeštvu pot k varnosti!”

Bogoslovec H. Schweinitz: “Razlagati izjemneža Lorberja samo s pomočjo globinskega dušeslovja ni dovolj, kajti vsebina njegovih zapisov ne more izvirati iz njegovega omejenega človeškega znanja. Cel človeški vek in vsa ustvarjalna domišljija ne zadoščata, da bi si pridobil takšno znanje. Prav tako ni mogoče razložiti Lorberjevega življenjskega dela kot modro- ali bogoslovnega snovanja tveganih zamisli. Kakor pri vseh preroških izjcmnežih ostaja tudi pri njem del, katerega si ne znamo razlagati.”

Ob raziskavi, kako se ujemata Staro, svetozapisno - in Novo razodetje Jakoba Lorberja, ugotavlja župnik H. Luger: “Oba temeljita na istem Božjem temelju. Iz Lorberjevih zapisov veskozi veje svetozapisni duh. Ni svetozapisna samo vsebina obeh njegovih glavnih del “Janezova blagovest” in “Božje hiševanje”, pristno svetozapisna so tudi njegova druga dela.